

ΤΜΗΜΑ ΚΛΩΣΤΟΥΨΑΝΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟΜΕΑΣ ΕΤΟΙΜΟΥ ΕΝΔΥΜΑΤΟΣ

ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ

Εισηγητές : ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΥ ΖΩΗ

ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΕΙ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΠΕΙΡΑΙΑΣ 2010

ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ

Πτυχιακή εργασία που υποβλήθηκε στο Τ.Ε.Ι.

Πειραιά για την απόκτηση του πτυχίου

Υπό

ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΥ ΖΩΗ

ΑΪΒΑΤΙΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Εργασία η οποία έλαβε μέρος στο Τμήμα

Κλωστοϋφαντουργίας με την επίβλεψη της

Κας ΔΑΒΟΥ ΦΩΤΕΙΝΗΣ, Καθηγήτρια Ετοιμού Ενδύματος

Τμήμα Κλωστοϋφαντουργίας

Τ.Ε.Ι. Πειραιά

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	3
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ.....	4
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 : ΕΙΣΑΓΩΓΗ	
1.1. Εισαγωγή.....	10-12
1.2. Η προστάτιδα των καπέλων η ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ.....	13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 : ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ Α'	
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΚΑΠΕΛΩΝ ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟ 1900 ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ – ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΙΣ ΠΙΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ	
2.1. Εισαγωγή.....	14
2.2. Το επάγγελμα του πιλοποιού.....	14
2.3. 1900-1910: Ο νέος αιώνας.....	15
2.3.1. Τα ευφάνταστα καπέλα.....	15
2.3.2. Βασιλικά καπέλα της εποχής (ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ).....	15-16
2.3.3. Σουφραζέτες και μπλε κάλτσες.....	16
2.3.4. Οι σχεδιαστές της δεκαετίας: PAULE POIRET (Φούστες Hobbie και τουρμπάνια μαχαραγιάδων).....	16-17
2.3.5. Η μόδα του...Vogue.....	17
2.3.6. Αποσπάσματα από το αμερικάνικο Vogue.....	17
2.3.7. Ένα νέο σπορ, το αυτοκίνητο.....	18
2.4. 1910 – 1920 : Τιτανικές αλλαγές.....	19-21
2.4.1. Οι γυναίκες στον πόλεμο.....	20
2.4.2. Οι γυναίκες στον αθλητισμό.....	21
2.4.3. Λαίδη Diana Cooper.....	21
2.4.4. Νέα Υόρκη, το κέντρο της αμερικανικής μόδας.....	22
2.4.5. ΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ: Γκαμπριέλ Σανέλ (Κλασσική απλότητα).....	22-23

2.5. 1920 – 1930 : Η τρέλα του καπέλου.....	23
2.5.1. Λαμπερά ονόματα της δεκαετίας του '20.....	24
2.5.2. Τα καπέλα, η Νέα Υόρκη και η Hattie Carnegie.....	24-25
2.5.3. Τα στυλ των γυναικείων καπέλων της δεκαετίας του '20.....	25-26
2.5.4. Jean Patou : το casual ντύσιμο.....	26-27
2.5.5. Jeanne Lanvin : από μαθητευόμενη καπελού στα σαλόνια της Αριστοκρατίας.....	27-28
2.6. 1930 – 1940 : Επιστροφή στη νηφαλιότητα.....	28-29
2.6.1. Τα καπέλα κάνουν την γκαρνταρόμπα της δεκαετίας του 1930 πιο Πιπεράτη.....	29-30
2.6.2. ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ : Μυστήριο που σαγηνεύει - το ίνδαμνα της Δεκαετίας.....	30
2.6.3. KLONT SENT - SYR : Η καπελοποιός της βασίλισσας.....	30
2.7. 1960 - 1970 : η μόδα για τα χτενίσματα κλονίζει τις επιχειρήσεις Καπελοποιίας.....	31
2.7.1. Οι άντρες σχεδιαστές.....	31-32
2.7.2. Τα μυστικά της LA MAISON MICHEL.....	32-33
2.7.3. Ο MR. JOHN του Manhattan : το καμάρι της Νέας Υόρκης.....	33
2.7.4. JACKIE KENNEDY : το κομψό καπέλο-καπελιέρα της Πρώτης Κυρίας.....	34
2.7.5. CATHERINE DENEUVE : καπέλα και σκούρα γυαλιά.....	34
2.7.6. ΟΤΟ ΛΟΥΚΑΣ : Ένα όραμα καπέλων.....	35
2.8. 1970-1980: Η διάλυση των ψευδαισθήσεων και «η δύναμη των λουλουδιών (flower power).....	36
2.8.1. Η μόδα πέθανε – Ζήτω το στυλ!.....	36-37
2.8.2. Μαλακά καπέλα και το πολυεπίπεδο λουκ.....	38

2.8.3. Τρεις αιώνες παράδοσης.....	38-40
2.8.4. GRAHAM SMITH : ο υπ' αριθμων 1 πιλοποιός του Λονδίνου.....	40-41
2.8.5. FREDERICK FOX : τα θεϊκά bretons ενός βασιλικού πιλοποιού.....	41-42
2.8.6. Jean-Charles Brosseau : μοντέρνα καπέλα μ' έναν τόνο νοσταλγίας.....	42
2.9. 1980 – 1990: Ξέφρενη επίδειξη κατανάλωσης.....	43
2.9.1. Από το πανκ στο ντύσιμο ισχύος (power dressing).....	43
2.9.2. Ζώντας σ' ένα υλιστικό κόσμο.....	44-45
2.9.3. Πριγκίπισσα ΝΤΑΪΑΝΑ : καπέλα για μια πριγκίπισσα.....	45-46
2.9.4. DAVID SHILLING : καπέλα σαν ποτήρια σαμπάνιας.....	46
2.9.5. PHILIP SOMERVILLE : γοητεία μέσω ραντεβού.....	47
2.9.6. STEPHEN JONES : ρομαντικά τρελός για καπέλα.....	48
2.9.7. Το καπέλο Stetson.....	49
2.10. 1990 – 2000 : Η φασαρία για γκλάμουρ.....	50
2.10.1. Εκλεκτική μόδα.....	50
2.10.2. Μια ευκαιρία στο καπέλο;.....	51
2.10.3. ΛΟΝΔΙΝΟ: Μια πόλη τρελή για καπέλα.....	51
2.10.4. Η βιομηχανία καπέλων της Νέας Υόρκης.....	51-52
2.10.5. Οδηγός καταστημάτων καπέλων στο Λονδίνο.....	53-54
2.10.6. Πρωτοπόροι της δεκαετίας του ' 80.....	54
2.10.7. Η νέα αβάν γκάρντ του καπέλου.....	55-56
2.10.8. Κατασκευαστές καπέλων από το Βέλγιο και την Ολλανδία.....	56
2.10.9. Παριζιάνικα καπέλα.....	56-57
2.10.10. Η κληρονομιά του καπέλου.....	57
2.10.11. PATRICIA UNDERWOOD : απέριτη ομορφιά.....	57-58
2.10.12. ERIC JAVITS : πρακτικά γλυπτά.....	59

2.10.13. PHILIP TREACY: το άγγιγμα μιας κέλτικης ευφυΐας.....	59-60
2.11. Μουσεία καπέλων.....	60-62
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 : ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ Β' ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΠΕΛΟΥ ΣΗΜΕΡΑ	
3.1. Η χρήση του καπέλου στη σημερινή εποχή.....	63-65
3.2. Ο ρόλος των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στην ακμή των καπέλων τη τελευταία δεκαετία.....	65-66
3.3. Τοπ μοντέλα : καπέλα στην πασαρέλα.....	66
3.4. Τα καπέλα στις θεατρικές παραστάσεις και στον κινηματογράφο.....	66-69
3.5. Ειδικές κατηγορίες καπέλων.....	69
3.5.1. Αποκριάτικα καπέλα.....	69-70
3.5.2. Ο σκούφος του ΣΚΙ – ο σκούφος του ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗ.....	70-71
3.5.3. Καπέλα χημειοθεραπείας.....	71-72
3.5.4. Κράνη.....	72
3.5.5. Είδη καπέλων που χαρακτηρίζουν εθνικότητες.....	72-73
3.6. Καπέλα χαρακτηριστικά κάποιων επαγγελματιών.....	74
3.6.1. Καπέλα ενόπλων δυνάμεων.....	74-75
3.6.2. Καπέλο του ΣΕΦ.....	75-76
3.6.3. Καπέλο των ιερέων.....	76
3.6.4. Ιατρικά καπέλα.....	76
3.6.5. Καπέλο της αστυνομίας.....	76
3.7. Πως να κατασκευάσετε μόνοι σας το δικό σας καπέλο.....	77
3.7.1. Πατρόν Για Καπέλο Με Γαζιά Στο Μπορ.....	77-80
3.8. Τα μεγέθη των καπέλων.....	81-83
3.9. Αποτελέσματα έρευνας για τη χρήση του καπέλου σήμερα.....	84
3.9.1. Φύλο συμμετεχόντων στο ερωτηματολόγιο.....	84
3.9.2. Ηλικία συμμετεχόντων στο ερωτηματολόγιο.....	84

3.9.3. Πόσοι φορούν καπέλά.....	84
3.9.4. Αν ναι, τα φοράτε σε καθημερινή βάση ως συμπλήρωμα της ένδυσης σας ή σε κάποιες εκδηλώσεις κ ποιες είναι αυτές?.....	85
3.9.5. Τα καπέλά τα χρησιμοποιείτε για προστασία?.....	85
3.9.6. Αν ναι, για προστασία από τι?	86
3.9.7. Ποιο στυλ καπέλου προτιμάτε?.....	86
3.9.8. Τα καπέλα που προτιμάτε κυρίως από τι υλικό είναι?.....	87
3.9.9. Τι χρώμα τα προτιμάτε?.....	87
3.9.10. Σας αρέσουν να είναι απλά ή να έχουν κάποια διακόσμηση?.....	87
3.9.11. Τι υλικά προτιμάτε να διακοσμούν τα καπέλο σας?.....	88
3.9.12. Με ποια κριτήρια διαλέγετε συνήθως τα κάπελα σας?.....	88
3.9.13. Πόσο συχνά αγοράζετε κάπελα?.....	88

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 : ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

4.1. Ζήτηση – Προσφορά.....	89-90
4.2. Υφάσματα που χρησιμοποιούνται στη κατασκευή των καπέλων.....	90-92
4.3. Η διακόσμηση των καπέλων.....	92-93
4.4. Χρήση Α' και Β' υλών στα καπέλα.....	93-94
4.5. Τι ρόλο παίζουν τα χαρακτηριστικά του προσώπου στην επιλογή του στυλ που μας ταιριάζει;.....	94-95
4.6. Η φροντίδα των καπέλων.....	95-98
4.7. Χρήσιμα εργαλεία που αξίζει να έχει κάποιος για να φροντίζει τα καπέλα του.....	98

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 : ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΕΙΑ

5.1. Βιβλιογραφία.....	99
5.2. Πηγές από το διαδίκτυο.....	100

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ : Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΠΕΛΟΥ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΟΧΗ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία διαπραγματεύεται την πορεία των καπέλων στο πέρασμα των χρόνων. Τα συναντάμε σε ρόλο προστασίας από τα καιρικά φαινόμενα, ως μέρος στολής, ως σύμβολο εξουσίας και κοινωνικής θέσης, αλλά και απλά ως αξεσουάρ.

Στο πρώτο κεφάλαιο παρατίθενται συνοπτικά στοιχεία για την χρήση των καπέλων και στη θέση που αυτά κατείχαν κατά τις διάφορες κοινωνικές και πολιτικές αλλαγές των τελευταίων 100 χρόνων. Ακόμα, γίνεται μια σύντομη αναφορά στην προστάτιδα των καπελοποιών, την Αγία Αικατερίνη.

Το δεύτερο κεφάλαιο περιλαμβάνει την ανασκόπηση της βιβλιογραφίας, στην οποία στηρίχθηκε η παρούσα πτυχιακή εργασία.

Στο τρίτο κεφάλαιο, που αποτελεί το πρώτο ερευνητικό μέρος, γίνεται εκτενής αναφορά στην ιστορική εξέλιξη των καπέλων στο πέρασμα των χρόνων, από το 1900 έως σήμερα.

Το τέταρτο κεφάλαιο είναι αφιερωμένο στη χρήση του καπέλου στη σημερινή εποχή, στη καθημερινότητά μας, στη πασαρέλα και στις θεατρικές παραστάσεις. Επιπλέον, γίνεται αναφορά σε κάποιες ειδικές κατηγορίες καπέλων και στο ρόλο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης στην ακμή των καπέλων τη τελευταία δεκαετία. Τέλος, παρατίθενται τα αποτελέσματα που απορρέουν μέσα από το ερωτηματολόγιο που περιλαμβάνει το δεύτερο αυτό ερευνητικό μέρος.

Στο πέμπτο και τελευταίο κεφάλαιο αναλύονται τα αποτελέσματα του ερωτηματολογίου. Γίνεται, επίσης, αναφορά σε ενδιαφέρουσες παρατηρήσεις, που απορρέουν, τόσο από τα αποτελέσματα του ερωτηματολογίου, όσο και από προσωπική εμπειρία και έρευνα στο διαδίκτυο. Τέτοια, είναι, τα υφάσματα και τα υλικά που χρησιμοποιούνται σήμερα για τη διακόσμηση των καπέλων, καθώς και τον σωστό τρόπο συντήρησης των καπέλων του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία εκπονήθηκε ως απαραίτητη προϋπόθεση για την ολοκλήρωση και απόκτηση του πτυχίου μας στο τμήμα Κλωστοϋφαντουργίας του Τ.Ε.Ι. Πειραιά.

Επιβλέπον επίκουρος καθηγητής της πτυχιακής μας εργασίας ήταν η καθηγήτρια Δάβου Φωτεινή, την οποία θέλουμε να ευχαριστήσουμε θερμά τόσο για την καθοδήγησή της, όσο και για την γενικότερη εμπιστοσύνη με την οποία μας περιέβαλε.

Ολόψυχα ευχαριστούμε τους γονείς μας για την ηθική τους συμπαράσταση και την κατανόηση που έδειξαν όλα αυτά τα χρόνια για την ολοκλήρωση των σπουδών μας.

Αισθανόμαστε, όμως, ιδιαίτερα να ευχαριστήσουμε τον πατέρα μου, Καραμπέτσο Μιχάλη, για την στήριξη και την αμέριστη βοήθειά που μου έδωσε όλα αυτά τα χρόνια που αγωνίζομαι για τη μόρφωση, τα χρόνια που φοιτώ στα Τ.Ε.Ι. αλλά και για όλα αυτά που συναντώ στην πορεία της σταδιοδρομίας μου.

Τέλος, οφείλουμε να ευχαριστήσουμε όλους αυτούς που μας βοήθησαν στην διεκπεραίωση της πτυχιακής μας εργασίας, λαμβάνοντας μέρος στο ερευνητικού μέρους της και απαντώντας το ερωτηματολόγιό μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

EIKONA1.1 : www.villagehatshop.com

Τα καπέλα υπήρξαν το κατ'εξοχήν αξεσουάρ μόδας του 19^{ου} αιώνα. Σε όλα τα διαφορετικά στυλ που είχαν, σε κάθε διάθεση ή πρόθεση που πρόδιδαν, τα καπέλα αντανakλούν τις κοινωνικές και πολιτικές αλλαγές των τελευταίων 100 χρόνων. Ορισμένοι τα αγάπησαν με

πάθος, άλλοι τα απέρριψαν ως

«παλαιομοδίτικα». Οι άνθρωποι κρατούν μυστικά “κάτω από το καπέλο” τους, παίρνουν γρήγορες αποφάσεις «μέχρι να πέσει το καπέλο» (make decisions at the drop of a hat) και βγάζουν «λαγούς από το καπέλο». Στη Γαλλία, η λέξη «καπέλο!» είναι αναφώνηση θαυμασμού και το αντίστοιχο αγγλικό «σου βγάζω το καπέλο» αποτελεί μεγάλη φιλοφρόνηση. Τα καπέλα αποτέλεσαν αντικείμενο θαυμασμού, ενίοτε γελοιοποιήθηκαν ή προκάλεσαν έντονες συζητήσεις, αλλά τα θυμόμαστε πάντοτε.

Από την εποχή των πάγων και καθ' όλη τη διάρκεια της Ιστορίας, ο άνθρωπος καλύπτει και στολίζει το κεφάλι του. Κατ' αρχήν, η κάλυψη της κεφαλής προσέφερε προστασία από τα στοιχεία της φύσης, αλλά τα καπέλα, παντός είδους, έγιναν σύμβολα κοινωνικής θέσης, παράδοσης και στυλ και διαδραμάτισαν σημαντικό ρόλο στην κοινωνική Ιστορία και στη ζωή του εικοστού αιώνα. Αναλυτικότερα:

Η προστασία από τα στοιχεία της φύσης, από αντικείμενα που πέφτουν ή από τραυματισμό είναι οι θεμελιώδεις λόγοι για την κάλυψη της κεφαλής. Ως μέρος στολής, το καπέλο μπορεί να είναι σύμβολο εξουσίας και κοινωνικής θέσης, αλλά μπορεί επίσης να αποτελεί ένδειξη ότι αυτός που το φοράει ανήκει σε κάποια συγκεκριμένη ομάδα ή απλά διακρίνεται ως επαναστατικό πνεύμα. Τα καπέλα μπορούν να εκφράζουν ιεραρχία, να αποδεικνύουν την κοινωνική τάξη, να αντανakλούν κοινωνικές διακρίσεις και γεγονότα ή να σηματοδοτούν παραδοσιακές τελετές μύησης σε γάμους, κηδείες και άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις. Σε όλη τη διάρκεια της ιστορίας, οι περισσότερες εποχές επέβαλλαν τη χρήση του καπέλου ως αξεσουάρ για σωστή εμφάνιση.

Στα πλαίσια της μόδας, το καπέλο είναι το σημαντικότερο αξεσουάρ διότι έχει τη δύναμη να βελτιώνει ή να καταστρέφει την εικόνα. Μπορεί να πλαισιώνει ή να επισκιάζει ένα πρόσωπο, να αναδεικνύει τα μάτια και να ενσταλάζει έναν αέρα εξουσίας και επιθετικότητας. Ο ιστορικός μόδας James Laver έκανε κάποτε την παρατήρηση ότι: «όλη η περιοχή της κεφαλής είναι στο υποσυνείδητο φορτισμένη έτσι ώστε ακόμη και σήμερα, όταν ένας αξιοσέβαστος διευθυντής τράπεζας φορέσει ένα χάρτινο καπέλο μπορεί να μεταμορφωθεί σε ένα αστείο και ανεύθυνο πλάσμα.» Συνοψίζοντας τη θεωρία του συνεχίζει: « η ίδια η διάθεση της ψυχής εξαρτάται από το είδος κάλυψης της κεφαλής που επιλέγουμε ή δεν επιλέγουμε»

Κατά τη διάρκεια αυτού του αιώνα, τα καπέλα γνώρισαν μεγάλη ποικιλία και οι πιλοποιοί εξέφρασαν τη δημιουργικότητά τους προσαρμόζοντας το ντιζάιν στο πνεύμα της εκάστοτε εποχής και στις επιταγές της μόδας. Η Chanel, ένα από τα επιφανέστερα ονόματα στο χώρο της μόδας, ήταν καπελού πριν χτίσει τη δικής της αυτοκρατορία υψηλής ραπτικής και πρόδρομος της μεγάλης παρισινής παράδοσης στο καπέλο κατά το πρώτο μισό αυτού του αιώνα. Ο Halston στη Νέα Υόρκη, που είχε σχεδιάσει το καπέλο "pillbox" της Τζάκυ Κέννεντι, εξελίχτηκε πέρα από καλός πιλοποιός και σε έναν Αμερικανό μόδιστρο υψηλής αισθητικής. Στο Παρίσι, θαύμαζαν τον Jean Barthelet και τη γοητευτική μαντάμ Paulette.

Όταν η βιομηχανία του κινηματογράφου φτιάχνει μια ταινία παλιάς εποχής ντύνει τους πρωταγωνιστές με ενδύματα που συνοδεύονται από πλήθος καπέλων. Η αριστοκρατία που παρακολουθούσε τους αγώνες στο Άσκοτ της Αγγλίας, εμφανιζόταν με κομψά καπέλα της εποχής. Η κλασική ταινία «Ωραία μου Κυρία» παρουσίαζε την Όντρεϊ Χέμπορν και τις άλλες κυρίες με υπέροχα γυναικεία καπέλα.

Παρόλο που η βιομηχανία των καπέλων έχει περάσει από πολλά στάδια ακμής και παρακμής από την αρχή του εικοστού αιώνα, υπήρχαν εποχές όπου το γυναικείο καπέλο θεωρούταν το πιο σημαντικό αξεσουάρ της βιομηχανίας της μόδας. Τις πρώτες δεκαετίες του 1900, στο Παρίσι, όπου βασίλευε πάντα η υψηλή ραπτική, τα γυναικεία καπέλα ήταν κατά κάποιο τρόπο σχεδόν υποχρεωτικά. Κάθε εταιρεία κατασκεύαζε τα καπέλα με την ίδια προσοχή και αφοσίωση, με την οποία οι σχεδιαστές δημιουργούσαν τα ενδύματα.

ΕΙΚΟΝΑ1.2. : www.villagehatshop.com

Τα καπέλα στην Αμερική, όπως και στη Γαλλία, δεν παίζουν τόσο σημαντικό ρόλο όσο παλιά. Στην πραγματικότητα, στα μέσα του εικοστού αιώνα, μέχρι τη

δεκαετία του '70, τα καπέλα φοριόνταν από πολύ λίγους. Οι άντρες, που κάποτε είχαν μεγάλη γκάμα επιλογής σε καπέλα από τσόχα, τα οποία ολοκλήρωναν ένα επαγγελματικό ένδυμα, σταμάτησαν να τα χρησιμοποιούν. Οι γυναίκες, που αγόραζαν αμέτρητα καπέλα για όλες τις περιπτώσεις, ακολούθησαν το παράδειγμα των αντρών και άρχισαν να επιδεικνύουν περισσότερο το κούρεμά τους. Τα καπέλα έτσι έχασαν τη μάχη, με εξαίρεση τις λίγες περιπτώσεις όπου φοριούνται, όπως Θρησκευτικές τελετές, γάμους και κηδείες.

Χωρίς να αποθαρρυνθούν από αυτή τη μείωση της ζήτησης, ορισμένες εταιρείες συνέχισαν και διαπίστωσαν την επιστροφή του κάποτε αγαπημένου αξεσουάρ. Κατά τη δεκαετία του '70, οι εταιρείες που είχαν απομείνει άρχισαν να κατασκευάζουν καπέλα για ειδικές περιπτώσεις ή σκουφιά για τις γυναίκες και τσόχινα καπέλα για επαγγελματικό ένδυμα, σπορ καπέλα και πλεκτά σκουφιά για τους άντρες.

Προς μεγάλη ανακούφιση αυτών που πίστευαν πως οι άντρες θα άρχιζαν και πάλι να φορούν καπέλα, η νέα γενιά των νεαρών επαγγελματιών αγάπησε αυτό το αξεσουάρ. Παρόλο που οι φανατικοί ήταν λίγοι, στα τέλη της δεκαετίας του '80 έκανε την εμφάνισή του ένα νέο στυλ καπέλου, που γρήγορα αγαπήθηκε από όλους και έγινε μόδα, το καπέλο του μπίτζμπολ.. Αυτή η μόδα φτάνει έως τις μέρες μας όπου το καπέλο αυτό έχει γίνει τμήμα της καθημερινής μας ένδυσης, τόσο των ανδρών όσο και των γυναικών.

Όσον αφορά το γυναικείο μέτωπο, τα καπέλα άρχισαν να εμφανίζονται ξανά τη δεκαετία του '90, σε στυλ που θύμιζαν διάφορες περιόδους ή σε σχέδια που απλώς προστάτευαν από το κρύο, τη βροχή ή τον ήλιο.

Σήμερα, παρόλο που τα καπέλα δε φοριούνται τόσο όσο παλιά, στο Παρίσι υπάρχουν περισσότερες από 60 εταιρείες που κατασκευάζουν γνήσια αριστουργήματα, σημαντικής χρηματικής αξίας. Ονόματα όπως ο Jean Barthe, ο μαίτρ των Γαλλικών καπέλων, η Josette Desnus και ο Oliver Chanan είναι γνωστοί για τις δημιουργίες τους, όπως οι LaCroix και Saint Laurent στον τομέα των ενδυμάτων.

Μια ματιά στο τμήμα καπέλων ενός καταστήματος, στις διαφημίσεις ή στα περιοδικά μόδας, αποκαλύπτει ότι αυτό το αξεσουάρ μπορεί ακόμα να έχει αξία στον κόσμο της μόδας.

EIKONA1.3 : www.villagehatshop.com

1.2. Η ΠΡΟΣΤΑΤΙΔΑ ΤΩΝ ΚΑΠΕΛΩΝ Η ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

Η καπελοποιία είναι γεμάτη από μικρά έθιμα ιστορίες και προλήψεις, που παραδίδονται από γενιά σε γενιά, ξεκινώντας από τους πρωτομάστορες, τους αρχικούς εξειδικευμένους τεχνίτες μέχρι τους νεαρότερους μαθητευόμενους που μόλις έχουν αρχίσει να μαθαίνουν την τέχνη της καπελοποιίας. Μια κληρονομιά που μοιράζεται με άλλους κατ' αυτόν τον τρόπο συμβάλλει σε μεγάλο βαθμό στο δέσιμο των ατόμων που συνεργάζονται στον ίδιο χώρο, στην οικειότητα που δημιουργείται σε μικρούς χώρους, στα ατελιέ όπως λέγονται στο Παρίσι.

Μια από τις παραδόσεις αυτές είναι ο εορτασμός της Αγίας Αικατερίνης, την προστάτιδα των καπελοποιών, που η ημέρα της εορτής της πέφτει στις 27 Νοεμβρίου. Η ιστορία της La Sainte Catherine, της Αγίας Αικατερίνης, ανάγεται στον τέταρτο μ. Χ. αιώνα και στη χερσόνησο του Σινά, εκεί όπου η Αφρική συναντιέται με την Ευρώπη. Η Αικατερίνη, μια όμορφη και ευφυής κοπέλα, μελετούσε φιλοσοφία, κάτι σπάνιο για γυναίκα της εποχής εκείνης. Ακόμη πιο τολμηρό κι ασυνήθιστο ήταν που άρχισε να κηρύττει το Χριστιανισμό στους γύρω της ανθρώπους. Είχε ένα όραμα με την Παναγία και το Χριστό, ο οποίος της δώρισε ένα δαχτυλίδι ως ένδειξη του αιώνιου δεσμού τους. Από εκείνη την ημέρα η Αικατερίνη θεωρούσε τον εαυτό της αρραβωνιασμένη με το Χριστό, αρνούμενη εφεξής κάθε άλλη πρόταση γάμου που της γινόταν, βυθίζοντας την οικογένεια και τους γονείς της σε βαθιά απελπισία. Έγινε μάρτυρας για την πίστη της και αργότερα αναγορεύτηκε σε Αγία, στην οποία προσεύχονταν όλες οι ανύπαντρες γυναίκες άνω των 25 ετών όταν ήθελαν να ξεφύγουν από την πίεση των γονιών τους για γάμο.

Πολλούς αιώνες μετά από αυτά τα δραματικά γεγονότα στο Σινά, όπου είναι θαμμένη η Αγία Αικατερίνη σε ένα όμορφο βυζαντινό μοναστήρι, η ημέρα της εορτής της τιμάται ως ημέρα αργίας για όλα τα ατελιέ υψηλής μόδας στο Παρίσι. Είναι μια περίπτωση εορτής, όπου όλοι ντύνονται με τα καλά τους, τρώνε και πίνουν πολύ, και που συνήθως καταλήγει σε βραδινή εκδήλωση με χορό. Οι *Catherinettes*, όλες οι νεαρές ανύπαντρες γυναίκες άνω των 25 ντύνονται στα κίτρινα και στα πράσινα, κοστούμια που επί μακρόν κατασκεύαζαν στα εργαστήριά τους οι συνάδελφοι τους. Στο επίκεντρο βρίσκονται τα καπέλα, σε εξωφρενικές και εκκεντρικές δημιουργίες, και πάλι σε λαμπερό κίτρινο και πράσινο, συμβολίζοντας τα χρώματα της γονιμότητας και της ελπίδας. Τα νεαρότερα σε ηλικία μέλη των ατελιέ συνήθως προετοιμάζουν ένα θεατρικό σκετς που παρουσιάζουν φορώντας τα κοστούμια τους και με επίτιμους καλεσμένους τους διευθυντές των οίκων υψηλής μόδας. Είναι μια θαυμάσια ευκαιρία για πάρτι, για δημιουργίες υπέροχων καπέλων γεμάτα φαντασία, για καλό ντύσιμο, για χορό, για διασκέδαση και γιατί όχι, για να βρουν σύζυγο στο χορό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο – ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ Α΄
ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΚΑΠΕΛΩΝ ΣΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟ
1900 ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΑ – ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΙΣ ΠΙΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ

2.1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η συνήθεια κάλυψης της κεφαλής παρατηρείται από τους προϊστορικούς χρόνους. Αρχικά γινόταν για προστασία από τα στοιχεία της φύσης, στη συνέχεια (αιγυπτιακοί, ρωμαϊκοί και ελληνιστικοί χρόνοι) για προστασία, αλλά και ως διακριτικό της κοινωνικής τάξης και τέλος ως συμπλήρωμα της ένδυσης (αξεσουάρ), από το 14^ο και 15^ο αιώνα για τους άντρες και από το 18^ο αιώνα για τις γυναίκες.

2.2. ΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΠΙΛΟΠΟΙΟΥ

Το επάγγελμα του πιλοποίου είναι αναγνωρισμένο εδώ και περίπου 300 χρόνια, αν και οι κατασκευαστές καπέλων, ή

shapelier υπήρχαν στη Γαλλία από παλαιότερα. Ο όρος πιλοποίος "milliner", που σημαίνει κατασκευαστής εξεζητημένων καπέλων στις ΗΠΑ και την Μ. Βρετανία, έχει την καταγωγή του στον 17^ο αιώνα. Έμποροι από το Μιλάνο της Ιταλίας, γνωστοί ως "Milliners" (δηλαδή. «Μιλανέζοι») ταξίδευαν σε όλη την Ευρώπη με όλων των ειδών εμπορεύματα και πουλούσαν καθ' οδών τηνπραμάτεια τους στις βασιλικές αυλές ώσπου τελικά εγκαταστάθηκαν στη Βρετανία και άρχισαν να κατασκευάζουν καπέλα. Στη Γαλλία, ο σωστός όρος για αυτόν που κατασκευάζει γυναικεία καπέλα είναι "μόδιστρος" (modiste), ο οποίος είναι σχεδόν όμοιος με το γερμανικό Modistin.

Η πρώτη μεγάλη μόδιστρα ήταν η Rose Bertin, σύμβουλος ένδυσης και κατασκευάστρια [γυναικείων] καπέλων της βασίλισσας Μαρίας-Αντουανέτας. Η Rose Bertin ήταν αυτή που αναβάθμισε το ρόλο του ράπτη σε σχεδιαστή μόδας και δημιουργό. Η ιστορική διαφορά μεταξύ των πιλοποίων και των "milliner", η οποία εξακολουθεί και ισχύει ακόμη, ήταν ότι οι πρώτοι κατασκεύαζαν ανδρικά καπέλα ενώ οι δεύτεροι, γυναικεία. Η διαφορά αυτή έχει κάπως ατονήσει στη σημερινή εποχή της μόδας γιούνισεξ, και, αν και έχει ιστορική βάση, δεν θα είναι πολιτικώς ορθή για πολύ καιρό ακόμη.

Εικόνα2.1. : www.villagehatshop.com

2.3. 1900-1910: Ο ΝΕΟΣ ΑΙΩΝΑΣ

Στην αρχή του 20^{ου} αιώνα, εξακολουθούσε η άνθιση της Belle Époque. Το κέντρο μόδας για όλο τον κόσμο ήταν το Παρίσι. Η αυτοκρατορία της Μεγάλης Βρετανίας κάλυπτε σχεδόν όλο τον πλανήτη. Οι τζέντλεμεν φορούσαν ημίψηλα καπέλα και οι κυρίες είχαν πάντα καλυμμένη την κεφαλή. Στην άλλη άκρη του Ατλαντικού η ανάπτυξη ήταν ραγδαία και στη Νέα Υόρκη ακολουθούσαν τη μόδα του Παρισιού. Γενικά άντρες και γυναίκες είχαν καλυμμένη την κεφαλή με καπέλα που η μόδα επέβαλε, ανάλογα με την κοινωνική τάξη.

Εικόνα2.2. : Διαφήμιση μόδας για τις σιλουέτες με γραμμή S για φθινόπωρο / χειμώνα 1905

2.3.1. ΤΑ ΕΥΦΑΝΤΑΣΤΑ ΚΑΠΕΛΑ

Την ίδια εποχή, η ιδανική εικόνα της γυναίκας ήταν η ντελικάτη, εύθραυστη, με λεπτή μέση και γεμάτη θηλυκότητα και χάρη κίνηση. Τα μακριά μαλλιά καρφισώνονταν ψηλά στο κεφάλι δίνοντας τη δυνατότητα στους κατασκευαστές να σχεδιάζουν μεγάλα καπέλα από μετάξι ή βελούδο και να τα στολίζουν με τεχνητά άνθη και κυρίως με άφθονα φτερά, που αποτελούσαν την τελευταία λέξη της μόδας. Στο Παρίσι 800 εργαστήρια με 7.000 εργαζομένους έφτιαχναν και τοποθετούσαν στα καπέλα κάθε είδους σύνθεση από φτερά.

**2.3.2. ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΚΑΠΕΛΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ
(ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ)**

Στην Αγγλία τις τάσεις της μόδας επέβαλε η βασίλισσα Αλεξάνδρα, η οποία είχε μάθει να φτιάχνει τα δικά της καπέλα.

Γύρω στα 1910, είχε καθιερωθεί για τους άντρες το ημίψηλο καπέλο στις επίσημες εκδηλώσεις και το ψάθινο ναυτικό στις πιο ανεπίσημες. Το να μη φοράς καπέλο εθεωρείτο αγένεια και ήταν κοινωνικά απαράδεκτο.

Εικόνα2.3.: Η βασίλισσα Αλεξάνδρα με το βασιλιά Εδουάρδο στο βασιλικό σκάφος το 1909, σε μια από τις τελευταίες φωτογραφίες που έβγαλαν μαζί.

Πολλά είδη μαλακότερων και λιγότερο επίσημων καπέλων για άνδρες έφθασαν στην Ευρώπη από την Αμερική, εμπλουτίζοντας έτσι την ποικιλία (για παράδειγμα στην έκδοση 1902 του καταστήματος Sears, ο κατάλογος Roebuck περιλάμβανε 65 διαφορετικά είδη ανδρικού καπέλου, χωρίς να υπολογίσουμε τις τραγιάσκες).

2.3.3. ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΕΣ ΚΑΙ ΜΠΛΕ ΚΑΛΤΣΕΣ

Στις αρχές της νέας δεκαετίας, οι Αγγλίδες, παρασυρμένες από το κίνημα χειραφέτησης των γυναικών που ξεκίνησε από την Αμερική, υιοθέτησαν τις νέες ιδέες (ονομάστηκαν «μπλε κάλτσες») και αυτό είχε αντίκτυπο και στον τρόπο ένδυσης. Τα ρούχα έγιναν ελαφρύτερα και απλούστερα. Πάντα όμως οι γυναίκες αυτές (σουφραζέτες) τα φορούσαν με καπέλα με λιγότερη διακόσμηση και άλλα αξεσουάρ σε χρώματα που αφενός τις ταύτιζαν με το κίνημα και αφετέρου βοηθούσαν στη διάδοσή του.

2.3.4. ΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ: PAULE POIRET (ΦΟΥΣΤΕΣ HOBBLE ΚΑΙ ΤΟΥΡΜΠΑΝΙΑ ΜΑΧΑΡΑΓΙΑΔΩΝ)

Στο Παρίσι εκείνη την εποχή ξεχώριζε στο χώρο της μόδας ο Paul Poiret, ο οποίος απελευθέρωσε τις γυναίκες από τους σκληρούς και περιοριστικούς κορσέδες, φτιάχνοντας φορέματα που ήταν πιο άνετα, κομμένα ίσια και άφηναν τη μέση ελεύθερη. Τα ρούχα πάντοτε συνοδεύονταν από καπέλο. Το 1909 μάλιστα σχεδίασε και το περίφημο τουρμπάνι του μαχαραγιά, το οποίο έγινε μόδα στις κυρίες της αβάν-γκαρντ.

Εικόνα 2.4.: Διαφήμιση με τη τελευταία λέξη της μόδας στο Le Bon Ton του Verlainne, το 1920. Βλέπουμε και το νέο στυλ στα καπέλα περιλαμβανομένου του καπέλου τουρμπάνι και την πρώτη

Το 1909, ο ρώσος ιμπρεσάριος Sergei Diaghilev έφερε στο Παρίσι την Εταιρία Ρωσικών Μπαλέτων και τον θεατρικό σκηνογράφο Leon Bakst. Τα Ρωσικά Μπαλέτα ενέπνευσαν τον Poiret στο σχεδιασμό μιας κολεξιόν σε Οριεντάλ γραμμή, ενώ λίγο αργότερα σχεδίασε και το περίφημο τουρμπάνι του μαχαραγιά. Επρόκειτο για ένα εντελώς νέο στυλ καπέλου και ορισμένες αρκετά θαρραλέες κυρίες της αβάν-γκάρντ τόλμησαν να το φορέσουν σε παραστάσεις της Όπερας. Ο Poiret βρισκόταν στην πρώτη γραμμή της μόδας. Τα ρούχα που φορούσε τραβούσαν το ίδιο την προσοχή με τα ρούχα που σχεδίαζε και ποτέ δεν κυκλοφορούσε χωρίς καπέλο.

Εικόνα2.5.:Σχέδιο του Poiret με το χαρακτηριστικό τουρμπάνι. Του μαχαραγιά.

2.3.5. Η ΜΟΔΑ ΤΟΥ ...VOGUE

Στην Αμερική, λόγω της οικονομικής ευημερίας, οι γυναίκες ασχολούνταν συστηματικά με τη μόδα, για την οποία ενημερώνονταν από περιοδικά γαλλικής κυρίως επιρροής. Το σημαντικότερο από αυτά ήταν τοVogue, το οποίο κυκλοφορούσε με ένθετο αφιερωμένο αποκλειστικά στα καπέλα. Το τεύχος του Μαρτίου του 1909 μάλιστα αφιερώνεται στο τουρμπάνι, του οποίου κάνει αναλυτική περιγραφή.

2.3.6. ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ VOGUE

«Πολλά καπέλα διαθέτουν υπερβολικά υψηλούς διακόσμους από ταφτά, τούλια και βελούδο. Άλλο χαρακτηριστικό είναι ο συνδυασμός πολλών και ζωηρών χρωμάτων. Μια άλλη γραμμή που πρόσφατα αγοράσθηκε για μια γκαρνταρόμπα του Νότου (τις νότιες πολιτείες των ΗΠΑ) είναι ένα καπέλο από ζωηρό πράσινο ταφτά και το μόνο του φινίρισμα και διάκοσμος είναι μια ντουζίνα κεράσια στην ζωηρότερη απόχρωση του καναρινί που υπάρχει».

Για τις απογευματινές εξόδους, το Vogue προτείνει το «χτένισμα για την Όπερα». Μια λεπτή ερμίνα σαν ελληνικό φιλέ, δεμένη με διάκοσμο από πέρλες ή χάντρες, πλεγμένα με χρυσαφί κορδέλα και δεμένα με ένα μπουκέτο βιολέτες της Πάρμας στην μία πλευρά της πλάτης.»

2.3.7. ΈΝΑ ΝΕΟ ΣΠΟΡ, ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

Όταν έφτασε η τρέλα της οδήγησης, οι κατασκευαστές καπέλων έπρεπε να προσαρμοσθούν στα νέα δεδομένα. Άρχισαν να σχεδιάζουν καπέλα που επέτρεπαν στις γυναίκες να ανεβαίνουν στο αυτοκίνητο και να οδηγούν σε καρόδρους με

Εικόνα2.6.: Το καπέλο του Vogue για το αυτοκίνητο, το 1917. Το μεταλλικό πλαίσιο που επικάθεται στους ώμους προστατεύει το πρόσωπο και μπορεί να αφαιρεθεί και να τοποθετηθεί στη δερμάτινη θήκη του μετά το τέλος του ταξιδιού.

ταχύτητα. Το αυτοκίνητο έμελλε να κατηγορηθεί για το θάνατο του καπέλου και των κατασκευαστών του, αλλά εκείνα τα πρώτα χρόνια, οι γυναίκες δεν έμεναν χωρίς καπέλο, ούτε και μέσα στο αμάξι. Εφευρέθηκαν αυτοκινητιστικές «κάσκες», οι οποίες έμοιαζαν με την κάσκα με δίχτυ των μελισσοκόμων. Κάλυπταν όλο το κεφάλι και ήταν από μουσελίνα ή μεταξωτό σιφόν. Ορισμένα τέτοια καπέλα είχαν στο μπροστινό μέρος δαντέλα και επέτρεπαν σ' αυτές που τα φορούσαν να αντιλαμβάνονται τυχόν εμπόδια ή κινδύνους εγκαίρως.

Όταν τελείωσε η μόδα αυτή, το 1910, έκλεισε και η Belle Epoque. Ο Εδουάρδος 7^{ος} πέθανε λίγο πριν από την περίοδο των θερινών αγώνων. Αντί να αναβάλει ή να ακυρώσει τους αγώνες, η εδουαρδιανή κοινωνία αποφάσισε να δείξει το πένθος της διοργάνωσε το περίφημο «Μαύρο Ascot», όπου όλοι κατέφθασαν ντυμένοι στα μαύρα από την κορυφή ως τα νύχια. Όλοι οι κατασκευαστές καπέλων έπρεπε να δουλεύουν πυρετωδώς για να φτιάξουν εκατοντάδες μαύρα καπέλα και έτσι το «Μαύρο Ascot» αποτέλεσε ένα αξιομνημόνευτο γεγονός στην ιστορία των αγώνων.

Εικόνα2.7.: Από τη περίφημη συνάντηση στο Black Ascot το 1910, όπου όλοι κατέφθασαν στα μαύρα καθώς ο βασιλιάς Εδουάρδος είχε πεθάνει λίγες εβδομάδες πριν, στις 6 Μαΐου 1910.

2.4. 1910 – 1920 : ΤΙΤΑΝΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ

Η βύθιση του «αβύθιστου» Τιτανικού στο παρθενικό του ταξίδι από την Ευρώπη στην Αμερική το 1912 συγκλόνησε όλον τον κόσμο. Τον Αύγουστο του 1914, η Γερμανία κήρυξε τον πόλεμο στην Ρωσία, πόλεμος που τελικά εξελίχθηκε σε παγκόσμιο, με όλες τις τραγικές συνέπειες. Οι ΗΠΑ παρέμειναν ουδέτερες μέχρι το 1917 όταν πλοία της δέχθηκαν επιδρομή από γερμανικά υποβρύχια στα νερά του Ατλαντικού. Αργότερα, το ίδιο έτος ακολούθησε η ρωσική επανάσταση. Σαν πύργος από τραπουλόχαρτα, πολλοί βασιλικοί οίκοι της Ευρώπης κατέρρευσαν και μαζί με αυτούς, οι κοινωνικές τους αξίες. Ο άνεμος της αλλαγής έπνεε ξαφνικά από διαφορετική κατεύθυνση.

Ο τρόπος ζωής και η μόδα επηρεάστηκαν δραματικά. Πολλές γυναίκες αγκάλιασαν τις προτάσεις του γάλλου μόδιστρου Paul Poiret και υιοθέτησαν πιο χαλαρή ένδυση. Μερικές ακόμη, τόλμησαν να φορέσουν για πρώτη φορά σαλβάρια. Η μόδα γινόταν περισσότερο άνετη, αλλά παρέμενε περιοριστική. Φυσικά φορούσαν όλες τις ώρες καπέλο, ακόμη και στον χορό.

Εικόνες 2.8.: Αριστερά βλέπουμε το εξώφυλλο του περιοδικού Vogue, για τον Αύγουστο του 1918 (ένα καπέλο με λουλούδια που ανιπροσωπεύει το δοξασμό της τρέλας στα καπέλα. Δεξιά βλέπουμε ένα άλλο εξώφυλλο, για τον Φεβρουάριο του 1917 της Helen Dryden, η οποία θέλει να τονίσει την απλότητα των καπέλων για καλλιεργημένες κυρίες.

Τα καπέλα των ανδρών είχαν εξελιχθεί σε διαφορετικά στυλ και σχήματα πριν από τον πόλεμο και κανένας σχεδόν δεν φορούσε πλέον ημίψηλο. Οι πιλοποιοί άρχισαν να κατασκευάζουν χαμηλότερα καπέλα. Το bowler, είχε ήδη δημιουργηθεί και εθεωρείτο το καπέλο των νέων. Ένα άλλο μοντέλο, το cheerer έμοιαζε με το προηγούμενο αλλά είχε πεπλατυσμένο ουρανό και το προτιμούσαν οι αγρότες και γενικά οι άνθρωποι της επαρχίας. Για τις καλοκαιρινές εξορμήσεις, αυτό που προτιμούσαν ήταν το ψάθινο καπέλο των ιστιοπλόων. Στην Αγγλία, τα καπέλα deerstalker, γνωστά σήμερα από τις ιστορίες του Σέρλοκ Χόλμς, τα προτιμούσαν για αθλητικές δραστηριότητες και κυνήγι. Το μαλακό trilby ήταν το καπέλο των διανοούμενων μποέμ, που αποτελούσαν την προοδευτική διάνοηση της εποχής. Τεχνητά λουλούδια και φτερά διακοσμούσαν τα καπέλα. Στο σύνολό της, η όψη γινόταν συμπαγής, σοβαρή και αρκετά «βαριά».

Οι καλοί τρόποι απαιτούσαν διαφορετικά καπέλα σε διαφορετικές ώρες της ημέρας. Τα απογευματινά καπέλα ήταν της μόδας για δείπνα και την Όπερα. Ευφάνταστοι κατασκευαστές καπέλων σχεδίαζαν πολύπλοκα bandeau που τα ονόμαζαν «καπέλα-τίποτα» (chapeaux ni niches) και τα διακοσμούσαν με πέρλες, κορδέλες, φτερά και λουλούδια. Για ένα διάστημα, αυτή ήταν η τελευταία μόδα στα απογευματινά καπέλα.

Εικόνα2.9. : Ένα γοητευτικό bandeau καπέλο του Lanvin από την κολεξιόν του για το 1918-19

Εικόνα2.10. : Ένα ψηλό κρεμαστό τόκα του Lewis που διακοσμεί τη νέα λεπτή σιλουέτα και δημοσιεύτηκε στο περιοδικό Vogue το Δεκέμβριο του 1917

2.4.1. ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Εικόνα2.11.: Η εικόνα αυτή είναι στη χιονισμένη Αγγλία μετά το τέλος του πολέμου. Μια εισπράκτορα σε ένα από τα κλασικά διπλά λεωφορεία της Αγγλίας κατά την ώρα της εργασίας της με την στολή και το υποχρεωτικό καπέλο που τη συνοδεύει. Τα καπέλα εργασίας με το διαφορετικό τους στυλ αποτέλεσαν μια διαρκή επιρροή στη μόδα της εποχής.

Ο πόλεμος έβαλε τέλος στο θεατρικό ύφος της μόδας και οι γυναίκες άρχισαν να σκέπτονται πιο πρακτικά ρούχα. Γυναίκες που κατατάχθηκαν εθελόντριες όφειλαν να φορούν στολές. Αυτές οι στολές και το στυλ τους δεν φιλοξενήθηκαν στις σελίδες του περιοδικού Vogue, αλλά είχαν μεγάλη επίδραση στη νοοτροπία της μόδας και επιπλέον τόνωναν ιδιαίτερα την αυτοπεποίθηση των γυναικών. Κάθε δουλειά είχε και τη δικής της στολή και το καπέλο αποδεικνυε το βαθμό ιεραρχίας και την εργασία που έκανε κάθε γυναίκα, με πιο χαρακτηριστική αυτή της νοσοκόμας του Ερυθρού Σταυρού με το ιδιαίτερο καπελάκι.

2.4.2. ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟ

Το 1915 οι γυναίκες ήταν πιο λεπτές, πιο μυώδεις και πιο γυμνασμένες και δεν δίσταζαν να αναπτύξουν νέες αθλητικές δραστηριότητες που απαιτούσαν κατάλληλο ρουχισμό. Σ' αυτή τη νέα εποχή οι γυναίκες κολυμπούν, κάνουν ποδήλατο, ορειβασία, σκίιτ στον πάγο και επίσης παίζουν γκολφ ή τένις. Οι κατασκευαστές καπέλων σκαρφίστηκαν νέες φόρμες για τα νέα αθλήματα και δημιούργησαν καπέλα θάλασσας από λάστιχο, ψάθινους παναμάδες, ντραπέ κορδέλες για το τένις, απαλούς μπερέδες για το γκολφ και γούνινα καπέλα Cossack για τα χειμερινά σπορ.

Εικόνα2.12.: Κομψές στολές ειδικές για κολύμπι και καπέλα θαλάσσης σχεδιασμένα από τον Jean Patou στο Παρίσι το 1926.

2.4.3. ΛΑΙΔΗ DIANA COOPER

Εικόνα2.13. : Η Λαίδη Diana Cooper καθώς αποβιβάζεται από το HMS Homeric κατά την άφιξη της στην Αγγλία από την Νέα Υόρκη στις 18 Οκτωβρίου του 1924. Μια κυρία με εξάισιο στυλ και τέλεια αίσθηση της μόδας.

Η Λαίδη Diana Manners, μετέπειτα Λαίδη Diana Cooper υπήρξε μια από τις εξέχουσες ομορφιές του αιώνα. Η Diana έγινε πρωτοσέλιδο των εφημερίδων όταν, στο πρώτο της ταξίδι στη Βενετία φόρεσε τη λευκή στολή ενός αξιωματικού του ναυτικού και ένα μεγάλο καπέλο με φτερά.

Η Diana Cooper ήταν μια από τις ηγέτιδες της μόδας, την οποία λάτρευαν οι σχεδιαστές και οι κατασκευαστές καπέλων.

2.4.4. ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ

Ο μεγάλος πόλεμος έφερε σημαντικές αλλαγές και στην αμερικανική βιομηχανία της μόδας, η οποία μέχρι τότε εξαρτάτο παντελώς από τις παριζιάνικες ιδέες. Μεταξύ του 1914 και του 1918 οι ανταλλαγές ήταν περιορισμένες εφόσον η ναυσιπλοΐα στον Ατλαντικό ήταν αδύνατη λόγω του πολέμου. Οι επιχειρήσεις μόδας της Ν. Υόρκης δοκίμασαν έτσι τα σχέδια νέων, ταλαντούχων αμερικανών σχεδιαστών μόδας αντί να περιμένουν να αντιγράψουν τα παριζιάνικα πρωτότυπα, καθιστώντας έτσι το Μανχάταν ως το κέντρο της αμερικανικής μόδας.

Εικόνα 2.14.: Στρατιωτικού τύπου, χακί παλτό με το στρατιωτικό μπερέ, σχεδιασμένο από τον Max Meyer στη Νέα Υόρκη για τη συλλογή του 'έτοιμο να φορεθεί' κατά τη διάρκεια του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου.

Εικόνα 2.15.: Το πρώτο καπέλο καμπάνα από την Lucie Hamar με πλατύ γείσο, βαθύ φλατ θόλο και εντυπωσιακό στολισμό.

Εικόνα 2.16.: Ένα κοστούμι για πατινάξ σχεδιασμένο από τον Max Meyer στη Νέα Υόρκη στα μέσα της δεκαετίας του 1910. Ο Max Meyer ήταν γνωστός για τα θηλυκά του πανωφόρια για τις αθλητικές δραστηριότητες μιας γυναίκας.

Εικόνα 2.17.: Ένα γοητευτικό χειμωνιάτικο τουρμπάνι με μεγάλο φιόγκο πάνω από το νέο κοντό στυλ μαλλιών της δεκαετίας του 1920.

2.4.5. ΟΙ ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ: ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΣΑΝΕΛ (ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΑΠΛΟΤΗΤΑ)

Η Γκαμπριέλ Σανέλ, καλύτερα γνωστή ως Κοκό, απέκτησε δόξα και πλούτη αλλάζοντας την όψη της γυναικείας μόδας τον 20^ο αιώνα και μπορεί να χαρακτηριστεί ως η πλέον σημαντική σχεδιάστρια όλων. Είχε όραμα για το στυλ των γυναικών και μετέτρεψε αυτό το όραμα σε επιτυχημένη επιχειρηματική δραστηριότητα, δημιουργώντας ρούχα υψηλής ραπτικής, αξεσουάρ και το μοναδικό άρωμά της, το Σανέλ Νο 5, το οποίο έκανε το όνομά της αναγνωρίσιμο σε όλον τον κόσμο.

Η Κοκό είχε μεγάλη δεξιοτεχνία και έφτιαχνε θαυμάσια καπέλα. Η Κοκό αγόραζε απλά ψάθινα καπέλα από το πολυκατάστημα Galeries Lafayette και τα μετέτρεπε για τους φίλους της. Οι δημιουργίες της ήταν μοντέρνες, απλές χωρίς περιττά στολίδια και είχαν μια κλασική ομορφιά, στοιχεία που θα αποτελούσαν το σημείο αναφοράς του «στυλ Σανέλ». Το 1910 άνοιξε το Chanel Mode και απέκτησε φήμη ως κατασκευάστρια καπέλων. Τα καπέλα της τα λάτρευαν και τα φορούσαν οι σταρ του θεάματος της εποχής εκείνης ενώ φιγουράριζαν στα περιοδικά μόδας.

Εικόνα 2.18.: Σκίτσα σχεδιασμένα από τον Karl Lagerfeld το 1991, στα οποία ακολουθεί το απλό στιλάτο πνεύμα που καθιέρωσε η Coco Chanel.

2.5. 1920 – 1930 : Η ΤΡΕΛΑ ΤΟΥ ΚΑΠΕΛΟΥ

Η δεκαετία του '20 ήταν μια εποχή που ο κόσμος απολάμβανε την ειρήνη. Η θύελλα του πολέμου ήταν παρελθόν και οι άνθρωποι ήταν γεμάτοι ενέργεια και αισιοδοξία για το μέλλον και ανοικτοί σε νέες ιδέες και μια νέα άποψη για τη ζωή.

Η φαντασία, η εφευρετικότητα και η παραγωγικότητα και στις δύο ακτές του Ατλαντικού δημιούργησαν μια γενική ευημερία που έπαιρνε μορφή μέσα από την τέχνη, τη μόδα και τον τρόπο ζωής..

Τα γυναικεία ρούχα απέκτησαν χαλαρές, ευθείες γραμμές, απελευθερώνοντας το σώμα από τους άκαμπτους κορσέδες. Το μήκος της φούστας ανέβηκε πάνω από τον αστράγαλο και συνέχιζε να κονταίνει συνέχεια, μέχρι το ύψος του γόνατου το 1927. Ιδανικό της θηλυκότητας έγινε το στυλ «γκαρσόν».

Η γαλλίδα σχεδιάστρια Κοκό Σανέλ ήταν η πλέον προσαρμοσμένη και γι' αυτό πετυχημένη σ' αυτή τη νέα πραγματικότητα σχεδιάστρια στο χώρο της μόδας.

Εικόνα 2.19.: Το 'γκαρσόν' στυλ ήταν η νέο νεανική μόδα με ίσια, χωρίς κορσέ ρούχα. Τα οποία έδιναν στις γυναίκες μια αίσθηση ελευθερίας στις κινήσεις του, που είχαν στερηθεί για αιώνες.

2.5.1. ΛΑΜΠΕΡΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ '20

Εικόνα2.20.: Η Caroline Reboux, η μεγάλη Παριζιάνα μοντελίστ σχεδίασε αυτό το γοητευτικό καπέλο καμπάνα στολισμένο με φτερά από κοκοράκι και τριαντάφυλλα. Αυτή η εικόνα πρωτοεμφανίστηκε στο Vogue το Μάρτιο του 1922.

Εκτός από την Coco Chanel, η σχεδιάστρια υψηλής ραπτικής με την μεγαλύτερη επιρροή στη δεκαετία του '20 ήταν η Madeleine Vionnet, η οποία κέρδισε μια θέση στην Ιστορία της μόδας για την εφεύρεση του bias-cut. Έχοντας τέλεια γνώση των υφάνσεων και των γραμμών κοπής τους, συχνά σχεδίαζε ρούχα, ρίχνοντας κατευθείαν το ύφασμα στην πελάτισσά της και στη συνέχεια καρφίτωνε και έκοβε το σχέδιο πάνω στο σώμα της. Η Caroline Reboux ήταν το αντίστοιχο της Madeleine Vionnet στον σχεδιασμό καπέλων, κόβοντας και διπλώνοντας τα υφάσματα πάνω στο κεφάλι της πελάτισσας. Οπαδός της απλότητας, απέφευγε να προσθέτει υπερβολικά διακοσμητικά στοιχεία και προτιμούσε απλά μοτίφ που συμπλήρωναν τη γραμμή και το στυλ του καπέλου. Διαμαρτυρήθηκε έντονα για τα καπέλα «καμπάνα» (κλος), που ήταν τότε της μόδας, έχοντας συμπαραστάτη την ίδια τη δημιουργό τους Lucie Hamar, γιατί πίστευαν ότι η ομοιομορφία του σχεδίου θα οδηγούσε στη συρρίκνωση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων τους.

Μαθήτριά της Caroline Reboux ήταν η Madame Agnès, η οποία έγινε εξίσου διάσημη, προσαρμόζοντας τα καπέλα της στις τάσεις της μόδας, αλλά και της Τέχνης. Όπως και η Ιταλίδα σχεδιάστρια Elsa Schiaparelli, έτσι και η Madame Agnès εμπνεύστηκε τις δημιουργίες της από τις σουρεαλιστικές τάσεις της δεκαετίας του '30.

Εικόνα2.21.: Μαλακό κροκέ καπέλο για βραδινή εμφάνιση σχεδιασμένο από τον οίκο υψηλής ραπτικής Lanvin.

2.5.2. ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ, Η ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΚΑΙ Η HATTIE CARNEGIE

Αντίθετα με τις προβλέψεις της Reboux σχετικά με τον θάνατο της βιομηχανίας κατασκευής καπέλων, η δεκαετία του '20 πέρασε στην ιστορία ως η δεκαετία του καπέλου. Όπως και με τον σχεδιασμό ρούχων έτσι και με την μόδα του καπέλου, το κέντρο του κόσμου ήταν το Παρίσι, απ' όπου τα νέα σχέδια κατέκλυζαν την Ευρώπη και στη συνέχεια τις Ηνωμ. Πολιτείες. Οι αγοραστές πωλούσαν τα καπέλα τους ως αυθεντικά παριζιάνικα ή εισήγαγαν αντίγραφα των παριζιάνικων καπέλων πάνω στα οποία κατασκεύαζαν και πωλούσαν τα δικά τους.

Αυτό ήταν το σύστημα αγοράς καπέλων και αξεσουάρ. Η Hattie Carnegie ήταν μια από τις θρυλικές και πλέον ισχυρές Αμερικάνες αγοράστριες. Το «λουκ Carnegie» διαφημίστηκε και προωθήθηκε σε όλη την αμερικανική επικράτεια. Η Hattie Carnegie δεν ήταν ακριβώς σχεδιάστρια μόδας και ποτέ της δεν έφτιαξε ένα φόρεμα,

αλλά ως έξυπνη μεταπωλήτρια λιανικής είχε μια αλάνθαστη αντίληψη του στυλ και ήξερε τι ακριβώς μπορούσε να πουλήσει στην αμερικάνικη πελατεία της.

Εικόνα2.22.: Η Carroll στο Are Husbands Necessary? φορώντας ένα σοβαροφανές μπλε φόρεμα ταξιδιού και καπέλο

Η απάντηση της βιομηχανίας καπέλου στο φαινόμενο Hattie Carnegie ήταν η Lilly Daché, ένα ενδιαφέρον παράδειγμα μιας *midinette* από το Παρίσι που εξελίχθηκε σε ισχυρή επιχειρηματία στην Ν. Υόρκη. Μπορούσε να δημιουργήσει καπέλα από το τίποτε και είναι γνωστό ότι κάποτε πήρε τα χρυσά γαλόνια από τις στρατιωτικές στολές και τα ενσωμάτωσε στα καπέλα της. Τα καπέλα ήταν καλή επιχειρηματική δραστηριότητα που απέφερε κέρδη στα καταστήματα της Αμερικής ενώ προσέθεταν έναν αέρα σικ και διασκέδασης στις επιδείξεις μόδας. Ο Nathan Gibson Clark, ιδιοκτήτης καπελάδικου στη Ν. Υόρκη πουλούσε αποκλειστικά καπέλα. Ο Herman Patrick Tarré ήταν ένας εισαγωγέας-σχεδιαστής και θεωρείτο ο «Poiret» της Ν. Υόρκης, ο οποίος σχεδίαζε εξωφρενικά καπέλα που φορούσε στα κεφάλια των πελατισσών του ενώ απήγγειλε ποίηση και πρόζα. Τα καπέλα αντανάκλασαν την ανάλαφρη διάθεση και την ανεμελιά της δεκαετίας του '20 και ποτέ δεν έπαυαν να τραβούν την προσοχή ή να προκαλούν σχόλια.

2.5.3. ΤΑ ΣΤΥΛ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΚΑΠΕΛΩΝ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ '20

Η Έκθεση Διακοσμητικών Τεχνών (Art Deco Exhibition) που έγινε το 1925 στο Παρίσι αποτέλεσε ένα σημαντικό γεγονός με αντίκτυπο στις τέχνες, τα επαγγέλματα και την μόδα. Οι επιρροές «αρτ ντεκό» ήταν ήδη ορατές σε πολλά καπέλα που σχεδιάστηκαν στα μέσα της δεκαετίας του '20. Το σχήμα καμπάνας στα καπέλα προκάλεσε μεγάλο ενδιαφέρον, αλλά δεν ήταν το μοναδικό στυλ γυναικείου καπέλου: υπήρχαν επίσης τα εφαρμοστά τουρμπάνια και οι τόκες όπως τα μεγαλύτερα σε μέγεθος και μαλακότερα κλος – όλα με ψηλούς τεπέδες και φορεμένα κατεβαστά μέχρι το επίπεδο των ματιών. Φτερά στρουθοκαμήλου περασμένα από γλυκερίνη είχαν μια ιδιαίτερα μαλακή, μεταξένια αίσθηση και ράβονταν σε ορισμένα στενά καπέλα-καμπάνες έτσι που να δίνουν την εντύπωση μιας αραχνούφαντης «κουρτίνας» μπροστά από το πρόσωπο δημιουργώντας την «φαμ φατάλ».

Εικόνα2.23.: Καπέλα με στυλ σχεδιασμένα από την Jeane Lanvin. Γοητευτικά και απολύτως θηλυκά καπέλα καμπάνα για τη σεζόν 1927/28, σε απόλυτη αρμονία με τη νεανική μόδα της εποχής εκείνης.

Ενσάρκωση της πολυτελούς παρακμής και του σικ ήταν τα μεγάλα πλατύγυρα καπέλα σε χρώματα παστέλ που προστάτευαν από τον ήλιο και τα οποία φοριόνταν τις δροσερές μέρες του καλοκαιριού μαζί με απαλά καλοκαιρινά γούνινα παλτά. Η πλέον επιθυμητή πρόσκληση ήταν να σου ζητήσουν να δειπνήσεις φορώντας καπέλο «εστιατορίου», το οποίο ήταν διακοσμημένο με ρόδα γεμάτη φτερά ή λουλούδια που έπεφταν πάνω από τον έναν ώμο.

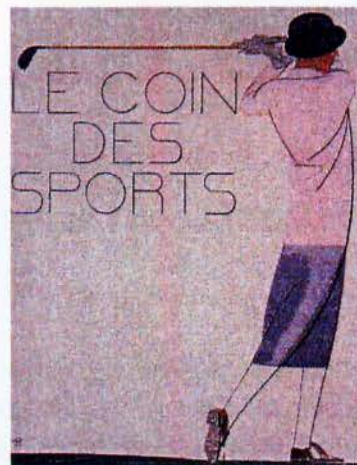
Τα διάφορα φανταχτερά καπέλα για το χορό τσάρλεστον ήταν διακοσμημένα με πέρλες, φτερά ή ντελικάτα λουλούδια που συμβόλιζαν μια δεκαετία γεμάτη ενέργεια, τρέλα και ξενοιασιά. Τα καπέλα ήταν το σύμβολο της μόδας και καμία γυναίκα δεν τολμούσε να βγει από το σπίτι με γυμνό κεφάλι.

Νέα υλικά και φινιρίσματα έκαναν την εμφάνισή τους σε κάθε σεζόν. Η μόδα ως προς τα χρώματα άλλαζε συχνά. Τη μία σεζόν ήταν το μπλε του υακίνθου και το πράσινο της ζούγκλας, σε άλλη σεζόν το πορτοκαλί, το ροζ της τριανταφυλλιάς, ή το κόκκινο Βουργουνδίας. Το «νέγρικο κεφάλι» ήταν περιγραφή για το σκούρο καφετί. Όλα αυτά τα χρώματα εμπλούτιζαν τα πιο κλασικά όπως το απαλό μπεζ, το καφέ και το γκρίζο που τόσο προτιμούσε η Σανέλ. Ξαφνικά μια εποχή, το 1927, όλες φορούσαν κίτρινα καπέλα. Η μόδα έγινε ένα συναρπαστικό παιχνίδι, αλλά και ανταγωνισμός μεταξύ των γυναικών που ήθελαν να είναι πάντα οι πρώτες που οι άλλοι θα έβλεπαν να φορούν την τελευταία λέξη της μόδας.

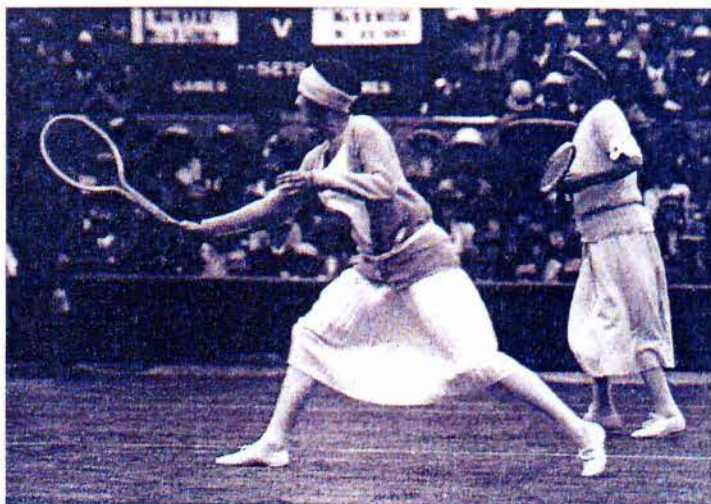
2.5.4. JEAN PATOU : TO CASUAL NTΥΣΙΜΟ

Ο Jean Patou ήταν σχεδιαστής του οποίου οι ιδέες σχετικά με το φόρεμα αντικατόπτριζαν πλήρως την αντίληψη της δεκαετίας του '20. Το στυλ του ταίριαζε στο νέο πρότυπο της χειραφετημένης, μοντέρνας γυναίκας.

Τα ρούχα του Patou ήταν τέλεια κομμένα και είχαν ένα απέριττο στυλ. Το μεγαλύτερο δώρο του στις γυναίκες του εικοστού αιώνα ήταν οι ιδέες του περί μόδας που συνοψίζονταν στην φράση «rour le sport» (για σπορ – σπορτίφ) και που έγιναν το σήμα κατατεθέν της δεκαετίας του '20. Όπως η Chanel έτσι και ο Patou αναγνώριζε την αναγκαιότητα και την σημασία των αξεσουάρ στο σαλόν του. Εγκατέστησε ένα ατελιέ κατασκευής καπέλων στον πάνω όροφο του Οίκου του, το οποίο παρέμεινε σημαντικός παράγοντας των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέχρι και τη δεκαετία του '70.

Εικόνα2.24.: Τα ρούχα του Jean Patou για τα σπορ, η κληρονομιά του για την γυναίκα του εικοστού αιώνα γιατί κατάφερε να εκμοντερνίσει τις ιδέες της μόδας που είχαν ήδη

Εικόνα2.25.: Φορώντας ένα ντραπέ κεφαλόδεσμο του Patou, η Suzanne Lenglen από τη Γαλλία μαζί με τη συμπαίκτρια στο διπλό γυναικών της Bunny Ryan από τις Ηνωμένες Πολιτείες, στο Wimbledon Lawn Championship του 1924. Χαρακτηρίστηκε ' αποκρουστικά' σικ και αποτέλεσε την αφετηρία για ένα νέο στυλ.

Εκτός του κεφαλόδεσμου για το τένις, σχεδιάστηκαν στο ατελιέ του μικρά γυριστά καπέλα για το γκολφ, ρηχά κλος καπέλα για την ιππασία και γούνινα καπέλα για το σκι. Περισσότερο διάσημο απ' όλα ήταν το πράσινο καπέλο τύπου κλος, το Green Hat που απαθανατίστηκε στο ομότιτλο μυθιστόρημα του Michael Arlen.

Εικόνα2.26 : Άμεπτο πανωφόρι για ιππασία του Patou, μεταξωτό πουκάμισο και γραβάτα και ένα γκρι καπέλο ιππασίας. Αυτή η εικονογράφηση εμφανίστηκε στο Harper's Bazaar το 1925.

2.5.5 JEANNE LANVIN : ΑΠΟ ΜΑΘΗΤΕΥΟΜΕΝΗ ΚΑΠΕΛΟΥ ΣΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑΣ

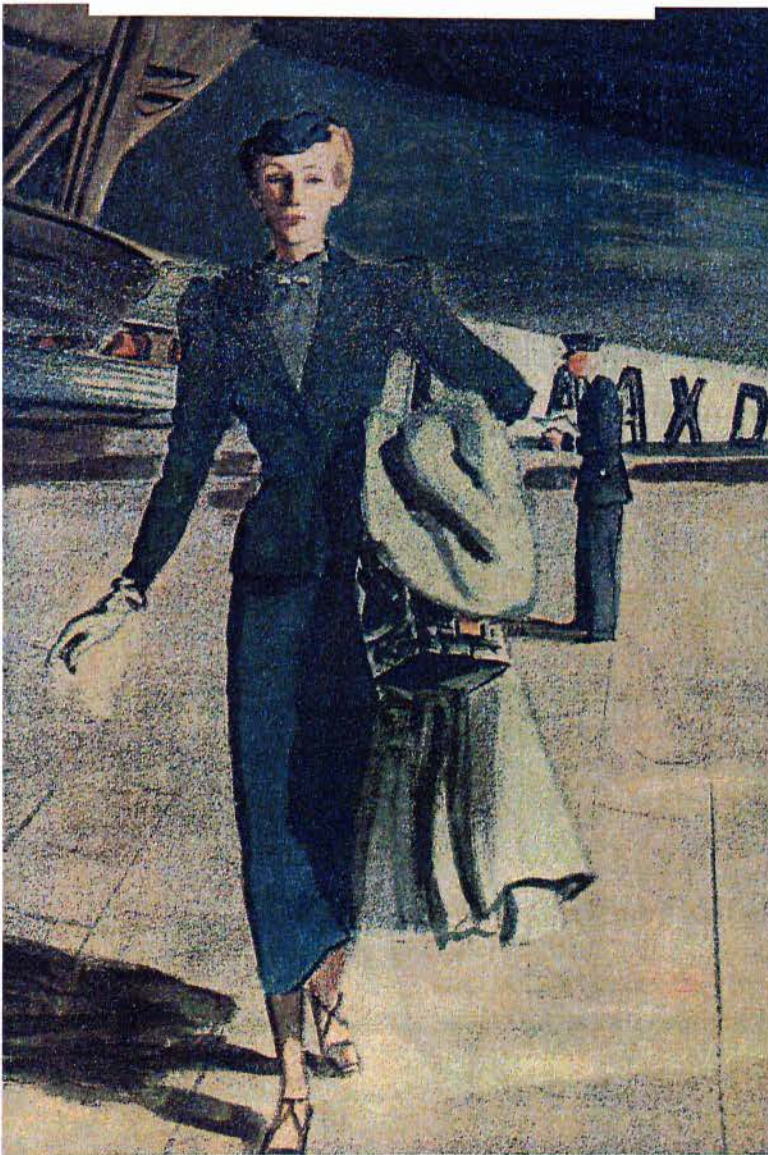
Η Jeanne Lanvin ήταν σχεδιάστρια της οποίας οι δημιουργίες πήγαζαν κατευθείαν από την καρδιά. Η καριέρα της ξεκίνησε πριν από τις αρχές του αιώνα και εξελίχθηκε σε περισσότερες από 4 δεκαετίες, μέχρι τον θάνατό της το 1946. Το όνομα Lanvin έγινε συνώνυμο της πλέον εκλεπτυσμένης υψηλής ραπτικής και η ανάμνησή της θα εξακολουθεί να διατρέχει την ιστορία της μόδας. Το αγαπημένο της χρώμα του υακίνθου, ένα χρώμα που καταχωρήθηκε στα λεξικά της μόδας και είναι ακόμη και σήμερα γνωστό ως το «μπλε Lanvin».

Η νεαρή Jeanne ξεκίνησε να εργάζεται από τα 13 της χρόνια ως παραπαίδι ραφτών ενώ μαθήτευσε και στην καπελού Madame Félix. Στη συνέχεια η Jeanne άνοιξε τη δική της επιχείρηση σε ηλικία 18 χρονών. Είχε μόνον έναν πελάτη, σχεδόν καθόλου χρήματα, αλλά άφθονη ενέργεια και έτσι ξεκίνησε να σχεδιάζει τα δικά της καπέλα με τον δικό της ήσυχο και κλειστό στον εαυτό της τρόπο, πράγμα για το οποίο παρέμεινε γνωστή μέχρι το τέλος της ζωής της

Εικόνα2.27.: Καπέλα σχεδιασμένα από Jeanne Lanvin. Στη πρώτη από αριστερά βλέπουμε μια εικονογράφιση για το άρωμα της Lanvin, Agrege, η οποία έγινε στα πλαίσια μιας γιορτής, για τον εορτασμό της καριέρας της, αλλά και για την υιοθεσία της κόρης της. Στις άλλες δύο βλέπουμε καπέλα σχεδιασμένα για τις βραδινές εξόδους που τονίζουν τα χαρακτηριστικά του προσώπου.

2.6. 1930 – 1940 : ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΝΗΦΑΛΙΟΤΗΤΑ

Εικόνα2.28. : απαλότερες γραμμές που αγκάλιαζαν το σώμα

Προς τα τέλη της δεκαετίας του 1920 υπήρξαν σημάδια ότι η σαπουνόφουσκα της διασκέδασης και της ευμάρειας θα έσκαγε, τίποτε ωστόσο δεν έχει προετοιμάσει τον αμερικανικό λαό για το Κραχ του Χρηματιστηρίου στις 29 Οκτωβρίου 1929. Η οικονομική καταστροφή συγκλόνησε τα θεμέλια του αμερικανικού ονείρου, αλλά και εκτόξευσε ένα παλιρροϊκό κύμα οικονομικής ύφεσης στην Ευρώπη, αλλά και τον υπόλοιπο κόσμο.

Στα 1933, 13 εκατομμύρια Αμερικανών, δηλαδή το ένα τέταρτο του συνολικού εργατικού δυναμικού, ήταν άνεργοι. Όμως και πέρα από τον Ατλαντικό, στη Μεγάλη Βρετανία και σε όλη Ευρώπη, οι αριθμοί ήταν αντίστοιχοι. Η Μεγάλη Οικονομική Ύφεση σάρωσε μεγάλο μέρος από την υλική και κοινωνική πρόοδο της δεκαετίας του '20, κατακρημνίζοντας εκατομμύρια ανθρώπους στην φτώχεια και τις κακουχίες. Στο μεταξύ, στη Γερμανία εξελέγη το 1933 ο Αδόλφος Χίτλερ και το Εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα του,

ενώ παράλληλα η Ρωσία βρισκόταν υπό την κραταιά σιδερένια πυγμή του Ιωσήφ Στάλιν.

Οι αντιδράσεις στην οικονομική κρίση προκάλεσαν αλλαγές στα ήθη και τα έθιμα της εποχής, που με τη σειρά τους επηρέασαν τη θέση και το ρόλο της γυναίκας στην κοινωνία. Έπειτα από την οικονομική κατάρρευση, η μόδα έπρεπε να είναι λιτότερη, οικονομικότερη και συντηρητική. Η προπαγάνδα του φεμινισμού θεωρήθηκε προσβλητική, και η αγορίστικη, επαναστατική εμφάνιση της δεκαετίας του '20 έδωσε σύντομα τη θέση της σε πολύ απαλότερες γραμμές που αγκάλιαζαν το σώμα. Σύμφωνα με τις σελίδες μόδας του περιοδικού *Vogue*, οι γυναίκες έπρεπε να επιδιώκουν για την εμφάνισή τους «κάτι ανάμεσα σε κομψή ομορφιά και μορφή Μαντόνας, συνδυασμένη με τη χάρη του λευκού κρίνου». Οι κυρίες της υψηλής κοινωνίας επένδυσαν πολύ χρόνο για να σχεδιάσουν και να ραφινάρουν μια γκαρνταρόμπα κομψή, ακριβή στην όψη, αλλά και οικονομική, που τη θεωρούσαν μακροχρόνια επένδυση.

2.6.1. ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ ΚΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΓΚΑΡΝΤΑΡΟΜΠΑ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ 1930 ΠΙΟ ΠΙΠΕΡΑΤΗ

Εικόνα 2.29.: καπέλα με ρομαντικό διάκοσμο, που φοριόνταν τραβηγμένα χαμηλά στο πρόσωπο, σχεδόν καλύπτοντας το ένα μάτι

Τα ρούχα ήταν πλέον πιο πρακτικά και ομοιόμορφα. Η χρήση διαφόρων αξεσουάρ τα έκανε και πιο ανάλαφρα. Αυτά όμως που πρόσθεταν ιδιαίτερη νότα εξατομικεύοντας το ντύσιμο, ήταν τα καπέλα.

Οι πιλοποιοί ακολούθησαν το πνεύμα της εποχής δημιουργώντας φόρμες γεμάτες καμπύλες και ρομαντικό διάκοσμο, που φοριόνταν τραβηγμένα χαμηλά στο πρόσωπο, σχεδόν καλύπτοντας το ένα μάτι. Συχνά την εικόνα συμπληρώνει ένα απαλό πέπλο μπροστά στο πρόσωπο. Τα μπορ έγιναν φαρδύτερα και χαμηλότερα, ώσπου ο τελείως επίπεδος «παναμάς – τηγανίτα» έγινε το απόλυτο σουξέ στα 1933. Υψος άρχισαν πάλι να δίνουν η μαντάμ Ανιές και η Γαλλίδα σχεδιάστρια καπέλων Maria Guy, που το *Vogue* τη χαρακτήρισε «ένα από τα λαμπρότερα μυαλά στο πάνθεον των καπελοποιών», που σχεδίασε δημιουργίες όπως το κασκέτο των κοζάκων και

το φέσι, στα οποία πρόσθεσε φτερά για περισσότερο ύψος.

Παράλληλα, τα ίσια, μαζεμένα ψηλά χτενίσματα τόνιζαν την ομορφιά του καπέλου. Πιο κολακευτικά από όλα ήταν τα στολισμένα με λουλούδια καπέλα με πλήθος από βιολέτες, τριαντάφυλλα ή κρίνα, προσδίδοντας μια άκρως ρομαντική και θηλυκή νότα. Το *Vogue* περιέγραψε κάποιο από αυτά τα καπέλα *bijou* ως εξής: «Βελούδινα πέταλα λουλουδιών ριγμένα σε ένα ύπουλα αθώο μικρό τουρμπάνι που ονομάζεται

‘Κήπος της Εδέμ’ – ψηλό και τετραγωνισμένο στο πίσω μέρος, μικρό και ανάλαφρο μπροστά.»

2.6.2. ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ : ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΠΟΥ ΣΑΓΗΝΕΥΕΙ - ΤΟ ΙΝΔΑΛΜΑ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ

Εικόνα2.30.: το λουκ της Γκρέτα Γκάρμπο

Η Γκρέτα Γκάρμπο ήταν πρότυπο μόδας και το ιδανικό της γυναίκας της δεκαετίας του 1930. Πολλές γυναίκες μιμήθηκαν τις στιλιστικές της επιλογές. Τα γεμάτα μυστήριο μαλακά καπέλα που σκίαζαν το πρόσωπό της βρήκαν τη θέση τους στα γλωσσάρια μόδας ως το «λουκ της Γκάρμπο».

2.6.3. ΚΛΟΝΤ ΣΕΝΤ - ΣΥΡ : Η ΚΑΠΕΛΟΠΟΙΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ

Η Κλοντ Σεντ – Συρ, που συχνά την αποκαλούν *Η Μεγάλη Κλοντ Σεντ – Συρ*, διακλαιούται ξεχωριστή μνεία, χάρη στην τιμημένη θέση της στο λαμπρό κύκλο των πιλοποιών του Παρισιού στη δεκαετία του '30. Ξεκίνησε την καριέρα της στο χώρο της μόδας στου Πατού, έπειτα πήγε στο Λονδίνο για να μάθει την τέχνη της καπελούς, και, με μια χειρονομία πολύ αβάν – γκαρντ, άλλαξε το όνομά της από Σιμόν σε «Κλοντ», όνομα που δε φανέρωνε το φύλο της. Η Κλοντ μισούσε τη φασαρία και το χάος και φερόταν στα καπέλα της σαν να ήταν τριαντάφυλλα που είχαν την ανάγκη της γεμάτης φροντίδας τακτοποίησης σε βάζο. Αδιαμφισβήτητη κορυφή στη δημιουργία καθαρών γραμμών, τέλειων αναλογιών και αρμονικού σχεδιασμού, η Κλοντ ήταν πεπεισμένη ότι ένα καπέλο όφειλε να κάθεται με τρόπο φυσικό στο κεφάλι μιας γυναίκας κάνοντας την όχι μόνο να φαίνεται ωραία, αλλά και να αισθάνεται ωραία. Ψύχραιμη, τακτική και σοφιστική, η Κλοντ ήταν το τέλειο σύμβολο της δεκαετίας του 1930 και τα κλασικά, γεμάτα στιλ και χάρη καπέλα της έχουν γίνει ανάρπαστα σε συλλεκτικούς κύκλους.

Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1940, άνοιξε ατελιέ και στο Λονδίνο, κάνοντας πελάτισσα την ίδια τη βασίλισσα, αλλά και άλλα μέλη της Βρετανικής Βασιλικής Οικογένειας.

Αποτελώντας θρύλο στην ιστορία του καπέλου, η Κλοντ Σεντ – Συρ θα μείνει για πάντα στη μνήμη μας για τα κομψά καπέλα της που συνδύαζαν τη γαλλική κομψότητα με την αγγλική αντίληψη περί του κλασικού.

2.7. 1960 - 1970 : Η ΜΟΔΑ ΓΙΑ ΤΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ ΚΛΟΝΙΖΕΙ ΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΑΠΕΛΟΠΟΙΙΑΣ

Η νεότερη γενιά, απέρριπτε όπως έκανε πάντα, τις καθιερωμένες αξίες των γονιών τους και αναζητούσαν έναν τρόπο ζωής απαλλαγμένο από κάθε συμβατικότητα και με ελευθερία έκφρασης. Πάνω από όλα αποκήρυξαν τη δικτατορία των σχεδιαστών μόδας στο Παρίσι, που οι μητέρες τους ακολουθούσαν απαρέκκλιτα. Μεγαλύτερη σημασία από την ποιότητα είχε η έννοια του καινούργιου για τη γενιά του 1960, τους επαναστάτες που εγκατέλειπαν το κατεστημένο.

Εικόνα2.31.: Στο Λονδίνο, η δεκαετία του 1960 αντικαθρεφτίζεται στη μουσική, το χορό και την αλματώδη παρουσία της μόδας του δρόμου, που εξελίχθηκε και χάρη στις προόδους της τεχνολογίας στον τομέα της ένδυσης

Το Λονδίνο έπαιρνε σιγά – σιγά τα πρωτεία της μόδας από το Παρίσι. Για πρώτη φορά στην ιστορία της μόδας το στιλ δημιουργούνταν έξω, στους δρόμους, και όχι κεκλεισμένων των θυρών σε κάποιο οίκο υψηλής ραπτικής στο Παρίσι. Το 1955 η Βρετανίδα σχεδιάστρια Μαίρη Κουάντ άνοιξε το πρώτο της μαγαζί, με τους πελάτες να κάνουν ατελείωτες ουρές απ' έξω, προκειμένου να δοκιμάσουν τον 'εξοπλισμό', όπως λεγόταν η νέα, προσιτή από πλευράς κόστους σειρά ρούχων.

Η σοφιστική εμφάνιση θεωρήθηκε ξεπερασμένη από τη νέα γενιά, και τα κομψά καπέλα δεν αποτελούσαν μέρος του νέου ίματζ της μόδας. Τα νέα χτενίσματα τύπου σφηκοφωλιάς δεν βόλευαν εύκολα τα καπέλα. Ίσως ωστόσο το αρνητικότερο σημείο για τη παραγωγή καπέλων ήταν ότι τα καπέλα – αποκλειστικά μοντέλα θεωρήθηκαν ως «ανήθικη πολυτέλεια».

Πολλές επιχειρήσεις καπελοποιίας αναγκάστηκαν να κάνουν περικοπές στο προσωπικό τους, μερικές μάλιστα έκλεισαν τελείως. Μαζί με αυτές χάθηκαν και παρεμφερείς ειδικότητες όπως της κατασκευής λουλουδιών ή φτερών. Επιχειρήσεις χονδρεμπορίου καπελοποιίας που είχαν αναπτύξει τη σειριακή παραγωγή προϊόντων επιβίωσαν, κατακτώντας το μερίδιο της αγοράς που είχε απομείνει. Δεν ήθελαν όλες οι γυναίκες να μοιάζουν με μικρούς σκαντζόχοιρους, ενώ η κομψότητα και η ποιότητα έβρισκαν ακόμη απήχηση στην παλαιότερη γενιά ως κοινωνικώς αποδεκτό είδος να φορεθεί.

2.7.1. ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ ΣΧΕΔΙΑΣΤΕΣ

Πάνω – κάτω την ίδια εποχή φάνηκε μια ανατροπή, μια αντιστροφή των ρόλων στην επιχείρηση της καπελοποιίας. Ενώ μέχρι τότε μάλλον επικρατούσαν στο σχεδιασμό των καπέλων οι γυναίκες, τώρα έρχονταν στο προσκήνιο κάμποσοι άντρες. Τον Όχε Θόρουπ, καπελοποιό της βασίλισσας, διαδέχτηκε ο μαθητής του Τζον Μπούντ, που

άνοιξε το δικό του ατελιέ το 1946. Ο νεαρός Γκράχαμ Σμιθ είχε επιστρέψει από το Παρίσι, όπου είχε σχεδιάσει καπέλα για τον Οίκο Λανβέν, κι ο Φρέντερικ Φοξ είχε επιστρέψει από την Αυστραλία και συνεργαζόταν με τον Χάρντυ Έιμς, έναν από τους σχεδιαστές της προσωπικής γκαρνταρόμπας της βασίλισσας.

Ο Τζέιμς Ουέτζ, ένας ακόμη νεοαφιχθείς σχεδιαστής, συμπεριέλαβε τη μόδα της δεκαετίας του '60 στις δημιουργίες του. Το δερμάτινο κασκέτο του Ουέτζ που φορούσε ο Τζον Λένον έχει περάσει στην ιστορία της Φωτογραφίας, όπως ακριβώς και τα μωρουδιακά σκουφάκια για κοκαλιάρες τινέιτζερς με ίσια πέλδιλα.

Οι άντρες σχεδιαστές καπέλων πήραν τα ηνία στη διάρκεια της δεκαετίας του '60 και στο Παρίσι με σημαντικά ονόματα όπως Ζιλμπέρ Ορσέλ, Ζακ Πιντυριέ, Ζαν – Σαρλ Μπροσό, και ο πιο διάσημος από όλους, ο Ζαν Μπαρτέ με σημαντικούς πελάτες, όπως η πριγκίπισσα Γκρέις του Μονακό και οι ηθοποιοί Σοφία Λόρεν, Μπριζίτ Μπαρντό και Κατρίν Ντενέβ.

Εικόνα αριστερά 2.32.: Η Πριγκίπισσα Γκρέις του Μονακό, η Αμερικανίδα πρώην σταρ του κινηματογράφου Γκρέις Κέλλυ, με ένα μαλακό τουρμπάνι στολισμένο με μεταξωτά ροδοπέταλα

Εικόνα δεξιά 3.33.: Η Σοφία Λόρεν – λαμπερή σταρ του κινηματογράφου της δεκαετίας του 1960, σοφιστικέ κυρία της καλής κοινωνίας, πρότυπο μόδας

Τα καπέλα του Μπαρτέ συνδύαζαν την παραδοσιακή κομψότητα της καπελοποιίας με το ανεπιτήδευτο ύφος της δεκαετίας των Σίξτις. Τα καπέλα του Ζαν Μπαρτέ διέθεταν έναν σπάνιο συνδυασμό θηλυκότητας και καθαρών μοντέρνων γραμμών, αποτελώντας πάντοτε τις πιο ακριβές και τις πιο περιζήτητες δημιουργίες όχι μόνο στο Παρίσι, αλλά και στη Μεγάλη Βρετανία και Ηνωμένες Πολιτείες.

2.7.2. ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ LA MAISON MICHEL

Κατά τη διάρκεια των δεκαετιών του 1950 και 1960 οι ανταλλαγές μεταξύ του κόσμου της καπελοποιίας ανάμεσα στο Λονδίνο, τη Νέα Υόρκη και το Παρίσι είχαν ως σημείο αναφοράς τη Rue Ste. – Anne στο Παρίσι. Κρυμμένη καλά και γνωστή μόνο στους μνημένους στον κόσμο της καπελοποιίας, βρίσκεται La Maison (ο Οίκος) Michel, που ιδρύθηκε το 1936 από τον Monsieur Heusser, έναν Ελβετό πράκτορα καπελοποιίας, που ήθελε να συγκεντρώσει τις δραστηριότητες μιας διασκορπισμένης βιομηχανίας καπέλων.

Η La Maison Michel αναλάμβανε επίσης την εκτέλεση παραγγελιών για οίκους υψηλής ραπτικής που δεν είχαν δικά τους ατελιέ καπελοποιίας. Αποτελούσε ένα συνδετικό κρίκο προς τη βιομηχανία, αλλά και τον πρώτο σταθμό για τους αγοραστές από ξένες χώρες, που στη συνέχεια κατευθύνονταν στους κατάλληλους

σχεδιαστές και τις κολεξιόν τους. Η La Maison Michel μπορούσε (και ακόμη μπορεί) να προμηθεύει αγοραστές από το εξωτερικό με σχέδια καπέλων, τα ξύλινα καλούπια που χρειάζονται για την παραγωγή και τα υλικά που χρειάζονται για την εκτέλεση των παραγγελιών. Η La Maison Michel παρέχει ολοκληρωμένες υπηρεσίες από το Παρίσι, όπου παραμένει μέχρι σήμερα.

Από τη δεκαετία του 1960 έως τη δεκαετία του 1980, ο Πιερ Ντεμπάρ διηύθυνε μια καθόλα επιτυχημένη επιχείρηση. Τον έλεγχο των εργαστηρίων παραγωγής έχει η σύζυγός του Κλοντίν, μια πρώτης τάξεως καπελοποιός η ίδια, που αισθάνεται πως είναι «ο τελευταίος κρίκος στην αλυσίδα των υψηλών καπελοποιιών στο Παρίσι».

Ακόμη και περίοδοι ισχνών αγελάδων όπως η δεκαετία του 1970 στου Μισέλ ήταν γεμάτες δουλειά. Ο Πιερ θυμάται τη φρενιτίδα για όλο και μεγαλύτερα καπέλα, που είχε πρωτεργάτες σαν τον Κριστιάν Λακρουά. Ο μόνος τρόπος για να φτιάξουν τόσο μεγάλα μπορ ήταν σε *raille cousue* (ραμμένο από ψάθα) και η La Maison Michelle ήταν το μόνο ατελιέ που μπορούσε και να προμηθεύει τα υλικά και να φτιάχνει τα καπέλα.

Ο Πατρίς Γούλφερ, ο τωρινός διευθυντής της La Maison Michel, παθιασμένος με τα καπέλα και όμορφα υφάσματα, επιβλέπει με περηφάνια μαζί και απελπισία αίθουσες και ράφια γεμάτα από εξαιρετικά παλαιά αποθέματα, διαφυλάσσοντας την κληρονομιά της θρυλικής καπελοποιίας του Παρισιού και ελπίζοντας πως το καπέλο γρήγορα θα επανέλθει ως αναγκαίο αξεσουάρ της ένδυσης.

2.7.3. Ο MR. JOHN ΤΟΥ ΜΑΝΗΑΤΤΑΝ : ΤΟ ΚΑΜΑΡΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Ο John Pico John, γνωστός και ως ο κ. John ήταν ο μεγαλύτερος πιλοποιός των δεκαετιών του '50 και του '60 και το Σαλόν του ήταν το σημείο της Νέας Υόρκης απ' όπου οι κυρίες της καλής κοινωνίας αγόραζαν τα καπέλα τους. Ο κ. John είχε συνάψει μια λίαν επιτυχή συνεργασία με τον πιλοποιό Frederic Hirst ήδη από το 1928 κάτω από την ρεκλάμα John-Frederics, ενώ άνοιξε τη δική του επιχείρηση στο Μανχάταν το 1948. Ο John έφτασε στις ΗΠΑ από τη Γερμανία ως παιδί και έμαθε να κατασκευάζει καπέλα από την μητέρα του. Αισθανόμενος ντροπή που το γερμανικό του όνομα Harberger προφερόταν ως Hamburger, αποφάσισε να το αλλάξει και υιοθέτησε το John. Η ευρεία φήμη του γύρω από την κατασκευή όμορφων καπέλων έκανε τις κυρίες της καλής κοινωνίας να συρρέουν στο διάσημο Σαλόν του. Πολλά καπέλα του χρησιμοποίησαν διάσημες πρωταγωνίστριες σε πασίγνωστες κινηματογραφικές ταινίες.

Δυστυχώς η επιχείρηση του John άρχισε να φθίνει στη δεκαετία του '70, πράγμα το οποίο το απέδωσε «στις ορθοπεδικές κομμώσεις του '60 και στις φρεσκοτηγανισμένες μπούκλες», όπως περιέγραφε χαρακτηριστικά τα νέα χτενίσματα. Ο John έφτιαχνε καπέλα για ορισμένες πιστές πελάτισσές του μέχρι λίγο πριν πεθάνει σε ηλικία 91 ετών.

2.7.4. JACKIE KENNEDY : ΤΟ ΚΟΜΨΟ ΚΑΠΕΛΟ-ΚΑΠΕΛΙΕΡΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ

Εικόνα2.34.: Το καπέλο αυτό έγινε το σήμα κατατεθέν της Jackie

Ιστορία στο καπέλο έγραψε και ο αμερικανός σχεδιαστής Halston, γνωστός απλώς ως "H" στους πολυάριθμους φίλους του.

Το όνομα με το οποίο είναι άρρηκτα συνδεδεμένος ο Halston, ήταν αυτό της Jackie Kennedy, για την οποία ο δημιουργός είχε σχεδιάσει το αξέχαστο καπέλο σε σχήμα καπελιέρας το 1961. Ο Roy Halston Frowick, όπως ήταν το πλήρες όνομά του έμαθε την τέχνη του καπέλου από την Lilly Daché και στη συνέχεια προσχώρησε στο πολυκατάστημα Bergdorf Goodman της Ν. Υόρκης το 1958, όπου συνεργάστηκε με την ιδιοφυή Jessica Daube, υπεύθυνη για την τεράστια φήμη του καταστήματος στη βιομηχανία του καπέλου.

Η ιστορία του καπέλου σε σχήμα καπελιέρας της Jackie Kennedy ξεκίνησε όταν η μέλλουσα Πρώτη Κυρία έψαχνε για κάποιο σχέδιο καπέλου να το φορέσει την ημέρα που ο σύζυγός της θα ορκιζόταν πρόεδρος των ΗΠΑ. Ο Halston αποφάσισε από κοινού με την Jackie να της φτιάξει ένα απλό καπέλο σε σχήμα καπελιέρας, όπως ταίριαζε στο στυλ της. Το καπέλο ήταν απλό αλλά και γεμάτο στυλ και προκάλεσε μεγάλη αίσθηση στο χώρο της μόδας σε όλον το δυτικό κόσμο, όταν εκατομμύρια θεατών παρακολούθησαν την ορκωμοσία του αμερικανού προέδρου από τους δέκτες της τηλεόρασής τους τον Ιανουάριο του 1961. Αμέσως αντιγράφηκε παγκοσμίως. Το καπέλο αυτό έγινε το σήμα κατατεθέν της Jackie, η οποία το φορούσε σε διάφορες παραλλαγές χρωμάτων για να το συνδυάζει με την γκαρνταρόμπα της. Το τελευταίο καπέλο της, σε χρώμα ροζ, το οποίο φορούσε κατά την μοιραία διαδρομή στους δρόμους του Ντάλλας γέμισε αίματα καθώς ο άνδρας της κείτονταν αιμόφυρτος στην αγκαλιά της.

2.7.5. CATHERINE DENEUVE : ΚΑΠΕΛΑ ΚΑΙ ΣΚΟΥΡΑ ΓΥΑΛΙΑ

Ο Yves Saint Laurent ήταν αυτός που λανσάρισε την εμφάνιση (look) «καπέλο και σκούρα γυαλιά» ντύνοντας την Cathrine Deneuve στην ταινία «Η ωραία της ημέρας». Ο Saint Laurent ήταν βοηθός του Christian Dior και μετά τη συνεργασία του με τον Pierre Berge δημιούργησε το μεγάλο οίκο μόδας, κατορθώνοντας με την ιδιοφυία του να συνδυάσει τις προσεγγίσεις της υψηλής ραπτικής με αυτές της σύγχρονης ζωής.

Εικόνα2.35. : από την ταινία «Η ωραία της ημέρας» με την Cathrine Deneuve

2.7.6. ΟΤΟ ΛΟΥΚΑΣ : ΕΝΑ ΟΡΑΜΑ ΚΑΠΕΛΩΝ

Εικόνα 2.36. : Ο Ότο Λούκας παραμένει ένα αξέχαστο όνομα στον κόσμο του καπέλου

Ο Ότο Λούκας παραμένει ένα αξέχαστο όνομα στον κόσμο του καπέλου. Δημιούργησε μια εξαιρετικά επιτυχημένη επιχείρηση χονδρικής πώλησης καπέλων, από την οποία αποκόμισε κέρδη πολλών εκατομμυρίων.

Δεν είχε μάθει την τέχνη του καπελοποιοῦ, ούτε ήταν σχεδιαστής, είχε όμως καλό γούστο και όραμα. Ήξερε ότι μπορούσε να κάνει πωλήσεις και περιέβαλλε τον εαυτό του με ταλαντούχους και ικανούς ανθρώπους που συνέβαλαν αποφασιστικά στην τρομακτική επιτυχία της επιχείρησής του. Έφερνε από τη Γαλλία σχεδιαστές, που σχεδίαζαν κάτω από το άγρυπνο βλέμμα του Ότο ολόκληρες κολεξιόν από καπέλα. Ο διευθυντής πωλήσεων ήξερε να πείθει τους αγοραστές χονδρικής, και στο ατελιέ παράγονταν οι παραγγελίες που θα στέλνονταν σε όλο τον κόσμο.

Γερμανός από γεννησιμιού του, ο Ότο έφτασε στο Λονδίνο ως πράκτορας μιας αυστριακής επιχείρησης καπέλων. Το 1937 είχε στήσει εκεί τη δική του επιχείρηση. Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος του απέφερε τέσσερα χρόνια εγκλεισμού σε στρατόπεδο, η επιχείρησή του όμως συνέχισε την ανθηρή της πορεία μετά από την απελευθέρωσή του και έγινε η κορυφαία εταιρεία χονδρεμπορίου καπέλων σε ολόκληρο το Λονδίνο. Μετέτρεψε το ατελιέ του στην Μποντ Στριτ σε κέντρο του καλύτερου σχεδιασμού καπέλων στον κόσμο, επεκτείνοντας τις δραστηριότητές του και στη Νέα Υόρκη.

Εικόνα αριστερά 2.37.: Κομψότητα με ένα απλό πρωινό ντεπιές και ένα ρομαντικό μπερέ με μεταξωτά λουλούδια, *Vogue*, Φεβρουάριος 1961]

Εικόνα δεξιά 2.38.: Κομψότητα, σοφιστική ύφος και κολακευτική άνεση όταν φοριέται ήταν τα χαρακτηριστικά των καπέλων του Λούκας, όπως φαίνεται από σε αυτό το μοντέλο σε απαλό γκρι μετάξι, με κέντημα μηχανής, αφήνοντας ελεύθερο το πρόσωπο]

2.8. 1970-1980: Η ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΩΝ ΚΑΙ «Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ (FLOWER POWER)

Εικόνα 2.39.: Η εποχή των λουλουδιών

Τη νεανική επανάσταση του '60 ακολούθησε μια δεκαετία διάλυσης των ψευδαισθήσεων. Ο Martin Luther King Jr. μόλις είχε δολοφονηθεί (τον Απρίλιο του 1968) και δύο μήνες αργότερα ο υπουργός δικαιοσύνης των ΗΠΑ Robert Kennedy είχε την ίδια τύχη με τον αδελφό του, John. Ο πόλεμος του Βιετνάμ, ο μακρύτερος και πλέον λαομίσητος πόλεμος στην αμερικανική ιστορία μαινόταν και προκαλούσε την αμηχανία των συμμάχων ενώ παράλληλα έφθειρε το ηθικό των αμερικανικών στρατευμάτων.

Αντιπολεμικές διαδηλώσεις πραγματοποιούντο σε όλο το δυτικό ημισφαίριο με απαίτηση την απόσυρση των αμερικανών από το Βιετνάμ (το 1973) και τον τερματισμό του πολέμου (το 1975). Από την αντίπερα όχθη του

Ατλαντικού, απεργίες η μία μετά την άλλη, συχνές διακοπές του ηλεκτρικού, υψηλά επίπεδα πληθωρισμού και εργατικός αναβρασμός ταλάνιζαν την Βρετανία. Η Γαλλία προσπαθούσε να συνέλθει από τις φοιτητικές εξεγέρσεις του Μάη 1968, οι οποίες είχαν ήδη προκαλέσει ισχυρό συντηρητικό αντίκτυπο. Η νεότερη γενιά ακολουθούσε τον ριζοσπαστικό φεμινισμό που συμβολίστηκε στο κάψιμο των σουτιέν και απέρριπτε την γενικώς αποδεκτή κουλτούρα (mainstream culture) υπέρ εναλλακτικών, χίπικων τρόπων ζωής.

2.8.1. Η ΜΟΔΑ ΠΕΘΑΝΕ – ΖΗΤΩ ΤΟ ΣΤΥΛ!

Η μόδα του '70 ήταν ένα μείγμα διαφόρων στυλ. Έθνικ επιρροές προσέθεταν χρώμα. Τσιγγάνικες φούστες, «μυστικιστικά» βαμβακερά φουστάνια και ρούχα «από το καλάθι» αποτέλεσαν όλα έκφανση των διαμαρτυριών κατά της καθεστηκίας τάξης. Η βρετανίδα σχεδιάστρια Laura Ashley ξεκίνησε την σταδιοδρομία της με

αυτόν τον τρόπο, κατασκευάζοντας χωριάτικα σμόκιν, ρομαντικές μπλούζες και όμορφες διακοσμήσεις εσωτερικών χώρων.

Τόσο οι άνδρες όσο και οι γυναίκες είχαν τα μαλλιά τους μακριά, είτε ίσια είτε με μπούκλες, αλλά το πιο σημαντικό ήταν να φαίνονται ατημέλητοι και άγριοι. Ως προς τα καπέλα, οι μεγάλες συμβατικές φόρμες είχαν απορριφθεί και τα απλά ψάθινα ή τα μπνερντάκια ήταν αυτά που προτιμούσε η νεολαία.

Εικόνα2.40.: Η μόδα του '70 όριζε απλά ψάθινα καπέλα με ρομαντικά λουλούδια

Τα νεανικά καταστήματα του Λονδίνου πουλούσαν απλές κουκούλες από ψάθα διακοσμημένες με μακραμέ πλέξη, πέτσινες κορδέλες και αγκράφες ή απλώς ένα ρομαντικό λουλούδι.

Νέες επιρροές έφθναν από την Ιαπωνία μέσω του Issey Miyake και του γάλλο-σπουδασμένου Kenzo. Οι Ιταλοί έβαλαν το Μιλάνο στο χάρτη της μόδας επίσης. Η αγγλίδα Vivienne Westwood ήταν η μεγάλη είδηση στο Λονδίνο με τις άχρονες, αταξικές και αναρχικές καλλιτεχνικές δημιουργίες της avant-garde που θα έφερναν την επανάσταση στις αντιλήψεις περί μόδας στο μέλλον.

Εικόνα2.41.: Έθνικ επιρροές προσέθεταν χρώμα. Τσιγγάνικες φούστες, και «μυστικιστικά» βαμβακερά φουστάνια.

2.8.2. ΜΑΛΑΚΑ ΚΑΠΕΛΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΛΥΕΠΙΠΕΔΟ ΛΟΥΚ

Η βιομηχανία κατασκευής καπέλων όπως και η υψηλή ραπτική είχαν περιέλθει σε δύσκολη θέση, αλλά ορισμένοι σχεδιαστές εξακολουθούσαν να δραστηριοποιούνται σε Λονδίνο και Παρίσι, σχεδιάζοντας απλές και καθαρές στιλιστικά δημιουργίες.

Δεν ήταν εύκολο να συνδυάζονται τα καπέλα με τα διαρκώς μεταβαλλόμενα μήκη που είχαν οι φούστες, όπως το μίνι, το μάξι και το μίντι. Το Λονδίνο διατήρησε μια σειρά σχεδιαστών όπως οι Graham Smith, Frederick Fox, Simone Mirman, Reed Crawford, Dolores και Mitzi Lorenz. Τα εργοστάσια κατασκευής καπέλων στο Λούτον, μιας ιστορικής πόλης με παρελθόν στην πιλοποία που βρίσκεται γύρω στα 30 μίλια βόρεια του Λονδίνου, συνέβαλαν στην ανάπτυξη και διάθεση φθηνών καπέλων, κατασκευάζοντας μια σειρά από ετοιμοφόρετα καπέλα. Οι επωνυμίες Bermona Hats, Marida και Kangol έφτιαξαν μαζικές παραγωγές καπέλων ποιότητας και έκαναν εξαγωγές σε όλη την Ευρώπη και τις ΗΠΑ. Μπορεί η παραδοσιακή πιλοποία να έφθινε, τα καπέλα όμως παρέμεναν σε χρήση.

2.8.3. ΤΡΕΙΣ ΑΙΩΝΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ

Οι περισσότεροι άνδρες έπαψαν να φορούν καπέλο στη διάρκεια της δεκαετίας του '60 και αυτό ισχύει έως σήμερα, σε απογοήτευση πολλών γυναικών που βρίσκουν ακαταμάχητους όσους φορούν καπέλο. Σύμφωνα με τον πατέρα της ψυχανάλυσης, Σ. Φρόυντ, τα καπέλα είναι προέκταση της αρρενωπότητας. Ο αναλυτής και ιστορικός της μόδας James Laver αναπτύσσει περαιτέρω τη θεωρία και συγκρίνει το ύψος του καπέλου με την κοινωνική θέση του άνδρα που το φοράει. Εάν τον πιστέψουμε, τότε η κοινωνική θέση των ανδρών έχει «ψηλώσει» σημαντικά από την εποχή των top hats. Το προσωπικό του James Lock & Co. στην καρδιά των κλαμπ του Λονδίνου δεν συμφωνεί και πιστεύει ότι το ανδρικό καπέλο «καλά κρατεί». Ο οίκος του Lock, γνωστός με την επωνυμία Gentlemen's Hatters βρίσκεται στην ίδια τοποθεσία για περισσότερα από 300 χρόνια και έχει πουλήσει όλων των ειδών τα καπέλα παγκοσμίως, από ημίψηλα και παναμάδες μέχρι καπέλα σκοποβολής και bowler, χωρίς να ξεχνάμε το smoking hat, από βελούδο διακοσμημένο με μεταξωτή φούντα που φοριόταν κατά την ώρα του βραδινού καπνίσματος κοντά στο τζάκι. Το κατάστημα επί της οδού St. James έχει μια ατμόσφαιρα άνεσης και γοητείας. Οι πελάτες γίνονται δεκτοί με θέρμη και διακριτική ευγένεια και νιώθει κανείς ότι εκεί μπορεί να πει το απογευματινό του τσάι ακόμη κι εάν δεν αγοράσει καπέλο. Το κατάστημα αποπνέει παράδοση έτσι όπως έχει στα ράφια του λευκά, γυαλιστερά κουτιά στα οποία μέσα βρίσκονται τα καπέλα από μεταξωτό βελούδο ή τα bowler. Τα κουτιά φέρουν όλα την επωνυμία του καταστήματος σε μαύρο χρώμα σε λευκό φόντο. Τα αποικιακού στυλ κράνη (καπέλα) για σαφάρι ξεχωρίζουν γύρω από το τζάκι του καταστήματος ενώ παντός μεγέθους και σχεδίου καπέλα από τουϊντ βρίσκονται σε ντάνες στα ράφια. Καπέλα με φτερά πέρδικας πωλούνται για να φορεθούν στον περίπατο, το κυνήγι και το ψάρεμα ενώ πολλός κόσμος προτιμά τα

Εικόνα 2.42.: George James Lock

καπέλα Minsmere που πήραν το όνομά τους από μια περιοχή άγριας φύσης στη κομητεία του Suffolk στην Ανατολική Αγγλία.

Εικόνα2.43.: καπέλα Minsmere

Η Lock & Co. υπάρχει ως επιχείρηση από το 1676 όταν ο George James Lock ενοικίασε τους χώρους επί της οδού St. James. Συνεχίζοντας με τον δισέγγονό του James Lock I και επόμενες γενιές με το ίδιο όνομα σημερινός πρόεδρος είναι ο N. C. Lock McDonald, απόγονος αυτής της οικογένειας πιλοποιών. Η φήμη της επιχείρησης βασίστηκε στην κατασκευή σκληρών καπέλων σε παραδοσιακές γραμμές και ήταν ο κ. Lock αυτός που ζήτησε από τον κ. Bowler να σχεδιάσει αυτό που θα γινόταν το πλέον διάσημο ανδρικό καπέλο, το μαύρο μπόουλερ ή coke όπως αρέσκεται να το ονομάζει ο κ. Lock. Το δεύτερο προερχόταν από το όνομα ενός πελάτη που το παρήγγειλε και όχι από το όνομα του σχεδιαστή. Τα παλαιότερα καπέλα που είναι μαύρα από μεταξωτό βελούδο είναι το πλέον πολύτιμο στοκ του καταστήματος και φυλάσσονται στο πίσω μέρος. Δεν κατασκευάζονται τέτοιου τύπου καπέλα πλέον, όμως η επιχείρηση παρέχει υπηρεσίες ανανέωσης - συντήρησης τέτοιων οικογενειακών κειμηλίων.

Εικόνα2.44.: Λογότυπο του οίκου James Lock & Co.

Εικόνα2.45.: κινητά ξύλινα μέρη που «χαρτογραφούν» την ακριβή περίμετρο του κρανίου

Ο ακριβής καθορισμός του μεγέθους του καπέλου και η εφαρμογή του λαμβάνονται πολύ σοβαρά υπόψη στο Lock, διότι η καλή και σωστή εφαρμογή στο κεφάλι κάνει τη διαφορά ανάμεσα σ' ένα κολακευτικό καπέλο και σ' ένα γελοίο. Ο τρόπος διασφάλισης της σωστής εφαρμογής ονομάζεται *conformateur* και εφευρέθηκε από ένα γάλλο στα μέσα του 19^{ου} αιώνα. Αυτή η εκπληκτική εφεύρεση αποτελείται από κινητά ξύλινα μέρη που «χαρτογραφούν» την ακριβή περίμετρο του κρανίου και τα στοιχεία αυτά μεταφέρονται σε μια κάρτα, στην οποία σημειώνονται το όνομα του πελάτη και η ημερομηνία και στη συνέχεια η κάρτα φυλάσσεται. Εάν κάποιος καπέλο πρέπει να έρθει στα

μέτρα του πελάτη, ανασύρεται η κάρτα και τα στοιχεία της μεταφέρονται στο καλούπι πάνω στο οποίο προσαρμόζεται το καπέλο. Το καπέλο έχει θερμανθεί για να πάρει το σχήμα που ανταποκρίνεται στην ανατομία του κρανίου του πελάτη και έτσι όπως κρυώνει η νέα φόρμα διασφαλίζει την τέλεια εφαρμογή. Το κατάστημα Lock διαθέτει χιλιάδες τέτοιες κάρτες με τις διαστάσεις και το σχήμα του κρανίου παλαιότερων και

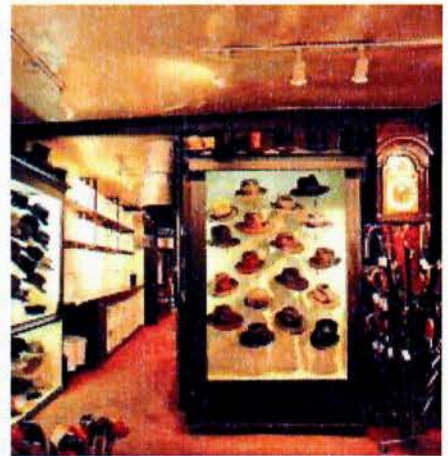
νεότερων πελατών. Τα συρτάρια κρατούν τα μυστικά διάσημων πελατών όπως ο Ch. Chaplin, ο στρατηγός de Gaulle, ο F. Sinatra, ο Sir Alec Guinness και ο Paul McCartney.

Εικόνα 2.46.:
www.thehatsite.com

Το κατάστημα Lock & Co μοιάζει με χαμένη νήσο, την οποία δεν αγγίζουν οι πιέσεις της σύγχρονης ζωής. Δεν υπάρχουν μηχανάκια πιστωτικών καρτών, δεν ακούγεται μουσική στο κατάστημα, οι τιμές δεν αναγράφονται πάνω σε ταμπέλες. Η Janet Taylor, υπεύθυνη δημοσίων σχέσεων, παραδέχεται ότι υπάρχουν ένας ή δύο ηλ. Υπολογιστές στον πάνω όροφο του καταστήματος, στο λογιστήριο, οι οποίοι όμως μοιάζουν παντελώς παράταιροι με τον χώρο. Οι παραγγελίες σημειώνονται με το χέρι σε ένα τεράστιο κατάλογο που μοιάζει σαν οικογενειακή Βίβλος. Κάθε τόμος που έχει γεμίσει έχει μπει σε αλφαβητική σειρά. Αυτό είναι μέρος του ήθους των Lock & Co Hatters και μιας παράδοσης που ξεκίνησε στο παρελθόν και θα συνεχίσει να υπάρχει και στο μέλλον.

Εικόνα 2.47.:
www.lockhatters.co.uk.

2.8.4. GRAHAM SMITH : Ο ΥΠ' ΑΡΙΘΜΩΝ 1 ΠΙΛΟΠΟΙΟΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Εικόνα 2.48.: Graham Smith

Γοητευτικός, φινετσάτος και μέγας γνώστης της τέχνης του καπέλου, ο Graham Smith είναι αναμφίβολα ο υπ' αριθμόν 1 πιλοποιός του Λονδίνου, μια θέση που εξακολουθεί και κρατά από τη δεκαετία του '60. Παραδέχεται ότι η κατανόηση που έχει για τους πελάτες του, για το πρόγραμμα των κοινωνικών εμφανίσεων και υποχρεώσεων τους καθώς και για τις ανάγκες που δημιουργεί το κάθε είδος λάιφ στάιλ είναι το κλειδί της μεγάλης του και μακράς επιτυχίας, ένα κλειδί όμως που χρειάστηκε χρόνια να τελειοποιήσει. Επιπλέον

αποδίδει με ευγνωμοσύνη μέρος της επιτυχίας του στους μέντορές του που του έμαθαν τόσα πολλά όταν ήταν νέος.

Γεννημένος στο Λονδίνο ο Graham Smith σπούδασε σχέδιο μόδας στα μέσα της δεκαετίας του '50 και στη συνέχεια ειδικεύτηκε στην πιλοποιία στο Βασιλικό Κολέγιο των Τεχνών. Πριν ακόμη την αποφοίτησή του προσκλήθηκε να εργαστεί στον Οίκο Lanvin-Castillo και πέρασε την ημέρα των 21^{ων} γενεθλίων του φτιάχνοντας καπέλα μέχρι τις 2 η ώρα το πρωί. Ίσως και να ήταν ένα σημάδι για την μελλοντική ζωή του διότι παραδέχεται ότι ακόμη και σήμερα εργάζεται πολλές ώρες και σαββατοκύριακα,

κυρίως όταν κάποιος σημαντικός πελάτης ή κοινωνικό γεγονός απαιτούν τις δεξιότητές του.

Επιστρέφοντας στο Λονδίνο άρχισε να συνεργάζεται με τον Michael of Carlos Pace, μέλος της Incorporated Society of London Fashion Designers, μιας οργάνωσης που προωθούσε την υψηλή ραπτική στο Λονδίνο. Ο Graham Smith έγινε ο μόνιμός τους σχεδιαστής καπέλων για τα επόμενα 7 χρόνια και το 1967 άνοιξε τη δική του επιχείρηση. Μέχρι τότε είχε αποκτήσει τις κατάλληλες δεξιότητες για να σχεδιάζει καπέλα για μέλη της υψηλής κοινωνίας και γυναίκες ηθοποιούς του θεάτρου και του κινηματογράφου, όπως η Elizabeth Taylor. Τα καπέλα του είναι εξαιρετικά δείγματα ομορφιάς, των οποίων το σχήμα και οι αναλογίες είναι ιδιαίτερα κολακευτικά για την γυναίκα που τα φοράει. Έχουν επίσης ιδιαίτερα πρωτότυπα σχέδια.

Εικόνα2.49. : αντιπροσωπευτικά καπέλα του Graham Smith

Ο Smith είναι επίσης ειδικός στην κατασκευή καπέλων μαζικής παραγωγής. Ήταν ο εσωτερικός σχεδιαστής καπέλων της Kangol από το 1981. Από το τέλος της συνεργασίας τους που έβαλε την Kangol στο χάρτη της μόδας, ο Graham διατελεί σύμβουλος πιλοποιός της Bhs, ενός ομίλου καταστημάτων. Η γνώμη του σχετικά με το μέλλον της πιλοποιίας είναι ότι σήμερα η μόδα τελεί σε σύγχυση. Η αγορά πιλοποιίας είναι πολύ μικρότερη σήμερα και όμως, οι γυναίκες εξακολουθούν ν' αγοράζουν καπέλα από αγάπη προς αυτά. Τα καπέλα φοριούνται σε ειδικές περιπτώσεις, φοριούνται σε γάμους, σε βασιλικά υπαίθρια πάρτι και στο Ascot, γιατί σε γενικές γραμμές η ένδυση έχει γίνει πολύ «κάζουαλ». Σίγουρα τίποτε δεν είναι πρόχειρο στα καπέλα του Graham Smith.

2.8.5. FREDERICK FOX : ΤΑ ΘΕΪΚΑ BRETONS ΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΠΙΛΟΠΟΙΟΥ

Εικόνα2.50.: Η πιστή του πελάτισσα για περισσότερα από 35 χρόνια, Δούκισσα Margaret Argyle.

Ο Freddie Fox είναι ένα ακόμα από τα γνωστά ονόματα της βρετανικής πιλοποιίας από το 1964, όταν άνοιξε το πρώτο Σαλόν του. Περισσότερα από 40 χρόνια αργότερα, ο Fox παραμένει το αφεντικό.

Η λίστα πελατών του Fox όλα αυτά τα χρόνια ήταν ιδιαίτερα εντυπωσιακή και περιελάμβανε ηθοποιούς και προσωπικότητες της υψηλής κοινωνίας. Από νεαρή ηλικία έφτιαχνε καπέλα και για την ίδια τη βασίλισσα της Αγγλίας.

Τα καπέλα breton του Fox, με το γυριστό προς τα πάνω γείσο ανεξάρτητα από την εκδοχή τους ήταν πολύ κολακευτικά και συνδύαζαν την θηλυκότητα, το απέριττο στυλ και την αιώνια ομορφιά.

Ο Freddie Fox πιστεύει στο μέλλον του καπέλου ως αξεσουάρ που θα μπορεί εύκολα να φορεθεί ιδίως αυτών από τζιν και τύπου μπείζμπολ. Δεν αισιοδοξεί όμως το ίδιο για τα καπέλα με το ακριβό νιζάιν.

Εικόνα2.51.: το καπέλο breton

2.8.6. JEAN-CHARLES BROSSEAU : ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΠΕΛΑ Μ' ΕΝΑΝ ΤΟΝΟ ΝΟΣΤΑΛΓΙΑΣ

Εικόνα2.52.: Jean-Charles Brosseau

Τα πρόχειρα (casual), μαλακά καπέλα είχαν μεγάλη ζήτηση τη δεκαετία του 1970 και ο Jean-Charles Brosseau μετέτρεψε τον σχεδιασμό ίσιων καπέλων με μαλακά γείσα και μπερέδων σε μορφή τέχνης. Όπως και ο Graham Smith, απέκτησε στέρεα εκπαίδευση κοντά στον Jacques Fath και ξεκίνησε τη σταδιοδρομία του πολύ νέος.

Ο Jean-Charles Brosseau αναγνώρισε την αλλαγή στη διάθεση της κοινωνίας του '60 και του '70 και προέβλεψε ότι το μέλλον του καπέλου θα ήταν ένα πρακτικό, κολακευτικό αξεσουάρ, το οποίο θα πρέπει επίσης να είναι σπορτίφ και ευκολοφόρετο. Το κομψό κατάστημα καπέλων του Brosseau άνοιξε το 1970 στο Παρίσι.

Εικόνα2.53.: δείγματα καπέλων Jean-Charles Brosseau

2.9. 1980 – 1990: ΞΕΦΡΕΝΗ ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΗΣ

Η δεκαετία του 1980 ήταν μια περίοδος σχετικής ειρήνης και σταθερότητας στο δυτικό κόσμο, όπου κυριαρχούσε ο αμιγής συντηρητισμός. Στις ΗΠΑ ο Ronald Reagan είχε ξαναδώσει κύρος στην Αμερική μετά το σκάνδαλο του Watergate. Στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, η κα Thatcher, «η σιδηρά κυρία» έχει ανορθώσει την αγγλική οικονομία. Ο κομμουνισμός παραπαίει στην Ανατολική Ευρώπη και στις 10 Νοεμβρίου 1989 κατεδαφίστηκε το τείχος του Βερολίνου, κλείνοντας έτσι το κεφάλαιο της Ιστορίας που σχετιζόταν με το 2^ο παγκόσμιο πόλεμο και στις συνέπειές του και ανοίγοντας νέες προοπτικές για μια διευρυμένη Ευρωπαϊκή Ένωση.

2.9.1. ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΚ ΣΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΙΣΧΥΟΣ (POWER DRESSING)

Η μόδα προσέφερε μια ευρεία γκάμα έκφρασης τόσο στους άνδρες όσο και στις γυναίκες με ρούχα χαρακτηριστικά του αναρχικού πανκ μέχρι το σικ ντύσιμο ισχύος. Σχεδιαστές στη Νέα Υόρκη, το Παρίσι, το Λονδίνο και το Μιλάνο δημιούργησαν πολλά και διαφορετικά στυλ, γραμμές και κινήματα μόδας, ενώ έφτασαν φρέσκιες επιρροές και δημιουργοί από την Ιαπωνία όπως οι ταλαντούχοι Yohji Yamamoto και Rei Kawakubo με τις πρωτοποριακές ιδέες και την φουτουριστική προσέγγισή τους.

Ο ποδόγυρος κόντυνε πάλι, ξεκινώντας με τις φούστες που φοριόντουσαν με μάλλινα καλσόν, ίσιες μπότες και κάλτσες στις αρχές του '80 και φτάνοντας τις σούπερ μίνι φούστες στα μέσα της δεκαετίας. Ξεκίνησε επίσης η τρέλα της φυσικής κατάστασης και της γυμναστικής, τα ρούχα σπορ έφεραν ένα χαλαρό στυλ ντυσίματος με ευκολοφόρετες φόρμες τζόγκινγκ, φόρμες γυμναστικής, αθλητικά κολάν και φούτερ.

Η Νέα Υόρκη, το Λονδίνο και το Μιλάνο πρόσφεραν δυνατότητες για τη γυναίκα καριέρας με δυναμικά πρωινά ντυσίματα: σκουρόχρωμα ταγιέρ ανδρικού στυλ με μεγάλες βάτες έγιναν το διαβατήριο των γυναικών καριέρας στον κόσμο των ανδρών. Το ντύσιμο αυτό έγινε γνωστό ως ντύσιμο ισχύος.

Η θηλυκότητα στο ντύσιμο πέρασε στη βραδινή «ζώνη» με στρογγυλές τουαλέτες, στρας και ασημί διακόσμηση καθώς και με φανταστικά κοσμήματα τα οποία έφτασαν στα άκρα τους με τις δημιουργίες του Christian Lacroix. Το ντύσιμο «ματσό» όπως χαρακτηριστικά αποκάλεσε η International Herald Tribune συνέπεσε κατά ειρωνική τύχη με το χρηματιστηριακό κραχ του 1987.

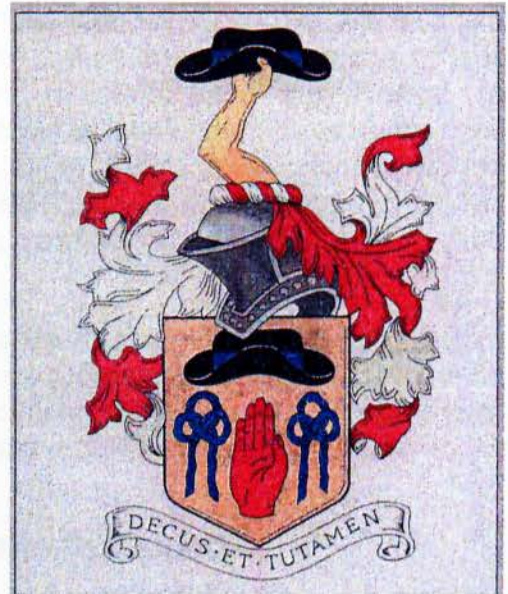
2.9.2. ΖΩΝΤΑΣ Σ' ΕΝΑ ΥΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΣΜΟ

Οι σαπουνόπερες στη τηλεόραση ανέλαβαν το ρόλο του γκλάμουρ που είχε το Χόλυγουντ στις δεκαετίες του '40 και του '50. Οι ενδυματολογικές επιδράσεις τηλεοπτικών σειρών ήταν έντονες. Ο Yves Saint Laurent στο Παρίσι και ο Calvin Klein στη Νέα Υόρκη, άδραξαν την ευκαιρία και δημιούργησαν το απαραίτητο –για την εποχή– στυλ λουσάτου μινιμαλισμού.

Στο χώρο της πιλοποΐας διακρίθηκε ο Stephen Jones, νεορομαντικός σχεδιαστής..

Το άλλο πολλά υποσχόμενο όνομα της πιλοποΐας ήταν μια νεαρή απόφοιτος του College of Fashion του Λονδίνου, η Kirsten Woodward η οποία κατασκεύαζε σουρεαλιστικά καπέλα και επρόκειτο να γίνει η αγαπημένη δημιουργός καπέλων του σχεδιαστή Karl Lagerfeld.

Η εταιρία Worshipful Company of Feltmakers of London είναι μια πάρα πολύ παλιά και παραδοσιακή επιχείρηση που κατασκευάζει λιβρέες από το 1501, όταν συγκέντρωσε σε μια συντεχνία πιλοποΐους, γουναράδες και πουκαμισιάδες. Οι συντεχνίες ήταν μεσαιωνικές ενώσεις επαγγελματιών και εμπόρων, σκοπών των οποίων ήταν να προστατεύουν τη δουλειά τους, να εκπαιδεύουν μαθητευομένους και να μεριμνούν γι αυτούς που δεν μπορούσαν πλέον να εργαστούν. Το αίτημα για χωριστή συντεχνία των πιλοποΐων υπάρχει ήδη από την εποχή της βασίλισσας Ελισάβετ I όταν 7.000 καπελάδες που δούλευαν στη πρωτεύουσα του Λονδίνου υπέβαλαν αίτηση στη βασίλισσα να τους εκχωρήσει αυτονομία από τη συντεχνία των κατασκευαστών πουκαμισών, τους οποίους κατηγορούσαν για αθέμιτες συναλλαγές και πώληση υλικών κατωτέρας ποιότητας για την κατασκευή καπέλων. Χρειάστηκαν άλλα 100 χρόνια πριν ο πρώτος Αρχιεπιστάτης της «τέχνης και του μυστηρίου των κατασκευαστών βελούδινων καπέλων του Λονδίνου» ανέλαβε το πόστο του και φόρεσε για πρώτη φορά το τρίκωχο καπέλο με τα λευκά φτερά ως σύμβολο της θέσης του. Σήμερα, το έργο της συντεχνίας συνίσταται στη διατήρηση της παράδοσης, τη χρηματοδότηση νέων σχεδιαστών και την οικονομική υποστήριξη ηλικιωμένων και άπορων πιλοποΐων μέσα από ένα ταμείο κοινωνικής πρόνοιας. Ο ετήσιος διαγωνισμός καπέλου είναι το σημαντικότερο γεγονός για πολλά κολέγια που παρέχουν σπουδές στο σχέδιο μόδας. Ο νικητής του πρώτου βραβείου κερδίζει χρηματικό έπαθλο, αλλά ακόμη πιο σπουδαία είναι η πρόσκληση που λαμβάνει να παρακαθίσει στο ετήσιο γεύμα των κατασκευαστών στο Mansion House, την επίσημη κατοικία του Δημάρχου του Λονδίνου.

Εικόνα 2.54. : Worshipful Company of Feltmakers of London

Κάθε χρόνο, το Νοέμβριο, όταν το Λονδίνο καλωσορίζει το νέο του Δήμαρχο, γίνεται μια επίσημη τελετή στην οποία οι κατασκευαστές του προσφέρουν ένα καπέλο. Μετά τη λήξη της θητείας του, ο Δήμαρχος επιστρέφει την κόκκινη λιβρέα, αλλά κρατά το καπέλο ως δώρο.

Ο Bill Horseman, Τρίτος Επιστάτης, είναι και πρόεδρος της Ένωσης των Βρετανών Πιλοποιών, μιας νέας σχετικά Ένωσης που συστάθηκε το 1978. Επιπλέον ο Horseman διατηρεί και μια λίαν επιτυχημένη επιχείρηση καπέλων με 200.000 κομμάτια ετήσια παραγωγή, την οποία εξάγει στην Ευρώπη, τις ΗΠΑ και την Αυστραλία. Φιλάνθρωπος, αρέσκεται να υποστηρίζει την ανάπτυξη του κλάδου και δεν έχει ξεχάσει τις οικονομικές δυσχέρειες που συνήθως αντιμετωπίζουν οι νέοι σχεδιαστές στο ξεκίνημά τους. Για το σκοπό αυτό προσφέρει οικονομική χορηγία στο Royal College of Art του Λονδίνου, απ' όπου απεφοίτησε, για τη σύσταση μιας σχολής πιλοποιών που έγινε πραγματικότητα το 1988. Ο Philip Treacy, το λαμπρότερο νέο αστέρι του Λονδίνου ωφελήθηκε από την υποστήριξη του Horseman όταν άνοιξε τη δική του επιχείρηση το 1991. Η γενναιοδωρία του Horseman επέτρεψε στο νεαρό σχεδιαστή να ανέβει τα σκαλιά της επιτυχίας και της δημοσιότητας προσφέροντας έτσι σημαντικές υπηρεσίες στη βιομηχανία του καπέλου.

Η πλέον πρόσφατη δραστηριότητα του Horseman είναι ο σχεδιασμός και η παραγωγή καπέλων στην Άπω Ανατολή, όπου ταξιδεύει συχνά για να διδάξει τα μυστικά της τέχνης και να επιθεωρήσει την παραγωγή. Ο Horseman διαπνέεται από το ίδιο όραμα που είχαν και οι προκάτοχοί του πριν από 400 χρόνια.

2.9.3. ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΝΤΑΪΑΝΑ : ΚΑΠΕΛΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ

Εικόνα 2.55.: Η Πριγκίπισσα Νταϊάνα στις δύσκολες στιγμές της ζωής της προτιμούσε τα καπέλα με το πολύ φαρδύ γείσο

Μπορεί η βιομηχανία του καπέλου να μην ανέκτησε το στάτους που είχε στο πρώτο μισό του αιώνα, όμως η σοφιστικέ εικόνα που έδινε η δεκαετία του '80 αποτέλεσε μια πρώτης τάξεως ευκαιρία για τα καπέλα. Το απαραίτητο γυναικείο λουκ της δεκαετίας δεν ήταν πλέον αυτό του νεαρού κοριτσιού, αλλά αυτό της ώριμης γυναίκας που φορούσε ρούχα

και καπέλα γεμάτα θηλυκότητα που όλοι έπαιρναν πλέον σοβαρά. Το καλοκαίρι του 1981, η Lady Diana Spencer έγινε ταυτόχρονα πριγκίπισσα της Ουαλίας και σύμβολο της μόδας.

Λάτρευε τα καπέλα και φαινόταν θαυμάσια σε πολλά διαφορετικά στυλ καπέλων, ανάλογα με τη στιγμή, την ευκαιρία και τη φάση της ζωής της. Όταν ήταν πολύ νέα

και «ντροπαλή», της πήγαιναν τα μικρά καπέλα ιππασία. Όταν μερικά χρόνια αργότερα έγινε μητέρα φορούσε καπέλα με πλατύ γείσο που πλαισίωναν το φωτεινό της πρόσωπο. Απέκτησε ένα σικ λουκ όταν φόρεσε καπέλα τύπου ματαδόρ (των ταυρομάχων), ενώ στις δύσκολες στιγμές της ζωής της προτιμούσε τα καπέλα με το πολύ φαρδύ γείσο. Για τους πιλοποιούς του Λονδίνου η Νταϊάνα ήταν πραγματικά σταλμένη από τον ουρανό. Κανένας δεν θα μπορούσε να έχει ευχηθεί για μια πιο όμορφη, σοφιστική και λαμπερή πρέσβειρα του καπέλου.

Σχεδίασαν γι' αυτήν οι John Boyd (σχεδίασε και το καπέλο του γάμου της), Graham Smith, Frederick Fox, Marina Killery και Somerville.

2.9.4. DAVID SHILLING : ΚΑΠΕΛΑ ΣΑΝ ΠΟΤΗΡΙΑ ΣΑΜΠΑΝΙΑΣ

Ο David Shilling είχε καλλιτεχνική φλέβα από παιδί. Ήταν οι αρχές της δεκαετίας του 1970 και ο David Shilling είχε ήδη αναπτύξει μια σχεδιαστική φιλοσοφία που υπηρετεί ακόμη και σήμερα: «τα καπέλα θα πρέπει να είναι σαν τα ποτήρια της σαμπάνιας, μια καπριτσιόζικη φαντασίωση που διασκεδάζει όλες τις γυναίκες». Ο David Shilling δημιουργεί καπέλα με αυτό το πνεύμα, πιστεύοντας ότι το πρώτο κύμα του φεμινισμού είχε πια περάσει και τα καπέλα μπορούσαν πλέον να γίνουν ένα είδος λούσου. Η κολεξιόν του είχε μεγάλη επιτυχία στο Λονδίνο καθώς και τη Νέα Υόρκη. Η εκπληκτική επιτυχία του Shilling οδήγησε στο άνοιγμα ενός λίαν

επιτυχημένου και γνωστού καταστήματος στο Λονδίνο. Ο David πιστεύει ότι το καπέλο με τις διαστάσεις και το σχέδιό του δημιούργησε αίσθηση σε κάθε εποχή και ενέπνευσε πολλούς νέους να γίνουν πιλοποιοί. Σήμερα ο David Shilling έχει πουλήσει το κατάστημα, εξακολουθεί όμως να κάνει καπέλα για ιδιώτες πελάτες, ενώ σχεδιάζει και ένα διαφορετικό καπέλο κάθε χρόνο για τους αγώνες ιππασίας του Ascot.

Εικόνα 2.56. : Πρωτότυπα καπέλα του David Shilling

2.9.5. PHILIP SOMERVILLE : ΓΟΗΤΕΙΑ ΜΕΣΩ ΠΑΝΤΕΒΟΥ

Αν και γεννημένος στην Αγγλία, ο Philip Somerville έχει τις παιδικές ρίζες του στη Νέα Ζηλανδία. Από εκεί μετακόμισε στην Αυστραλία όπου έγινε ηθοποιός του θεάτρου και στη συνέχεια σχεδιαστής καπέλων με καριέρα στο Λονδίνο, κατά τις δεκαετίες του '60 και του '70.

Η ζωή ξεκίνησε στο Λονδίνο το 1961 όταν ο Philip Somerville έφτασε με άδεια άνευ αποδοχών από τη δουλειά που είχε στη Νέα Ζηλανδία ως σχεδιαστής καπέλων.

Σκόπευε να μείνει στο Λονδίνο μόνον 6 μήνες, αλλά ξεκίνησε να εργάζεται στον Otto Lucas και τελικά έμεινε στην Αγγλία μέχρι σήμερα. Ο Somerville, όπως τον φώναζε ο Lucas, έγινε ο πρώτος πωλητής στο κατάστημα, του οποίου οι πωλήσεις διπλασιάστηκαν σύντομα. Το 1972, ο σχεδιαστής άνοιξε τη δική του επιχείρηση. Η πρώτη κολεξιόν καπέλων, ένας συνδυασμός του κλασικού στυλ του Lucas και των ιδεών του Somerville αγοράστηκε από τους Harrods, το διάσημο λονδρέζικο πολυκατάστημα. Στην πορεία, ο Philip Somerville μπόρεσε να επεκτείνει την επιχείρησή του και τελικά να αγοράσει όλο το κτίριο. Το 1986 ένα όμορφο σαλόν και ένα κατάστημα λιανικής άνοιξαν στον πρώτο όροφο του κτιρίου, στο οποίο πήγαιναν διασημότητες από τον κινηματογράφο, το θέατρο, την καλή κοινωνία, αλλά και την αριστοκρατία.

Εικόνα2.57.: Philip Somerville

Εύκολα αναγνωρίσιμα από την απλότητά τους, την ομορφιά και το στυλ τους, τα καπέλα του σχεδιαστή υπέπεσαν στην προσοχή της πριγκίπισσας της Ουαλίας. Η Νταϊάνα λάτρευε να πηγαίνει στο κατάστημα του Somerville.

Το 1994 ο Somerville τιμήθηκε με το Royal Warrant.

Εδώ και αρκετά χρόνια φτιάχνει καπέλα για τη βασίλισσα Ελισάβετ. Ο Somerville αισθάνεται πάντα ιδιαίτερη τιμή όταν τον καλούν στο Μπάκιγχαμ

Εικόνα2.58.: αρκετά χρόνια φτιάχνει καπέλα για τη βασίλισσα Ελισάβετ

2.9.6. STEPHEN JONES : ΡΟΜΑΝΤΙΚΑ ΤΡΕΛΟΣ ΓΙΑ ΚΑΠΕΛΑ

Ο Stephen Jones ήταν το *τρομερό παιδί* της δεκαετίας του '80. Δεν είχε σκεφτεί να ασχοληθεί με τα καπέλα, μέχρις ότου συνάντησε την Shirley Hex, η οποία εργαζόταν στου Lachasse και όπου και ο ίδιος ο Stephen τη διπλωματική του όταν ήταν φοιτητής. Ήταν το πάθος της Shirley για τα καπέλα αυτό που προκάλεσε το ενδιαφέρον του για «τα στέρα κατασκευάσματα», όπως αποκαλεί τα καπέλα ο ίδιος. Ο Jones άνοιξε δικό του κατάστημα στο Covent Garnden του Λονδίνου.

Οι πρώτοι πελάτες του Stephen ήταν όλοι φίλοι του, νέοι άγριοι και εκκεντρικοί. Ο σχεδιασμός καπέλων για τους φίλους του αποτέλεσε καλή εξάσκηση για τον Stephen Jones και του απέφερε επίσης την πολυπόθητη δημοσιότητα, δεδομένου ότι τα καπέλα του δεν ήταν αποδεκτά στο χώρο της μόδας.

Ο Stephen έχει ειδικευτεί στις συνεργασίες με τους μεγάλους μόδιστρους της πασαρέλας, όπως οι John Galliano, Claude Montana, Jean-Paul Gaultier και Comme des Garçons.

Οι δημιουργίες του είναι ένας εκλεκτικός συνδυασμός διακριτικών και ευκολοφόρετων βελούδων, κλος από φτερά μαραμπού σε απαλά χρώματα και υφασμάτινα καπέλα.

Πέρα από τις υψηλές δημιουργίες του στο Παρίσι, ο Stephen Jones λανσάρει και αρκετά μοντέλα καπέλων όπως το «Miss Jones» και το «Jonesboy» που γίνονται στο Λονδίνο καθώς και το «Jonesgirl» που παράγεται με εξουσιοδότηση στην Ιαπωνία.

Προσγειωμένος νεορομαντικός ο Stephen Jones ενδιαφέρεται πάντα για το νέο. Σχετικά με το μέλλον είναι αισιόδοξος: «το κεφάλι θα το διακοσμούμε, έτσι γίνεται πάντα. Τα καπέλα τελικά αλλάζουν τη σιλουέτα του κεφαλιού, εκφράζουν στάτους και σεξουαλικότητα και είναι και ένα πολύ καλό τονωτικό».

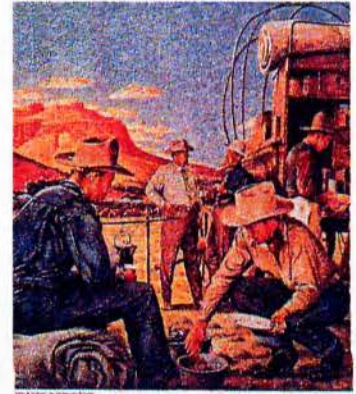

Εικόνα 2.59.: ο Stephen Jones ενδιαφέρεται πάντα για το νέο

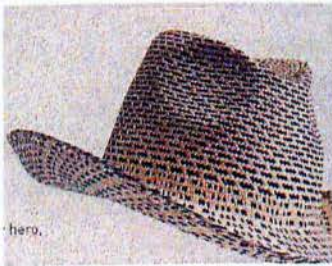

2.9.7. ΤΟ ΚΑΠΕΛΟ STETSON

Ο πατέρας του John Stetson ήταν καπελάς και είχε μια επιχείρηση κατασκευής καπέλων με επωνυμία *no name hat company* (εταιρία καπέλων χωρίς όνομα) στο East Orange στην Πενσυλβάνια. Αυτός δίδαξε και τα 13 παιδιά του τα βασικά μυστικά της τέχνης του καπέλου. Υποφέροντας από φυματίωση και ανήμπορος να καταταγεί στον αμερικανικό στρατό των Βορείων, ο γιος John έκανε ένα ταξίδι 750 μιλίων με τα πόδια για να βρει την τύχη του στη Δύση. Καθ' οδών ανέκτησε την υγεία του και διασκέδαζε ο ίδιος και τους άλλους φτιάχνοντας γούνα από προβιές ζώων μπροστά στην φωτιά της κατασκήνωσης. Αφού είχε βυθίσει το τρίχωμα, από το κούρεμα, του ζώου σε υγρό, έπλεκε στη συνέχεια τις ίνες και τις πέρναγε από καυτό νερό για να δημιουργήσει ένα ύφασμα σαν από βελούδο, το οποίο στη συνέχεια έκοβε στο σχήμα ενός χοντροκομμένου καπέλου. Αυτό ήταν και το πρότυπο καπέλο Stetson που εμφανίστηκε το 1865 και που ένας περαστικός κάου-μπόι το είδε αυτό και του έδωσε ένα χρυσό πεντοδολάρο για να πάρει το καπέλο το οποίο και φόρεσε αμέσως. Ο Stetson γύρισε στη Φιλαδέλφεια έχοντας χτυπήσει φλέβα χρυσού με το εργοστάσιο κατασκευής καπέλων. Η παραγωγή ξεκίνησε με δύο εργάτες και στη συνέχεια αναπτύχθηκε σε μια ιδιαίτερα ανθηρή επιχείρηση που ξεπέρασε τα σύνορα της πολιτείας και έγινε τελικά η μεγαλύτερη βιομηχανική μονάδα παραγωγής καπέλων με 25 κτίρια που εκτείνοντο σε 9 εκτάρια γης.

Naturally they're STETSON HATS

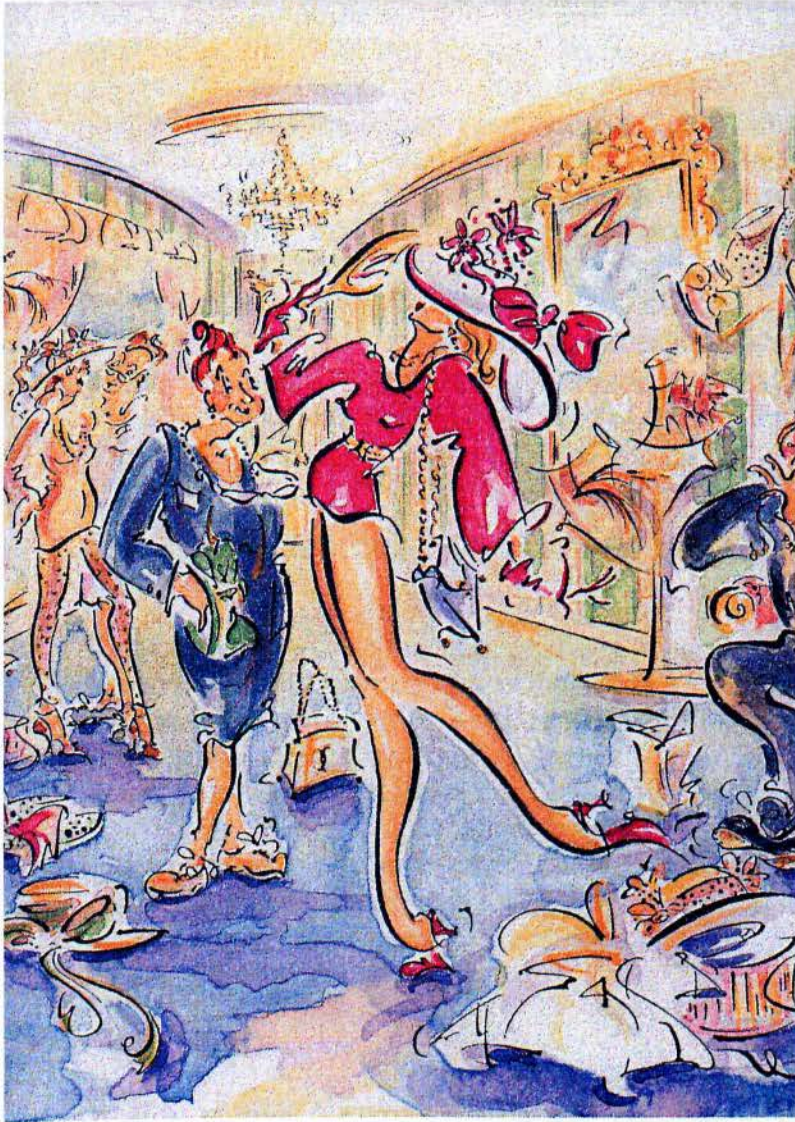

Εικόνα2.60.: Η μόδα για καουμπόικα καπέλα ώθησε το Stetson σε νέες γραμμές.

Η μόδα για καουμπόικα καπέλα ώθησε το Stetson σε νέες γραμμές.

Τα μοντέλα των καουμπόικων καπέλων έχουν ονόματα όπως Hispanic, Real McCoy, Lone Ranger ή και Incredible Cowgirl (για καουμπόισσες), αλλά κανένα δεν έχει τόσο επιτυχημένη ονομασία όσο το Great boss of the Plains (: το μεγάλο αφεντικό των πεδιάδων) του έφτιαξε στις αρχές ο John B. Stetson, στο μακρύ ταξίδι του προς αναζήτηση χρυσού.

2.10. 1990 – 2000 : Η ΦΑΣΑΡΙΑ ΓΙΑ ΓΚΛΑΜΟΥΡ¹

Ο επιθετικός καπιταλισμός της δεκαετίας του 1980 υποχώρησε υπέρ μιας πιο ανεκτικής, φιλελεύθερης κοινωνικής ιδεολογίας. Ο Bill Clinton, ο νεανικός πρόεδρος των ΗΠΑ εξελέγη βάσει των υποσχέσεών του για κοινωνικές μεταρρυθμίσεις. Το τέλος του κομμουνισμού στο σοβιετικό μπλοκ έδωσε νέες ελευθερίες στις χώρες της ανατολικής Ευρώπης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση άνοιξε τις πόρτες της σε 15 νέες χώρες μέλη ενώ το ενιαίο ευρωπαϊκό νόμισμα, το ευρώ, γεννήθηκε την 1 Ιανουαρίου 1999.

Αν και η Ευρώπη επεκτεινόταν, ο κόσμος «μίκραινε» μέσα από τις ηλεκτρονικές επικοινωνίες, το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, το διαδίκτυο, ενώ το World Wide Web παρείχε παγκόσμια links μέσα σε δευτερόλεπτα. Τα φθηνά αεροπορικά εισιτήρια έκαναν τις μετακινήσεις ευκολότερες και τα ταξίδια έγιναν η εκπαίδευση των νεότερων και η αναψυχή πολλών άλλων.

2.10.1. ΕΚΛΕΚΤΙΚΗ ΜΟΔΑ

Το νέο παγκόσμιο πνεύμα επέδρασε και στον τρόπο ζωής, στη μουσική, την ένδυση και την μόδα. Η διαφορετικότητα στην ένδυση επικράτησε επί της δικτατορίας της μόδας και ταίριαζε καλύτερα με την πολυάσχολη επαγγελματική ζωή και την οικογένεια των γυναικών. Η ελευθερία στη μόδα δεν σήμαινε την απώλεια της ατομικότητας και τα αξεσουάρ διαδραμάτισαν έναν ολοένα και σημαντικότερο ρόλο στην έκφραση του προσωπικού στυλ.

2.10.2. ΜΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΣΤΟ ΚΑΠΕΛΟ;

¹ Υπάρχουν διάφοροι όροι να αποδώσει κανείς αυτή η λέξη στα ελληνικά – όχι όμως με επιτυχία. Επειδή έχει περάσει ήδη στο ελληνικό λεξιλόγιο (βλ. γκλάμουρ, γκλαμουριά, γκλαμουράτος κλπ), την χρησιμοποιώ αυτούσια με ελάχιστες εξαιρέσεις (πχ με τον επιθ. προσδιορισμό «φαναχτερό» στην περιγραφή καπέλων)

Κατά τη διάρκεια των τελευταίων 40 ετών τα καπέλα παρέμειναν ένα σχετικά ακριβό αξεσουάρ της μόδας. Τα καπέλα που φορούσαν τα μοντέλα ήταν ραμμένα στο χέρι, όπως και το φινίρισμα στα καπέλα μαζικής παραγωγής. Τα καπέλα έχουν γίνει πολυτελές είδος και πολλές γυναίκες έχουν εγκαταλείψει τη συνήθεια να τα φορούν. Οι γάμοι και όλων των ειδών οι κοινωνικές εκδηλώσεις αποτελούν την τέλεια δικαιολογία για την αγορά ενός όμορφου καπέλου καθότι χωρίς αυτά, οι εκδηλώσεις θα είχαν λιγότερο χρώμα και λιγότερο ενδιαφέρον. Όποια κι αν είναι αφορμή, το καπέλο παραμένει το πλέον ευδιάκριτο αξεσουάρ της μόδας και πρέπει να αντανakλά την προσωπικότητα αυτής που το φοράει. Οι σχεδιαστές καπέλων και στις δύο ακτές του Ατλαντικού το κατάλαβαν αυτό και άρχισαν να κάνουν δημιουργίες που ταίριαζαν με τη διάθεση, την εκδήλωση και το ρόλο των πελατισσών τους. Ο κλάδος του καπέλου έχει ενδεχομένως συρρικνωθεί πάρα πολύ, αλλά έχει αποκτήσει μεγαλύτερη ποικιλομορφία από ποτέ, δημιουργώντας μια εκλεκτική σειρά που περιλαμβάνει από μάλλινα καπέλα μέχρι θεατρικής φύσεως φαντασμαγορίες.

2.10.3. ΛΟΝΔΙΝΟ: ΜΙΑ ΠΟΛΗ ΤΡΕΛΗ ΓΙΑ ΚΑΠΕΛΑ

Το Λονδίνο έγινε η πρωτεύουσα της κατασκευής καπέλων. Ο λόγος γι αυτό είναι η βρετανική παράδοση να τιμά διάφορες ειδικές κοινωνικές εκδηλώσεις, όπως γάμους, βασιλικά «γκάρντεν πάρτι» και αγώνες που διασφαλίζουν πελατεία στις επιχειρήσεις του κλάδου καθώς και ευκαιρίες για νέους δημιουργούς. Η εκ νέου ανακάλυψη της χαράς να φοράει κανείς καπέλο έκανε τους νέους να αγοράζουν εύστροφες δημιουργίες από τα πολυκαταστήματα για να συμπληρώνουν το καθημερινό ντύσιμό τους. Τα διακοσμητικά των μαλλιών έχουν γίνει η τελευταία τρέλα, από διακοσμημένες χτένες μέχρι σέξι απογευματινά καπέλα με φτερά και βέλο. Τα σημάδια ανάκαμψης του κλάδου είναι ισχυρά καθώς νέοι σχεδιαστές εμφανίζονται σε όλον τον κόσμο.

2.10.4. Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΠΕΛΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Το Headwear Information Bureau (HIB) που βρίσκεται στη Νέα Υόρκη, ιδρύθηκε το 1989 και διοργανώνει κάθε χρόνο διαγωνισμό σχεδίου καπέλου. Το βραβείο Milli προσφέρει τρία έπαθλα, το *Out of this World*, το *Daytime*, και το *Casual*. Το βραβείο αυτό έχει σκοπό να προωθήσει την αμερικανική βιομηχανία καπέλου που αναπτύσσεται γοργά από τα μέσα της δεκαετίας του 1980. Η Jan Stanton της Heartfelt Millinery με έδρα το Los Angeles κέρδισε το *Casual Hat Award* το 1999 με τη δημιουργία της από ένα σπαστό κλος καπέλο από ιταλικό ραβδωτό βισκόζ.

Η Jacqueline Lamont, απόφοιτος του Fashion Institute of Technology της Νέας Υόρκης σχεδιάζει τα καπέλα της στο μικρό στούντιο που έχει στο SoHo², απ' όπου

² γειτονιά των καλλιτεχνών και της μόδας στο Μανχάταν

δημιουργεί αξεσουάρ της κεφαλής για γυναίκες με στυλ. Ειδικότητά της είναι τα ασυνήθιστα υλικά όπως για παράδειγμα το νάιλον και το δέρμα, το φιδόδερμα, τα σχέδια με μπαλώματα (patchwork) και τα πλεκτά για καμουφλάζ. Ορισμένα από τα καπέλα της περιελήφθησαν στην αναδρομική έκθεση που διοργάνωσε το Μουσείο της Τέχνης της Φιλαδέλφειας με τίτλο *Καπέλα του 20^{ου} αιώνα*. Επίσης στο SoHo είναι εγκατεστημένη η Diana Burke που κατασκευάζει κατά παραγγελία παραδοσιακά σχέδια συνδυασμένα με πιο σύγχρονες μορφές σχεδίου. Πρώην συντάκτορας της Burke-Leggi Fine Millinery, διατηρεί την ίδια φιλοσοφία και παρουσιάζει πλούσια και ξεχωριστά σχέδια.

Η Claudia Rapisarda είναι μια άλλη νεοϋορκέζα κατασκευάστρια, γεμάτη χαρισματικό ενθουσιασμό από τη γενέτειρά της Βραζιλία. Η Lola Ehrlich στη Νέα Υόρκη έδωσε κατεύθυνση στην αγάπη που έτρεφε η Claudia για τα καπέλα και της δίδαξε παραδοσιακές τεχνικές κατασκευής αφού αποφοίτησε από το Parson's Fashion Design College στη Νέα Υόρκη.

Η Claudia είναι σίγουρη ότι τα καπέλα έχουν θέση στο μέλλον της μόδας.

Η συλλογή των καπέλων της αποτελεί μια εκλεκτική έκφραση χρωμάτων και στυλ. Ειδικότητά της είναι τα σχέδια με φτερά και διακοσμήσεις με μαλλιά που έχουν προστεθεί στους κεφαλόδεσμους, τσατσάρες και πλαστικές φουρκέτες μήκους 30 εκ. που μπορούν απλά να καρφωθούν σε έναν κότσο και να δημιουργήσουν το μοναδικό «λουκ Rapisarda».

Εικόνα 2.61.: ορισμένα από τα καπέλα της Claudia Rapisarda που περιλήφθησαν στην έκθεση που διοργάνωσε το Μουσείο της Τέχνης της Φιλαδέλφειας με τίτλο *Καπέλα του 20^{ου} αιώνα*

Ο κατάλογος των αμερικανικών σχεδιαστών είναι μακρύς και μεγαλώνει συνέχεια. Μεταξύ των αναγνωρισμένων ονομάτων συγκαταλέγονται οι Kokin, James Coviello, Lola Gila και η γεννημένη στην Αγγλία Louise Green, η οποία έχει μια από τις πλέον επιτυχημένες επιχειρήσεις κατασκευής καπέλων στις ΗΠΑ. Ξεκίνησε το 1987, αφού ολοκλήρωσε τις σπουδές της στην Αγγλία γεμάτη πάθος για τον πλούτο του παρελθόντος, τη διακόσμηση και τα χρώματα. Δέκα χρόνια αργότερα έχει τιμηθεί με το Βραβείο Σχεδιαστή καπέλων της Χρονιάς που χρηματοδοτεί το Headwear Information Bureau της Νέας Υόρκης.

2.10.5. ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΠΕΛΩΝ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ

Εικόνα2.62.: Gabriela Ligenza

Τα αναγνωρισμένα ονόματα των Λονδρέζικων οίκων Philip Somerville, Graham Smith και Frederick Fox δημιουργούν καπέλα παραδοσιακής ομορφιάς, κολακευτικών στυλ και άριστης ποιότητας κατασκευής. Η γεννημένη στην Πολωνία Gabriela Ligenza συνεισέφερε στην αναγέννηση της τέχνης του καπέλου με όμορφα, γεμάτα θηλυκότητα καπέλα που αγαπούν ιδιαίτερα οι Λονδρέζες.

Άλλες παραδοσιακές επιχειρήσεις, που δραστηριοποιούνται στο Λονδίνο είναι οι Peter Bettley, Viv Knowland και John Boyd.

Η εταιρία Siggie Millinery ήταν ιδέα ενός νεαρού γερμανού, του Siegfried Hesbacher που έφθασε στο Λονδίνο το 1980 με έναν θεατρικό θίασο. Ερωτεύτηκε την πόλη, σχεδίασε 12 καπέλα κατάλληλα για θεατρικές εξόδους για λογαριασμό ενός ράφτη στο Notting Hill και τα πούλησε όλα στο γεμάτο αίγλη κατάστημα του Harvey Nichols.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε τον Herbert Johnson. Ενθαρρυσμένος από τον πρίγκιπα της Ουαλίας, γνωστό για την ευαισθησία του σε θέματα μόδας, ο Johnson ίδρυσε την επιχείρησή του πριν από 100 χρόνια και το κατάστημα παραμένει μέρος της λονδρέζικης παράδοσης όπως και οι Lock & Co, λίγο πιο κάτω στην οδό St. James. Αυτά τα δύο καταστήματα, πέρα από τα παραδοσιακά ημίψηλα, τους παναμάδες και τα bowler, πρόσφατα επέκτειναν την γκάμα τους και στα γυναικεία καπέλα.

Η Gilly Forge μπήκε στο χώρο της καπελοποιίας στις αρχές της δεκαετίας του 1980. Ξεκίνησε ως φοιτήτρια νομικής και δημοσιογράφος στην Ιταλία, γύρισε στο Λονδίνο και εκπαιδεύτηκε κοντά στον Frederick Fox, και αργότερα άνοιξε τη δική της επιχείρηση το 1989. Τα όμορφα ψάθινα καπέλα της έχουν φιλοξενηθεί σε πολλές σελίδες μόδας, αλλά αυτό για το οποίο είναι ιδιαίτερα περήφανη είναι που λανσάρισε τα καπέλα από ψεύτικη γούνα, τα οποία έγιναν μόδα στη δεκαετία του 1990.

Η εταιρία Bailey Tomlin αποτελείται από δύο συνεταίρους σχεδιαστές, την Anne Tomlin και την Bridget Bailey, οι οποίες συνεργάζονται με ιδιαίτερη επιτυχία για περισσότερα από 10 χρόνια. Οι Anne Tomlin και Bridget Bailey έχουν αναπτύξει ένα στυλ καπέλων που δίνει έμφαση στη διακόσμηση από φρούτα, φυλλώματα, φτερά και λουλούδια.

Εικόνα5.63.: καπέλα της εταιρίας Bailey Tomlin

Οι Herald & Heart Hatters με τη σειρά τους είναι αποτέλεσμα της συνεργασίας μεταξύ της Tracey Mogard και του Ken White. Εργάζονται σε ένα χαριτωμένο κατάστημα στο νότιο Λονδίνο. Απέκτησαν διεθνή φήμη με το κινηματογραφικό έργο 4 γάμοι και 1 κηδεία, στο οποίο η Andie McDowell φορούσε το φημισμένο πια και πολύφωτογραφημένο μαύρο ψάθινο καπέλο. Το καπέλο αυτό την έκανε σταρ της ταινίας από την αρχή και αποτελεί κλασικό παράδειγμα πόση «δύναμη» μπορεί να έχουν τα καπέλα ως αξεσουάρ. Ο Ken ξεκίνησε την εισαγωγή μιας γκάμας ανδρικών καπέλων από την Πολωνία και οι Herald & Heart Hatters είναι ο αγγλικός αντιπρόσωπος των καπέλων Stetson στις ΗΠΑ.

2.10.6. ΠΡΩΤΟΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ ' 80

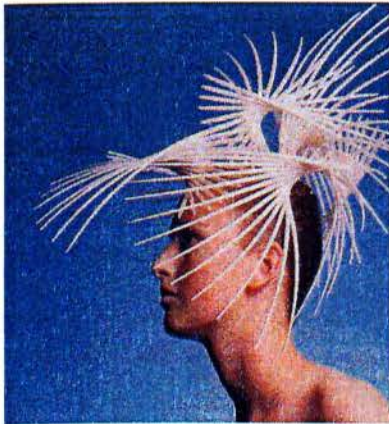
Η επωνυμία Fred Bare³ ενδέχεται να παραξενεύει ως επιλογή για επιχείρηση καπέλων, πίσω όμως απ' αυτή βρίσκονται δύο σχεδιάστριες, απόφοιτες του Royal College of Art του Λονδίνου, η Carolyn Brookes-Davies και η Anita Evagora, οι οποίες άνοιξαν την επιχείρηση το 1983. Η Carolyn και η Anita ήταν τόσο φτωχές που αισθάνονταν σαν να κρεμόντουσαν από μια κλωστή («thread bare») και κάπως έτσι γεννήθηκε η επωνυμία της επιχείρησης. Δεν είχαν καμία σχετική εκπαίδευση στο καπέλο και «εφηύραν» τον πρώτο τους μπερέ κάνοντας έναν κύκλο γύρω από ένα πιάτο. Με την τόλμη της νιότης, όπως παραδέχονται σήμερα, φόρεσαν από ένα καπέλο και έβαλαν αρκετά περισσότερα σε μια μεγάλη τσάντα και ξεκίνησαν για την οδό King's Road, ελπίζοντας ότι θα μπορούσαν να τα πουλήσουν. Δεν χρειάστηκε να πάνε πολύ μακριά. Μια περαστική γυναίκα πρόσεξε τα καπέλα που φορούσαν, τις ρώτησε σχετικά, κοίταξε τι υπήρχε μέσα στην τσάντα και αγόρασε όλο το περιεχόμενο επί τόπου με μετρητά. Το δεύτερο τολμηρό βήμα ήταν να ανοίξουν ένα μαγαζί μακριά από το κέντρο της μόδας στο ανατολικό⁴ Λονδίνο, σε έναν δρόμο που τις Κυριακές γινόταν ανοικτή αγορά λουλουδιών. Ανοίγοντας μόνον τις Κυριακές, το κατάστημα αυτό με διαφορετική «άποψη» προσέλκυσε γρήγορα το ενδιαφέρον των ανθοπωλών του Λονδίνου καθώς και αυτών που αρέσκονται να δημιουργούν μόδα απ' όλη την πόλη. Ευκολοφόρετα και «κουλ», τα καπέλα Fred Bare έγιναν η τελευταία τρέλα στο Λονδίνο.

Άλλοι πρωτοπόροι, από τη δεκαετία του '80 πάντα, ήταν η Carol και ο Nigel Denford, οι οποίοι άνοιξαν το The Hat Shop στο Coven Garden του Λονδίνου, μετά από κάποιο διάστημα όπου πωλούσαν τα εμπορεύματά τους από «το καλάθι». Το ζεύγος προσέφερε στους καταναλωτές μια εκλεκτική ποικιλία καπέλων και το κατάστημα έγινε το θέμα της ημέρας στο Λονδίνο. Τα Σάββατα ουρές σχηματίζοντα έξω από το κατάστημα, πράγμα εξαιρετικά ασυνήθιστο για την ήσυχη βιομηχανία του καπέλου και κατασκευαστές από το Luton που ισχυρίζονταν ότι «το καπέλο είχε πεθάνει» έρχονταν στο Λονδίνο για να δουν τις ουρές με τα μάτια τους. Η Sandra Philips είναι σχεδιάστρια μόδας με ειδίκευση στα καπέλα, τα οποία πωλούσε στο πολυκατάστημα Harrods από τότε που ήταν ακόμη φοιτήτρια. Δημιούργησε μια πετυχημένη επιχείρηση στο Tunbridge Wells, στα νότια του Λονδίνου.

³ bare στα αγγλικά σημαίνει σκέτο, γυμνό, απογυμνωμένο. Λογοπαίγνιο που θα μπορούσε να μεταφραστεί ελεύθερα ο «σκέτος Φρεντ».

⁴ Στο ανατολικό Λονδίνο βρίσκονται οι φτωχότερες, πιο «λαϊκές» γειτονιές

2.10.7. Η ΝΕΑ ΑΒΑΝ ΓΚΑΡΝΤ ΤΟΥ ΚΑΠΕΛΟΥ

Εικόνα2.64.: τα καπέλα στο χώρο της πασαρέλας

Η διεθνής πρωτοπορία στο χώρο του καπέλου βρίσκεται στο Λονδίνο, στα πρόσωπα των σχεδιαστών Stephen Jones και Philip Treacy. Η δύναμη που αποπνέουν οι ιδέες τους και η δουλειά τους σε συνεργασία με τους μεγάλους μόδιστρους έχουν τραβήξει τα φώτα της δημοσιότητας και επίσης έχουν δημιουργήσει και μερικά εκπληκτικά καπέλα. Και οι δύο αυτοί σχεδιαστές έχουν φέρει το καπέλο σε μια νέα εποχή και αποτελούν σημείο αναφοράς για την επόμενη γενιά των νεαρών σχεδιαστών καπέλου.

Ο Dai Rees, τελευταία «ανακάλυψη» στο χώρο της πασαρέλας θα μπορούσε να συμπληρώσει την τριάδα. Συνέβη ο Dai να είναι γείτονας της Katy England, η οποία δούλευε για τον σχεδιαστή μόδας Alexander

McQueen. Αυτή πρότεινε στον Dai να δείξει τα σχέδιά του από σκελετούς φτερών στον McQueen και ο τελευταίος με το που τα είδε παρήγγειλε 50 κομμάτια για να τα χρησιμοποιήσει ως αξεσουάρ στην εαρινή / θερινή κολεξιόν του 1997. Η επιτυχία αυτών των «λεπτεπίλεπτων κλουβιών» ήταν τεράστια και οι παραγγελίες έρχονταν απ' όλο τον κόσμο.

Σήμερα ο Dai έχει προσαρμόσει τις ιδέες του σε μια πλήρη γκάμα ευκολοφόρετων καπέλων.

Σε αντίθεση με τον Dai, η Prudence λατρεύει την παράδοση και να δημιουργεί πράγματα με «τον παλιομοδίτικο τρόπο». Όπως λέει, τα καπέλα της θα μπορούσαν να έχουν σχεδιαστεί είτε το 1899 είτε το 1999. Η Prudence αγαπά να κατασκευάζει

Εικόνα2.65.: τα καπέλα στο χώρο της πασαρέλας

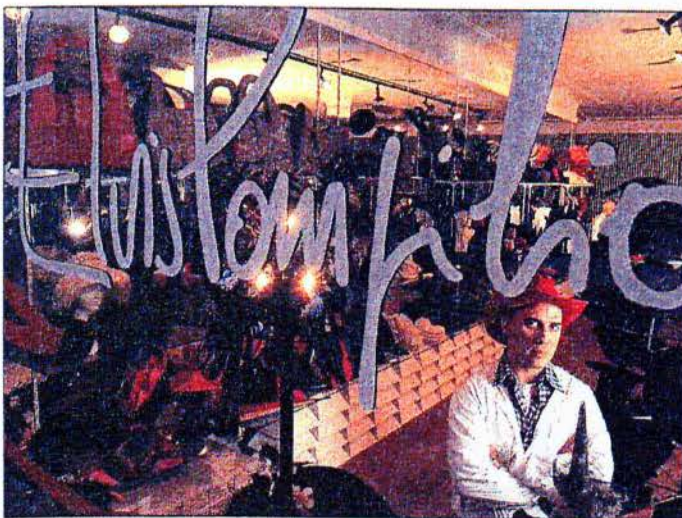
τις δημιουργίες της στο χέρι. Αυτή η αγάπη για την τέλεια χειροποίητη κατασκευή της έδωσε την ευκαιρία να φτιάχνει καπέλα δύο φορές ετησίως για τις κολεξιόν της Vivienne Westwood, σχεδιάστριας, η οποία είναι ιδιαίτερα γνωστή για την εκτίμηση που τρέφει στο ένδυμα που έχει κατασκευαστεί με παραδοσιακό τρόπο. Οι παραδοσιακές δεξιότητες κατασκευής καπέλων χρειάζονται πολλά χρόνια εκμάθησης και τελειοποίησης και αυτός είναι ο λόγος που τα καπέλα των μοντέλων είναι τόσο ακριβά. Και σύμφωνα με την Prudence είναι υπερβολικά ακριβά, το οποίο είναι πρόβλημα. Όπως λέει με στενοχώρια, «δεν υπάρχει περιθώριο για τη δημιουργία όμορφων καπέλων που να είναι και οικονομικά».

Οι Jo Gordon και Pip Hackett είναι τα νέα ανερχόμενα αστέρια του κλάδου του καπέλου, απόφοιτοι του Royal College of Art, του Κολεγίου-δεξαμενής νέων ταλέντων. Η Wendy Dagworthy από το εν λόγω Κολέγιο εξηγεί ότι ετησίως υπάρχουν μόνον 1–2 θέσεις μεταπτυχιακών σπουδών στο εξειδικευμένο κλάδο της πιλοπορίας.

Σχετικά με το μέλλον του καπέλου, η κα Dagworthy είναι απολύτως αισιόδοξη: «είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι υπήρξε και στο παρελθόν εποχή που ο κόσμος δεν φορούσε καπέλα και είμαι σίγουρη ότι στο μέλλον θα υπάρξει πάλι εποχή που το καπέλο θα φοριέται».

Κατά παράδοξο τρόπο ο Nicola de Selincourt και η Lou Garside είναι νέοι σχεδιαστές χωρίς σπουδές στις καλές τέχνες. Παράτησαν τη σταδιοδρομία τους στη μουσική και τη διαφήμιση αντίστοιχα για να ανοίξουν τα δικά τους Σαλόν, τα οποία εξυπηρετούν μια αποκλειστικά νεαρή πελατεία στο νότιο Kensington του Λονδίνου. Ξεκινώντας απογευματινά μαθήματα κατασκευής καπέλων τελικά γοητεύτηκαν και ρίχτηκαν σε μια νέα καριέρα στο χώρο αυτό.

3.10.8. ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΕΣ ΚΑΠΕΛΩΝ ΑΠΟ ΤΟ ΒΕΛΓΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ

Εικόνα2.66. : Elvis Romilio – η γκάμα των καπέλων του διατίθεται σε διάφορα καταστήματα ανά τον κόσμο

Στην αντίπερα όχθη της Μάγχης, στο Βέλγιο, υπάρχει ένας νεαρός πιλοποιός ιταλικής καταγωγής, ο Elvis Romilio, ο οποίος έχει προκαλέσει κύματα ενθουσιασμού στο Παρίσι και το Λονδίνο. Ο Romilio ξεκίνησε να φτιάχνει καπέλα στα μέσα της δεκαετίας του '80. Αυτό που τον καθιστά τόσο ξεχωριστό είναι οι πολύχρωμες δημιουργίες του - για άνδρες και γυναίκες - που συνδυάζονται με μοντέρνα εμφάνιση. Η γκάμα των καπέλων του διατίθεται σε διάφορα καταστήματα ανά τον κόσμο.

Πιο ανατολικά, στην Ολλανδία, υπάρχει μια άλλη επιχείρηση που δημιούργησε η Berry Rutjes Jr. Ανακαλύπτοντας τον κόσμο του καπέλου πριν από αρκετά χρόνια, η Berry εγκατέστησε το μαγαζί της στο ξενοδοχείο των γονιών της στην Gouda – επιπλέον προσφέρει εντατικά μαθήματα πιλοποιίας σε πελάτες από τη Γερμανία, το Βέλγιο και την Ολλανδία.

2.10.9. ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ ΚΑΠΕΛΑ

Στο Παρίσι έχει σωθεί μόνον ένα μικρό μέρος της παλιάς ένδοξης εποχής, αλλά μεταξύ της νεολαίας ζωντανεύει το ενδιαφέρον για το καπέλο. Το όνομα που ακούγεται στην πόλη είναι αυτό της Marie Mercié, η οποία δουλεύει με πρωτότυπες ιδέες και μια δόση μοντερνισμού. Η σχεδιάστρια πιστεύει με πάθος ότι η εποχή της grisaille, δηλαδή της κυριαρχίας του γκριζου στη μόδα πλησιάζει στο τέλος της και

Εικόνα2.67. : Marie Mercier-
τάση "feminité baroque"

ότι η γυναίκα σήμερα θέλει να γελά, να διασκεδάζει και να ντύνεται με ζωντάνια και χρώμα. Η Marie ονομάζει αυτή την τάση "feminité baroque" (μπαρόκ θηλυκότητα). Τα περιοδικά μόδας της έχουν πλέξει το εγκώμιο διότι έσωσε το καπέλο από τον περιορισμένο χώρο της εκκλησίας και των γαμήλιων τελετών. Όπως λέει «τα καπέλα είναι η εκκεντρικότητα του κόσμου της μόδας και είναι σημαντικά διότι φοριούνται κοντά στο μυαλό».

Ο Philippe Model διατηρούσε μαγαζί κατά μήκος της όχθης του Σηκουάνα, στην αγορά του St. Honoré που είναι η παραδοσιακή περιοχή των πιλοποιών στο Παρίσι. Ξεκίνησε να μαθαίνει την τέχνη του καπέλου το 1978 κοντά στον μεγάλο δάσκαλο της γαλλικής πιλοποιίας Jean Barthet. Όταν άνοιξε το δικό του κατάστημα το 1984 έγινε το κέντρο συνάντησης των chic γυναικών απανταχού στον κόσμο, που διάλεγαν καπέλα για το Prix de Dianne («έπαθλο της Αρτέμιδος»), έναν αγώνα ιππασίας και ευκαιρία κοινωνικής εκδήλωσης της καλοκαιρινής σεζόν που γινόταν στο Chantilly.

Ο Jean Barthet και ο Jean-Charles Brosseau, οι μεγάλοι δάσκαλοι του '60 και του '70, εξακολουθούν να κατασκευάζουν καπέλα. Ο Jean Barthet σχεδιάζει μόνον για μια εκλεκτή πελατεία ενώ ο Jean-Charles Brosseau διευθύνει σε συνεργασία με το γιο του το νέο τους κατάστημα.

Η Josette Denus, της ίδιας γενιάς εξακολουθεί να εργάζεται εντατικά στο Σαλόν που άνοιξε το 1984. Μετά από 30 χρόνια συνεργασίας με την Paulette, στην οποία είχε πριν μαθητεύσει για 15 χρόνια, η Josette διευθύνει μόνη της την επιχείρησή της με οδηγό την παράδοση της υψηλής μόδας. Με τόσα χρόνια εμπειρίας, η Josette διατηρεί το ίδιο πνεύμα, την ίδια αγάπη και ενθουσιασμό για τη δουλειά της. Η πελατεία της αποτελείται από αφοσιωμένους Οίκους υψηλής ραπτικής, γυναίκες της καλής κοινωνίας και τη γαλλική αριστοκρατία.

2.10.10. Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΚΑΠΕΛΟΥ

Τα καπέλα έχουν διαδραματίσει ζωτικό ρόλο στην ιστορία της μόδας και η πορεία της πιλοποιίας και στις δυο πλευρές του Ατλαντικού είναι γεμάτη γοητευτικά γεγονότα και ιστορίες. Η πλούσια αυτή κληρονομιά και οι κοινωνικές αλλαγές είναι θησαυρός μεγάλης αξίας για τους σχεδιαστές καπέλου του μέλλοντος.

2.10.11. PATRICIA UNDERWOOD : ΑΠΕΡΙΤΤΗ ΟΜΟΡΦΙΑ

Κυρίως γνωστή για τα εκπληκτικά της καπέλα, η Patricia Underwood είναι μια σχεδιάστρια καπέλων εκλεπτυσμένης απλότητας που ζει στη Νέα Υόρκη. Τα καπέλα της αναγνωρίζονται από την παντελή απλότητά τους και

Εικόνα2.68.: Τα καπέλα της Underwood είναι αμέσως αναγνωρίσιμα και αποτελούν «επένδυση» για τις γυναίκες εκείνες που παρακολουθούν τη μόδα και ανατούν το απέριπτο.

την ικανότητά τους να προσαρμόζονται στο κεφάλι αυτού που τα φοράει. Η διακόσμηση απουσιάζει από τα σχέδια της Patricia Underwood καθώς αυτά βασίζονται στην φόρμα, το χρώμα και τις αναλογίες και όχι στις κορδέλες, τα φτερά και τα λουλούδια.

Αναφορικά με το μέλλον των καπέλων, η Patricia Underwood δήλωνε το 1994 στους Financial Times του Λονδίνου : «σήμερα υπάρχει η νεότερη γενιά, η οποία δεν συνδυάζει στο μυαλό της το καπέλο με την παρακολούθηση της λειτουργίας στην εκκλησία ή με εκκεντρικές γιαγιάδες και θειάδες. Οι νεότεροι ανακαλύπτουν και σε ορισμένες περιπτώσεις, ανακαλύπτουν εκ νέου, τον εαυτό τους στο καπέλο».

Εικόνα 2.69.: Η Patricia Underwood, έχοντας προσαρμόσει την παλιά φλωρεντινή τέχνη της ραφής ψάθινων πλεξούδων σε σπειροειδείς μορφές και σχέδια, χρησιμοποιεί την ίδια μέθοδο και με το δέρμα και το βελούδο για να πετύχει ευέλικτες φόρμες και στυλ. Το κασμίρι είναι το πλέον φίνο και η τελευταία προσθήκη στην γκάμα των πρώτων υλών.

2.10.12. ERIC JAVITS : ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΓΛΥΠΤΑ

Τα καπέλα σε στυλ «πακέτο» είναι η ειδικότητα του νεοϋορκέζου Eric Javits, ενός από τους σημαντικότερους σχεδιαστές με υποκαταστήματα στο Los Angeles, το Dallas και την Atlanta. Ο Javits σχεδιάζει μια ολόκληρη γκάμα «καπέλων που διπλώνουν» από λινό, βαμβάκι, βελούδο και μαλακό σενίλ.

Ο Eric Javits θεωρείται σχεδιαστής που εξυμνεί τη γυναικεία ομορφιά και τα καπέλα του αποτελούν γλυπτές δημιουργίες που πλαισιώνουν το πρόσωπο.

Εκτός από τα διπλωτά καπέλα που είχαν τεράστια επιτυχία στις ΗΠΑ, την Ευρώπη αλλά και την Ιαπωνία, ο Eric Javits δημιουργεί μια μεγάλη σειρά καπέλων ζωγραφισμένων στο χέρι, από ψάθα, απαλή γούνα αλεπούς και παστέλ ροζ οργάντζες.

Εικόνα 2.70. : Δημιουργίες του Eric Javits

2.10.13. PHILIP TREACY: ΤΟ ΑΓΓΙΓΜΑ ΜΙΑΣ ΚΕΛΤΙΚΗΣ ΕΥΦΥΪΑΣ

Στο Λονδρέζικο κατάστημά του, πάνω απ' όλα τα αξεσουάρ βρίσκονται τα διάσημα καπέλα Philip Treacy, γεμάτα αυτοπεποίθηση ότι σχεδιάστηκαν από τον απόλυτο κυρίαρχο της μόδας καπέλου στη δεκαετία του '90.

Όπως και τα σχέδια του Philip Treacy, έτσι και η ατμόσφαιρα στο κατάστημα είναι εντυπωσιακή. Το όραμα του σχεδιαστή όμως είναι εξισορροπητικό : «το γκλάμουρ είναι πάντοτε επιθυμητό, αλλά δεν χρειάζεται να είναι ελιτίστικο – το γκλάμουρ και η μόδα μπορούν να είναι για όλους» λέει.

Γεννημένος στην Ιρλανδία, σπούδασε σχέδιο μόδας στο Δουβλίνο και κέρδισε υποτροφία για να συνεχίσει τις σπουδές του στο Βασιλικό Κολέγιο των Τεχνών του Λονδίνου, όπου απεφοίτησε το 1990. Το επόμενο έτος άνοιξε το πρώτο του κατάστημα, κάνοντας μια καταπληκτική καριέρα σε σύντομο διάστημα.

Εικόνα 2.71. : Ο Philip Treacy και Ο κ. Pig, το πολύφωτογραφημένο σκυλάκι του

Εικόνα 2.72. : έχει δηλώσει «έχω την ευκαιρία να δηλώσω κάτι με τα καπέλα. Ενδιαφέρομαι να κεντρίσω την φαντασία του κόσμου, ακόμη κι αν χρειάζεται να το κάνει αυτό κανείς με μεγαλύτερη «φασαρία» απ' ό,τι στο παρελθόν». Ίσως να έχει δίκιο, τα σχέδια της σύγχρονης μόδας καπέλου χρειάζονται τέτοια τρανταχτά μηνύματα μετά από δεκαετίες παρακμής.

Αφιερώνει όλο το χρόνο του στις πασαρέλες και τη διαχείριση των επιχειρήσεών του. Ο Philip Treacy έχει σχεδιάσει καπέλα για αρκετούς μόδιστρους στο Παρίσι και αυτός που ανακάλυψε τη δύναμη των σχεδίων του ήταν ο Karl Lagerfeld σε μια επίδειξη μόδας. Σύντομα ακολούθησαν και άλλοι όπως ο John Galliano, ο Rifat Ozbek και ο Valentino.

Ο Philip Treacy κέρδισε για πρώτη φορά το 1991, μόλις στις αρχές της καριέρας του, το βραβείο του Βρετανού Σχεδιαστή Αξεσουάρ της Χρονιάς («British Accessory Designer of the Year») και έκτοτε το έχει κατακτήσει άλλες 5 φορές. Η διασπορά των σχεδίων του σε μεγάλα πολυκαταστήματα έχει κάνει τα καπέλα του Treacy διαθέσιμα στο ευρύ κοινό.

Απρόθυμος να συρθεί σε προβλέψεις σχετικά με το μέλλον του καπέλου, ο Philip δηλώνει : «αγαπώ το άγνωστο, ποιος ξέρει τι θα συμβεί στο μέλλον; Η φύση της μόδας είναι η αλλαγή». Ερωτηθείς πώς το πρόχειρο ενδυματολογικό στυλ μπορεί να συνδυαστεί με τα φανταχτερά καπέλα του, απαντά : «το καθημερινό, πρόχειρο, σπορ ντύσιμο δεν είναι τα πάντα και δεν τελειώνουν τα πάντα με αυτό. Υπάρχει πάντα ενδιαφέρον για τον κόσμο του γκλάμουρ, πράγμα που θα επηρεάσει το μέλλον. Οι πασαρέλες είναι χωνευτήρια ιδεών, διυλίζουν τα πάντα. Πάντα έτσι ήταν με τη μόνη διαφορά ότι σήμερα όλα γίνονται πιο γρήγορα και σε παγκόσμια κλίμακα. Θέλω να αλλάξω την μυωπική αντίληψη ότι τα καπέλα είναι ντεμοντέ».

Με την αποφασιστικότητά του, τις ιδέες και τη δύναμη του λόγου του ο Philip Treacy θα φέρει τις προκλήσεις στον 21^ο αιώνα.

2.11. ΜΟΥΣΕΙΑ ΚΑΠΕΛΩΝ

Το Μουσείο Τεχνών στη Φιλαδέλφεια διαθέτει μια σημαντική συλλογή με περισσότερα από 400 καπέλα, τα οποία σύμφωνα με την Anbne D' Harnoncourt διευθύντρια στο George D. Widener, αποτελούν έκφραση της γυναίκας του 20^{ου} αιώνα και παρέχουν μια ζωντανή εικόνα των κοινωνικών αλλαγών και των

διαπολιτιστικών επιδράσεων. Τα αντικείμενα αυτά της πιλοποΐας καλύπτουν όλα τα είδη, από το σοβαρό, μαύρο, βελούδινο καπέλο που φορούσαν στην ιππασία το 1740 μέχρι το φωτεινό μπλε σε σχήμα διαστημικού κράνους καπέλο – δημιουργία του Pierre Gardin το 1968, με την οποία γιόρτασε την προσσελήνωση των αμερικανών αστροναυτών. Υπάρχει και ένα φωτεινό ροζ «ελεύθερο μεταξωτό κύμα», καπέλο που σχεδίασε ο Givenchy το 1988 καθώς και δείγματα δουλειάς νεότερων σχεδιαστών από τη δεκαετία του '90, οι οποίοι σχεδίασαν καπέλα για το τέλος του αιώνα.

Σε μια ειδική έκθεση καπέλων το 1993 με τίτλο *Ahead of Fashion*, παρουσιάστηκε μια σειρά γυναικείων καπέλων του 20^{ου} αιώνα μέσα από την ιστορία, το χιούμορ και την ομορφιά. Στην συλλογή αυτή περιλήφθηκαν οι δημιουργίες διάσημων γάλλων πιλοποϊών όπως η Reboux, η Agnès και η Paulette στο πρώτο μισό του 20^{ου} αιώνα. Άλλα εκθέματα είχαν ήδη γράψει ιστορία: το δαντελωτό μποννέτο που φορούσε η Γκρέϊς Κέλλυ στο γάμο της με τον πρίγκιπα Ρενιέ το 1956 και σουρεαλιστικές δημιουργίες του γάλλο-ιταλού σχεδιαστή Schiaparelli. Η μεγάλη αμερικανίδα σχεδιάστρια καπέλων Lilly Daché εκπροσωπείται με ένα μάλλινο καπέλο με «φλαπς» και μπορντούρα από τριαντάφυλλα, μια χαρισματική δημιουργία εμπνευσμένη από τις κάσκες που φορούν στη Λεγεώνα των Ξένων. Ο κ. John της Ν. Υόρκης δίνει το παρόν με το πανέμορφο «φιδίσιο κοκτέιλ από κοσμήματα» καπέλο του.

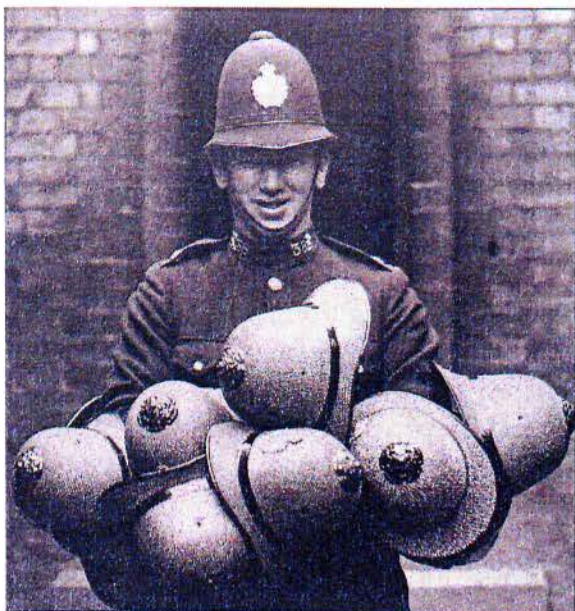
Εικόνα 2.73. :Καπέλα που εκτίθονταν στο Μουσείο του Καπέλου στην Chazelles-sur-Lyon στη νότια Γαλλία.

Στα νότια της Γαλλίας, στην Chazelles-sur-Lyon υπάρχει το Μουσείο του Καπέλου, το οποίο φιλοξενεί όχι μόνο καπέλα αλλά και υλικά, μηχανήματα [κατασκευής καπέλων], κινητά ξύλινα στοιχεία, καλούπια κλπ, που είναι τοποθετημένα έτσι στο χώρο ώστε να περνά ο επισκέπτης βήμα βήμα και να καταλαβαίνει την τέχνη και την τεχνική της πιλοποΐας. Τα εκθέματα του μουσείου ξεκινούν από τη δεκαετία του

'30, όταν η βιομηχανία ανθούσε και 2.200 άνθρωποι δούλευαν ως πιλοποϊοί σ' αυτή την μικρή πόλη πάνω στα βουνά της Λυόν.

Η ζωή του βελούδου από μετάξι και η τέχνη της πιλοποΐας ξεκινούν από τον 16^ο αιώνα όταν –όπως λέγεται- οι ιππότες της Μάλτας εισήγαγαν γούνα καμήλας από τη Μέση Ανατολή. Η Chazelles-sur-Lyon έγινε ένα από τα σημαντικότερα κέντρα

κατασκευής καπέλων στον κόσμο και ήταν γνωστή για την άριστη ποιότητα των καπέλων της. Σήμερα, οι μεγάλες εργοστασιακές εγκαταστάσεις παραμένουν μάρτυρες του ένδοξου παρελθόντος και το Μουσείο του Καπέλου διατηρεί ένα πλούτο πληροφοριών σχετικό με τις μνήμες αυτού του εργατικού δυναμικού.

Εικόνα 2.74. : Το Stockport, στα νότια του Mancheste., αποτέλεσε άλλο ένα κομβικό σημείο της βιομηχανίας καπέλου. Από την ίδρυσή της το 1773, η εταιρία Christy & Co. Headwear κυριάρχησε στην πόλη και κατασκεύαζε βελούδινα ανδρικά καπέλα καθώς και τα αμέσως αναγνωρίσιμα κράνη-καπέλα της Βρετανικής αστυνομίας, τα οποία ήταν κατασκευασμένα από το καλύτερο μπλε βελούδο από τρίχα.

των εργαλείων αποτελούν για τους επισκέπτες του μια ρομαντική συνάντηση με το παρελθόν και ενδεχομένως καταφέρουν να εμπνεύσουν μια μελλοντική γενιά τόσο κατασκευαστών καπέλων όσο και καταναλωτών.

Η κομητεία του Bedfordshire, στην Αγγλία, ήταν το κέντρο της βιομηχανία ψάθινων καπέλων τα τελευταία 300 χρόνια. Σύμφωνα με ιστορικά στοιχεία που ανέρχονται στο 1689, 14.000 άνθρωποι έβγαζαν τα προς το ζην αποκλειστικά από την κατασκευή ψάθινων καπέλων. Η πόλη Luton ήταν το κέντρο αυτής της βιομηχανίας και το μουσείο της περιέχει αρχεία και μιας ιστορική συλλογή καπέλων. Το Luton Museum Service παρέχει επίσης τη δυνατότητα στον επισκέπτη να δει μια σειρά από 43 σημεία ιστορικής αξίας και πολιτιστικού ενδιαφέροντος όπως για παράδειγμα μικρές βιοτεχνίες, αποθήκες και την περιστασιακή λέσχη με επωνυμία όπως The Mad Hatter Club (Το κλαμπ του τρελού καπελά).

Στο Hat Works, στο Manchester, στο μουσείο της βιομηχανίας καπέλου, η μοναδική συλλογή των μηχανημάτων και

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο – ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ Β'
ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΠΕΛΟΥ ΣΗΜΕΡΑ**
3.1. Η ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΠΕΛΟΥ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΟΧΗ

Κάποτε τα καπέλα συνόδευαν το ντύσιμο όλες τις εποχές του χρόνου και όλες τις ώρες της ημέρας, από τους πρωινούς περιπάτους ως τις βραδινές εξόδους. Αποτελούσαν απαραίτητα αξεσουάρ που προσέδιδαν φινέτσα, επιβλητικότητα και στυλ. Σήμερα λίγοι είναι αυτοί που εκτιμούν και ακολουθούν πιστά την εντυπωσιακή μόδα των προγόνων τους, επειδή γνωρίζουν την πραγματική αξία που αρμόζει σε ένα καπέλο. Οι περισσότεροι απλά ακολουθούν τη μόδα και όταν αυτή το απαιτεί προσαρμόζουν τα καπέλα στη καθημερινή τους ζωή.

Μετά, από μια παρακμή στα μέσα του εικοστού αιώνα μέχρι και τη δεκαετία του '70, όπου τα καπέλα είχαν χάσει τη μάχη, προς μεγάλη ευχαρίστηση κάποιων πιστών φίλων και ορισμένων εταιριών που είχαν απομείνει στο χώρο, άρχισε να διαπιστώνεται η επιστροφή του κάποτε πολυαγαπημένου αξεσουάρ. Έτσι, πέρα από τη χρησιμοποίηση του καπέλου για την εξασφάλιση της πρωταρχικής ανάγκης του ανθρώπου να καλύψει και να προστατέψει το κεφάλι του από τα καιρικά φαινόμενα, θα μπορούσαμε να πούμε πως το στοιχείο του καλλωπισμού και της χρήσης του καπέλου ως συμπλήρωμα της ένδυσης άρχισε στη δεκαετία του '90 να αναπτύσσεται ξανά..

Η προστασία από τον καυτό ήλιο το καλοκαίρι ή τη βροχή και το κρύο τους χειμωνιάτικους μήνες παίζει για τους περισσότερους ανθρώπους, κάθε ηλικίας και φύλου, έναν πολύ σημαντικό ρόλο ώστε να το προσθέσει στην γκαρνταρόμπα του. Η γενική όμως τάση που επικρατεί τα τελευταία 20 χρόνια για ξέφρενη επίδειξη κατανάλωσης, σε συνδυασμό πάντα με τη γενικότερη επικράτηση της ειρήνης και της σταθερότητας στο δυτικό κόσμο, έφερε το καπέλο στο επίκεντρο της μόδας για άλλη μια φορά. Μπορεί βέβαια όχι στο βαθμό των παλιότερων δεκαετιών, αλλά με σημαντικά σημεία ακμής.

Εξ' άλλου, το καπέλο είναι μια εύκολη αλλά και οικονομική λύση για όποιον θέλει να ανανεώσει το στυλ του. Δεν χρειάζεται να διαθέσει μια περιουσία για αλλαγές, εφόσον αυτό το μικρό αξεσουάρ αρκεί για να μεταμορφώσει ολοκληρωτικά την παρουσία του, σε όλες τις κοινωνικές του εμφανίσεις. Κάθε περίπτωση, ώρα, χώρος αλλά και κάθε είδος ντυσίματος μπορούν να συνδυαστούν με το ανάλογο καπέλο δημιουργώντας ένα πρωτότυπο και αρμονικό σύνολο. Για να πετύχει, όμως, την εμφάνιση που επιθυμεί δεν αρκεί να διαλέξει το κατάλληλο σχέδιο. Σημαντικό ρόλο παίζει και ο τρόπος που θα το φορέσει. Ο κάθε λάτρης αυτού του αξεσουάρ ακολουθεί την προσωπική του ιεροτελεστία, που ταιριάζει στο δικό του στυλ. *«Κανονικά όμως δεν πρέπει να τοποθετείται πολύ ψηλά αλλά να γέρνει προς το μέτωπο και να χτενίζονται σωστά τα μαλλιά. Η καλύτερη αρμονία πετυχαίνεται κυρίως με τα κοντά μαλλιά»* τονίζει ο σχεδιαστής μόδας κ. Μ. Τσέλιος.

Σημαντικό ρόλο έπαιξε στα τέλη ης δεκαετίας του '80, ένα συγκεκριμένο στυλ καπέλου που έγινε μόδα για τους άντρες όλων των ηλικιών. Η Αμερικανική νεολαία, τα κολεγίόπαιδα, όσοι ασχολούνταν με τα σπορ, ακόμα και οι ηλικιωμένοι άρχισαν να φορούν το καπελάκι του μπείζμπολ, που είναι της μόδας ακόμη και σήμερα. Όλα τα μαγαζιά άρχισαν να πουλούν πολύχρωμα καπέλα με σήματα κολεγίων και αθλητικών ομάδων, ονόματα πόλεων και πολιτειών και σχέδια και λογότυπα διαφόρων γεγονότων.

Αυτή η μόδα βέβαια δεν άρχισε να έρθει και στη χώρα μας, όπου τα τελευταία χρόνια παρατηρείται μια ραγδαία εξέλιξη και κάνει τη μόδα επίκεντρο του ενδιαφέροντος κάθε Έλληνα, κάθε ηλικίας, και των δυο φύλων σε κάθε του δραστηριότητα. Έτσι, άνδρες, γυναίκες και παιδιά, πέρα από την ένδυση δίνουν σημασία και στη σωστή επιλογή του καπέλου ως αξεσουάρ, επιλέγοντας μέσα από μια μεγάλη γκάμα που έχει κατακλύσει πλέον την αγορά. Καπέλα σε κάθε στυλ που θυμίζουν διάφορες περιόδους ή σε σχέδια που απλά προστατεύουν από το κρύο, τη βροχή ή τον ήλιο.

Κάνοντας όμως μια βόλτα στους δρόμους της πρωτεύουσας της χώρας μας, θα δούμε πως ελάχιστα είναι πλέον τα παραδοσιακά καπελάδικα της Αθήνας. Πρόκειται για μικρά μαγαζάκια χωμένα σε στοές και σοκάκια, όπου άλλοι τα κατασκευάζουν μόνοι τους (έχοντας προμηθευτεί τα υλικά από το εξωτερικό) και άλλοι τα εισάγουν κυρίως από Αγγλία και Ιταλία. Ακόμη, οι περισσότεροι από αυτούς αναλαμβάνουν να τα καθαρίσουν και να τα επιδιορθώσουν με μικρό οικονομικό αντίτιμο. Παρακάτω παρατίθενται μερικά από αυτά :

Ματίνα (Μητροπόλεως 48, τηλ. 210.3231.708): Εδώ δεσπόζουν κυρίως γυναικεία καπέλα ελληνικής και ξένης προέλευσης, οι τιμές των οποίων ξεκινούν από 10€ και φθάνουν ως και 150€, π.χ. ο παναμάς κυμαίνεται από 30€ έως 120€. Το μαγαζί αυτό υπάρχει από το 1935 και η τέχνη έχει περάσει από γενιά σε γενιά.

Καρράς (Σταδίου 33, τηλ. 210.3215.279): Έχει ειδικευτεί κυρίως στα ανδρικά και είναι όλα εισαγωγής από Ιταλία, Αγγλία και Γερμανία, τα οποία κοστίζουν από 10€, ένα απλό τζόκεϊ ως και 250€ ένας καλός παναμάς.

Κανέλλος (Κολοκοτρώνη 9, τηλ. 210.3233.935): Εξυπηρετεί μόνο τους άνδρες και εισάγει από Ιταλία και Γερμανία. Εδώ μπορεί κάποιος να βρει καπέλα από 50€ ως και 150€

Μοσχονάς (Απελλού 4, τηλ. 210.3247.827): Φιλοξενεί γυναικεία και ανδρικά, κατασκευάζει και εισάγει. Οι τιμές κυμαίνονται από 5€ ένα απλό τζόκεϊ ως 150€ ένας παναμάς.

Katerina Karoussos, Planet Earth (Πλουτάρχου 7, Κολωνάκι, τηλ. 210.7293.690): Φτιάχνει χειροποίητα καπέλα όλων των ειδών, που κοστίζουν από 15€ ως 200€

Πολυχρονόπουλος (Αθηνάς και Βορέου 11, Μοναστηράκι, τηλ. 210.3218.294): Παρέχει κυρίως ανδρικά ελληνικής και ξένης φίρμας από 5€ ένα τζόκεϊ ως 60€ τον παναμά.

Μεταξάς (Σταδίου 39, Στοά Ορφανίδου, τηλ. 210.3219.673): Προσφέρει εισαγόμενα αλλά φτιάχνει και χειροποίητα καπέλα για άνδρες και γυναίκες. Κοστίζουν από 10€ τα απλά πάνινα ως και 150€ ο παναμάς.

Τριανταφύλλου (Καματερού 8, πλατεία Βάθης, τηλ. 210.5220.036): Εδώ μπορούν να απευθυνθούν κυρίως οι άνδρες για ξένης και ελληνικής προέλευσης καπέλα, που κοστίζουν από 10€ τα τζόκεϊ ως και 180€ ο παναμάς.

Εκτός από τα παραδοσιακά καπελάδικα μπορείτε να απευθυνθείτε και σε ορισμένα καταστήματα με ρούχα που έχουν επεκταθεί και σε αυτόν τον τομέα, όπως Σωτηρίου (Τσαμαδού 35, Πειραιάς, τηλ. 210.4178.229), Παπαμιχαήλ - Πανουσόπουλος (Ακτή Μιαούλη 13, Πειραιάς, τηλ. 210.4178.864), Κρίκορ Ερτσενιάν και Σία ΑΕ (Ηφαίστου 46, τηλ. 210.3212.538).

Όσον αφορά το γυναικείο μέτωπο, τα καπέλα αρχίζουν σιγά σιγά να γίνονται μαζί με άλλα αξεσουάρ, κοσμήματα, τσάντες και φουλάρια, απαραίτητο στοιχείο στην ανάδειξη της εικόνας της. Η ανάγκη των γυναικών για ισότητα και το όνειρό τους για καριέρα δημιούργησαν το σύμβολο μιας δυνατής ανεξάρτητης γυναίκας που δεν παύει όμως να είναι σέξι και ρομαντική.

3.2. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΚΜΗ ΤΩΝ ΚΑΠΕΛΩΝ ΤΗ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΕΚΑΕΤΙΑ

Μέσα στο γενικό κλίμα της ειρήνης που επικράτησε στον δυτικό κόσμο τα ΜΜΕ βρήκαν εύφορο χώρο να αναπτυχθούν και να εξελιχθούν. Η δυνατότητα του να λες τη γνώμη σου ελεύθερα σε συνδυασμό με την ανάπτυξη της τεχνολογίας, έδωσε τη δυνατότητα στα ΜΜΕ, μέσω της τηλεόρασης κυρίως, να μπουν μέσα σε κάθε σπίτι. Έτσι, οι σαπουνόπερες ανέλαβαν το ρόλο γκλάμουρ και οι ενδυματολογικές επιλογές των τηλεοπτικών σειρών άρχισαν επηρεάζουν το ντύσιμο των γυναικών του δυτικού κόσμου. Οι τηλεοπτικές σειρές από τη μια και η «πλύση» εγκεφάλου μέσω της διαφήμισης, από την άλλη, έκανε τις γυναίκες να σπάσουν τα κοινωνικά ταμπού και να υιοθετήσουν στην γκαρνταρόμπα τους ένα στυλ λουσατού μινιμαλισμού.

Δεν άργησαν λοιπόν και τα καπέλα να περάσουν στη διαφήμιση. Τα πανίσχυρα ΜΜΕ λατρεύουν τα καπέλα. Οι σχεδιαστές το γνωρίζουν καλά και αυτό φαίνεται από τις απίθανες και μη-πρακτικές δημιουργίες που λανσάρουν στις πασαρέλες και τις επιδείξεις μόδας. Μπορεί να υπάρξουν λίγες παραγγελίες για τις φανταχτερές γλυπτές δημιουργίες που διακοσμούν τα κεφάλια των τοπ μανεκέν, αλλά είναι εξίσου καλή ευκαιρία να δεις τη φωτογραφία σου στα περιοδικά μόδας ή στην εφημερίδα. Τα καπέλα έχουν μιντιακή δύναμη – στοιχείο που έχει ανακαλύψει και εκμεταλλευτεί η βιομηχανία της διαφήμισης.

Η βρετανική εταιρία Tilda Rice ήταν από τους πρωτοπόρους στη χρήση των καπέλων για τις ανάγκες μιας διαφημιστικής εκστρατείας. Οι εικόνες που εμφάνισε η τηλεόραση ήταν μεγάλα στρογγυλά πιάτα γεμάτα φαγητό, προσεκτικά τοποθετημένο. Όπως ο φακός της κάμερας απομακρύνεται, ανακαλύπτουμε τα πρόσωπα των μανεκέν ενώ περπατούν στην πασαρέλα σε επίδειξη μόδας. Ο παρισινός οίκος μόδας Dior χρησιμοποίησε μια σειρά φωτογραφιών σε περιοδικά για να διαφημίσει κραγιόν με το σλόγκαν «Diorific» (από το Dior + terrific)βάζοντας τα μανεκέν να φορούν πανέμορφα καπέλα που κρύβουν τα μάτια και τονίζουν έτσι τα εντυπωσιακά χείλη. Η Peggier, γαλλική εταιρία εμφιαλωμένων μεταλλικών νερών «έλουσε» με ένα από τα παγκοσμίως γνωστά πράσινα μπουκάλια της το κεφάλι του μοντέλου και δημιούργησε ένα όμορφο καπέλο με «καρφιά» στην κορυφή του οποίου ισορροπούσε ένα τέτοιο αναποδογυρισμένο μπουκάλι. Το σλόγκαν αυτής της διαφήμισης ήταν πολύ απλά «In Veaugue» άλλο λογοπαίγνιο (Vogue είναι το παγκοσμίως γνωστό περιοδικό μόδας. Στα γαλλικά το νερό λέγεται eau (και προφέρεται «ο») – εξ' ου και το *in Veaugue* που σε ελεύθερη μετάφραση θα

μπορούσε να λειτουργήσει στο υποσυνείδητο ως «μέσα στη μόδα» και ταυτόχρονα «μέσα στο νερό»).

Η Max Factor παρήγγειλε από τον Philip Treacy να σχεδιάσει ένα καπέλο για τις ανάγκες μιας διαφημιστικής εκστρατείας για καλλυντικά. Ο Treacy με το χαρακτηριστικό, προσωπικό του στυλ δημιούργησε ένα καπέλο-μάσκα σε λαμπερό κόκκινο και σε ωραίες καμπύλες και αναλογίες, το οποίο θα ξεχωρίζει πάντα ανάμεσα στην πλημμύρα καλλυντικών προϊόντων που φιγουράρουν στα διεθνή περιοδικά μόδας.

3.3. ΤΟΠ ΜΟΝΤΕΛΑ : ΚΑΠΕΛΑ ΣΤΗΝ ΠΑΣΑΡΕΛΑ

Στη δεκαετία του '90 τα τοπ μοντέλα έγιναν σύμβολα της ομορφιάς και της μόδας και αντικατέστησαν τις «ωραίες» της καλής κοινωνίας ή τους αστέρες του Χόλυγουντ των προηγούμενων εποχών. Τα πρακτορεία μοντέλων αναζητούν πάντα νέα πρόσωπα που να ανταποκρίνονται στη διάθεση της εποχής και φροντίζουν να τροφοδοτούν αυτή τη «βουλιμία» για πρόσωπα που χαρακτηρίζει τη βιομηχανία της μόδας. Από την ατσάλινη Linda Evangelista με τις αλλαγές στο χρώμα των μαλλιών της και το αντίγραφο της Barbie, Claudia Schiffer, μέχρι την εξωτική Naomi Campbell και την αιθέρια Kate Moss, όλα τα μοντέλα έχουν εκπροσωπήσει την μεταφεμινιστική αντίληψη περί της ιδεώδους ομορφιάς και ήταν καίριος παράγοντας στην προώθηση προϊόντων μόδας όλων των ειδών επομένως και των καπέλων.

Η πασαρέλα της μόδας αποτέλεσε κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '90 ένα φανταστικό και απομακρυσμένο «τόπο» από το είδος του γυναικείου ενδύματος που προτιμά η σημερινή κοινωνία, όμως κάλυψε μια ανάγκη που είχε αρχίσει να διαφαίνεται στην κοινωνία των κομπιούτερ στο τέλος του αιώνα. Το Παρίσι, η Ν. Υόρκη, το Λονδίνο και το Μιλάνο διατήρησαν την πρωτοκαθεδρία των ντεφιλέ και των δις ετησίως επιδείξεων κολλεξιόν, αλλά ταυτόχρονα οι σχεδιαστές μόδας και οι επιρροές τους απέκτησαν παγκόσμια εμβέλεια και η διανομή των προϊόντων τους έγινε μια πολύ κερδοφόρα επιχείρηση.

Πολλοί σχεδιαστές ρούχων θέλοντας να εντυπωσιάσουν, πολλές φορές παραγγέλνουν σε καπελοποιούς ή ακόμα και σχεδιάζουν οι ίδιοι, φανταχτερά πρωτότυπα καπέλα συνδυάζοντάς τα άριστα με τις δημιουργίες τους. Antonio Berardi, Basso & Brooke, Christian Dior, Giles Deacon, John Galiano, Keita Matuyama είναι μερικοί από αυτούς,

3.4. ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ ΣΤΙΣ ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

Πέρα όμως από τους σχεδιαστές μόδας τα καπέλα χρησιμοποιούνται πολύ και στο θέατρο. Οι ενδυματολόγοι θεάτρου εμπνεόμενοι πάντα από τους ρόλους και όπου το σενάριο το επιτρέπει, συχνά συνδυάζουν αρμονικά τα εντυπωσιακά κουστούμια με εξίσου εντυπωσιακά και πρωτότυπα καπέλα. Καπέλα διακοσμημένα με φτερά,

καπέλα με μαύρα τούλια, καπέλα τύπου Σέρλοκ Χόλμς, καπέλα με ψηλό ή χαμηλό θόλο, καπέλα κάθε τύπου αποτελούν πολλές φορές το απαραίτητο αξεσουάρ ενός ρόλου.

Πρόκειται για καπέλα που δεν μπορούν να φορεθούν από τον πολίτη στις καθημερινές του δραστηριότητες, αλλά που σχεδιάζονται ειδικά για να φορεθούν στις επιδείξεις μόδας ή σε κάποιες θεατρικές παραστάσεις. Συνήθως είναι καπέλα αρκετά εκκεντρικά και φαντεζί

Μπορεί να είναι οποιοδήποτε στυλ καπέλου, ανάλογα με την έμπνευση του δημιουργού του, αλλά αρκετά διαφοροποιημένο. Αυτή η διαφοροποίηση μπορεί να επέλθει με την χρήση διαφόρων αξεσουάρ. Λαμπερές παγέτες, πούλιες και χάντρες, εντυπωσιακές καρφίτσες, φούντες, κορδέλες, τεχνητά άνθη και φανταχτερά πολύχρωμα φτερά είναι μερικά από αυτά

Κάνοντας μια γρήγορη ανασκόπηση στην ιστορία του κινηματογράφου συναντάμε πολλές εξέχουσες προσωπικότητες που άφησαν εποχή με τα καπέλα που φορούσαν, τόσο στις ταινίες τους, όσο και στην προσωπική τους ζωή.

Στη δεκαετία του 1920 η Mary Pickford ήταν το χρυσό κορίτσι των πάντων. Οι ταινίες της παρείχαν διέξοδο από την σκληρή πραγματικότητα της ζωής εκατομμυρίων κοινών θνητών εκείνης της εποχής. Παντρεύτηκε τον πρίγκιπα των ονείρων της, τον ηθοποιό Douglas Fairbanks και αυτό το χρυσό ζευγάρι επηρέασε τη μόδα και αμφότεροι έδειχναν εκπληκτικοί με τα καπέλα που φορούσαν. Η Mary Pickford φορούσε είτε ψάθινα καπέλα σε χρώματα παστέλ αφήνοντας τις ξανθές μπουκλές της να πλαισιώνουν το πρόσωπό της είτε πιο ώριμα καπέλα τοκ και κλος. Ο Douglas Fairbanks ήταν γοητευτικότερος με το ψάθινο καπέλο των ιστιοπλόων.

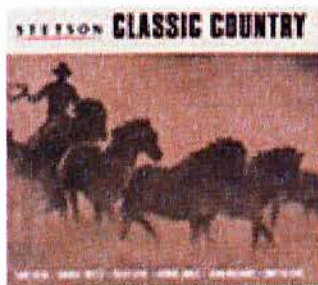
Η θρυλική *μοιραία γυναίκα* της δεκαετίας του '20, η Gloria Swanson ήταν μια από τις μεγαλύτερες σταρ του Χόλυγουντ. Τόσο στα έργα της όσο και στην προσωπική της ζωή, ενσάρκωνε την ελαφρότητα και την τρέλα της δεκαετίας. Νεαρή αμερικάνα από το Σικάγο, με εκρηκτικό αμερικανο-ευρωπαϊκό γενεαλογικό δέντρο, η Swanson έγινε σταρ από την πρώτη στιγμή που στάθηκε μπροστά στις κινηματογραφικές κάμερες το 1915. Πήγε στο Χόλυγουντ για να γίνει βασίλισσα του βωβού κινηματογράφου και στη συνέχεια κατάφερε να αναβιώσει¹ την σταδιοδρομία της στον ομιλούντα πλέον κινηματογράφο της δεκαετίας του '30. Ένα από τα γνωστότερα έργα της Swanson ήταν το *Madame Sans-Gêne* που σκηνοθέτησε ο Léonce Perret. Η πλοκή του έργου τοποθετείται στις αρχές του 19^{ου} αιώνα και αφηγείται την ιστορία μιας γαλλίδας πλύστρας που παντρεύεται έναν συνταγματάρχη του γαλλικού στρατού. Λάτρευε τις μεταξωτές τουαλέτες, τα σατέν εσώρουχα, τα εξαίσια γούνινα παλτά και τα γυαλιστερά και φανταχτερά καπέλα φαινόταν σέξι φορώντας τουρμπάνια και φουλάρια από σιφόν. Ως σύμβολο μόδας, συχνά έγινε αντικείμενο κριτικής – πολλοί την έλεγαν το άλογο που του φοράνε ρούχα. Η Swanson μπορούσε να μεταδώσει μια πλήρη γκάμα αισθημάτων και σαν γνήσια σταρ εντός και εκτός πλατό, αποτελούσε την προσωποποίηση του γκλάμουρ και της τρέλας της εποχής εκείνης. Το μικροκαμωμένο, λεπτό της σώμα και η ενέργειά της την έκαναν την πιο περιζήτητη γυναίκα για να ντύσει κανείς με ρούχα «για σπορ» (*pour le sport*), έναν

¹ Σ.τ.Μ. Πολλοί αστέρες του βωβού κινηματογράφου δεν μπόρεσαν να προσαρμοστούν όταν αυτός έγινε ομιλών.

όρο που λανσάρισε ο Jean Patou στη δεκαετία του '20 αναφορικά με την αθλητική μόδα. Ένα ειδικό αφιέρωμα που έγινε στην Swanson το 1967 θα μπορούσε να είναι ο επιτάφιός τίτλος της: «πολύ πριν το Χόλυγουντ δημιουργήσει αστέρες, οι αστέρες δημιούργησαν το Χόλυγουντ».

Ένα καπέλο που έγινε διάσημο μέσα από την μεγάλη οθόνη είναι το πράσινο καπέλο τύπου κλος, το Green Hat του Jean Patou. Απαθανατίστηκε στο ομότιπλο μυθιστόρημα του Michael Arlen. Η Iris Storm, κεντρική ηρωίδα του έργου θα μπορούσε να έχει βγει κατευθείαν από το λεύκωμα σχεδίων του Patou «...ψηλή, όχι πολύ ψηλή, αλλά τόσο ψηλή όσο ταιριάζει σε μια γυναίκα. Τα μαλλιά της στη σκιά του καπέλου θα μπορούσαν να έχουν οποιοδήποτε χρώμα, αλλά τολμώ να ορκιστώ ότι είχαν μια αντανάκλαση του κόκκινου της σκουριάς». Το μυθιστόρημα αυτό όμως, κατέκτησε την αιωνιότητα όταν έγινε χολιγουντιανή ταινία με τίτλο a Woman of Affairs και πρωταγωνιστές τους Greta Garbo, Douglas Faibanks Jr. και John Gilbert.

Ένας άλλος τύπου καπέλο που χρησιμοποιήθηκε εξίσου στον κινηματογράφο ήταν, το bowler. Το bowler διαδραμάτισε ...γκανγκστερικό ρόλο στο έργο του Μπ. Μπέχτ «η όπερα της πεντάρας» το 1928. Επίσης φορέθηκε από τον βίαιο και αναρχικό κεντρικό χαρακτήρα στο φιλμ «Κουρδιστό Πορτοκάλι» του Στάνλεϋ Κιούμπρικ το 1971. Η πλέον διάσημη παρουσία του bowler στην οθόνη είναι στα έργα βωβού κινηματογράφου του Τσάρλυ Τσάπλιν που έβαλε δυναμικά το καπέλο στην κωμωδία. Τα υπερμεγέθη παπούτσια και το μικροκαμωμένο καπέλο, τα άχαρα ρούχα και το μπαστούνι από καλάμι αποτέλεσαν μέρος του αστείου, αλλά και αξιαγάπητα καταδικασμένου αλητάκου που προσπαθεί να γίνει τζέντλεμαν. Ο Τσάπλιν είχε στόχο να κάνει το bowler «κορώνα» στο κεφάλι του αλητάκου όπως ακριβώς ήταν και στα κεφάλια της καλής κοινωνίας του Λονδίνου. Μετά την παράδοση που δημιούργησε ο Τσάπλιν ακολούθησαν το διάσημο ντουέτο με το bowler, ο Χοντρός και ο Λιγνός (Stan Laurel και Oliver Hardy), που συνδύαζαν την παράδοση του μούζικ-χολ με κωμικά σκετς και κοινωνική σάτιρα. Η κεντρική ιδέα ότι ένας άνδρας χρειάζεται το καπέλο για να διατηρήσει την αξιοπρέπειά του και πως ο ίδιος χωράει «μόνο στο δικό του καπέλο» έχει μια βαθύτερη και διττή σημασία η οποία έκανε τις ταινίες του Χοντρού και του Λιγνού αξιομνημόνευτες μαρτυρίες της εποχής τους. Ένα ταλαιπωρημένο bowler κάνει την εμφάνισή του με την παρουσία επί σκηνής των 3 αλητάκων Βλαντιμίρ, Εστραγκόν και Ποζό στο θεατρικό έργο του Σάμουελ Μπέκετ «Περιμένοντας τον Γκοντό». Το πορτραίτο των τριών παριζιάνων κλοσάρ (άστεγων αλητάκων) είναι κατά μερικούς κριτές φιλοσοφικό, κατά άλλους συμβολίζει το τετριμμένο, αλλά το bowler το ίδιο ίσως να αποτελεί μια καλή μεταφορά (metaphor) του ίδιου του έργου – κάτι που είναι ταυτόχρονα τα πάντα και τίποτε.

ΕΙΚΟΝΑ 3.1. :
www.hatshopping.com

Ας μην ξεχνάμε βέβαια το καπέλο Stetson, ένα καπέλο συνώνυμο με τη Δύση και τις καουμπόικες ταινίες. Ο φανατικός λάτρης των γουέστερν σίγουρα θυμάται τον Jack Mahoney, τον Glenn Ford και κυρίως τον Tim McCoy να φορούν ένα Monster Peak Stetson. Ο Garry Cooper, που αρρέσκετο να παίζει ρόλους ηθικών ανδρών που μάχονται μόνοι για τη δικαιοσύνη προσέθετε κύρος στο πρόσωπό του φορώντας ένα Stetson. Ο Steve McQueen ήταν πειστικός με το Stetson στην τηλεοπτική σειρά Wanted Dead or Alive («ζητείται ζωντανός ή νεκρός») της δεκαετίας του '60, ενώ ο Clint Eastwood στην ταινία Pale Rider (χλομός καβαλάρης),

όπου αναζητούσε εκδίκηση για το βιασμό της γυναίκας του, φορούσε ένα πεπλατυσμένο καουμπόικο καπέλο.

Καπέλα , όπως αυτό που φορούσε ο Σέρλοκ Χόλμς ο δαιμόνιος Άγγλος ντετέκτιβ στις ομότιπλες ταινίες , ή το περίφημο καπέλο του Ζορό του μοναχικού καβαλάρη που υπερασπιζόταν τους αδύναμους αφήνοντας ως

ΕΙΚΟΝΑ 3.2. :
www.villagehatshop

σήμα κατατεθέν του ένα 'Z', έμειναν στην ιστορία του κινηματογράφου. Χαρακτηριστικά είναι και τα καπέλα των αστυνομικών στις ταινίες δράσης, που έκαναν το τζόκεϊ καπέλο ακόμα πιο δημοφιλές με τη χαρακτηριστική ένδειξη FBI ή CSI πάνω σε αυτά. Αξίζει να αναφερθούμε και στο καπέλο trilby που φορούσαν πατέρας και γιος στα Ιντιάνα Jones's από τους Sean Connery και

Rex Harrison αντίστοιχα.

Αξιοσημείωτα είναι τέλος, τα καπέλα που φορούσε ο Harry Potter στις ομότιπλες ταινίες που συγκλόνισαν μικρούς και μεγάλους. Στη ταινία μάλιστα αυτή έμειναν περισσότερα από ένα καπέλα, όπως αυτό που φορούσαν οι μαθητές

της σχολής McGonagall , αυτό της

καθηγήτριας

μαγικό καπέλο της σχολής που έπαιρνε την απόφαση σε πια ομάδα ανοίκει ο κάθε σπουδαστής.

ΕΙΚΟΝΑ 3.3. :
www.villagehatshop.com

3.5. ΕΙΔΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΠΕΛΩΝ

3.5.1. Αποκριάτικα καπέλα

Μια φορά το χρόνο κατά τη διάρκεια των Αποκριών στην Ελλάδα ή των Ευχαριστιών για τους Αμερικάνους, δίνεται η δυνατότητα στους ανθρώπους να μεταμφιέζονται και να μπαίνουν σε ρόλους κρυμμένοι καλά πίσω από τη στολή τους.. Μεταμφιεζόμενοι σε αγαπημένους τους ηθοποιούς, τραγουδιστές και γενικά είδωλα της κάθε εποχής ,ή ακόμα και βασίλισσες - βασιλιάδες, κλόουν, καουμπόηδες, ναυτικούς, γιατρούς και νοσοκόμες οργανώνουν πάρτι και γλεντούν, ώστε να ξεφύγουν από τη ρουτίνα της καθημερινότητας.

ΕΙΚΟΝΑ 3.4. :
www.villagehatshop.com

Το καπέλο αποτελεί και εδώ το κύριο αξεσουάρ μιας πετυχημένης αμφίεσης Συνδυασμένο μάλιστα με μια μάσκα, καταφέρνει να κρύψει πλήρως τα χαρακτηριστικά του ανθρώπου που το φορά κάνοντας έτσι την μεταμφίεσή του πετυχημένη. Τα καπέλα αυτά μπορεί να είναι απομιμήσεις γνωστών τύπων καπέλων ή ακόμα και καπέλα πρωτότυπα, αστεία, περίεργα που θα έχει πρόχειρα κατασκευάσει ο καθένας από οποιοδήποτε υλικό.

ΕΙΚΟΝΑ 3.5. : www.villagehatshop.com

Υπάρχουν βιομηχανίες που ασχολούνται αποκλειστικά με τη παραγωγή τέτοιων στολών και καπέλων, αλλά και πολλοί είναι και αυτοί που επιλέγουν να φτιάξουν μόνοι τους το δικό τους καπέλο. Τα υλικά από τα οποία είναι φτιαγμένα τα καπέλα αυτά είναι πάρα πολλά. Από χαρτόνι και μπογιές, κάθε λογής υφάσματα (τσόχα, βελούδο, σατέν μαλλί κ.ά.) έως και πλαστικό. Εδώ η φαντασία παίζει τον πρωταγωνιστικό ρόλο.

3.5.2. Ο σκούφος του ΣΚΙ – ο σκούφος του ΑΪ-ΒΑΣΙΛΗ

ΕΙΚΟΝΑ 3.6.:
www.screamerhats.com

Σκούφος του σκι είναι ένα πλεκτό στριφογυριστό καπέλο που καταλήγει σε φούντα. Υπάρχουν πολλές παραλλαγές (χωρίς φούντα, ή με κρόσσια γύρω γύρο από το γέισο) και απίθανη ποικιλία χρωμάτων.

Προστατεύει από το κρύο και τον αέρα καθώς κατασκευάζεται κατεχοχήν από μαλλί το οποίο είναι μαλακό και ζεστό. Το σκούφο

αυτό, όπως συμπεραίνουμε και από το όνομά του το συναντάμε τον χειμώνα και αποτελεί απαραίτητο αξεσουάρ τον σκιέρ.

ΕΙΚΟΝΑ 3.7.:
www.screamerhats.com

Τα τελευταία χρόνια έχει ένας άλλος σκούφος, αλλά πιο εκκεντρικός, μακρύς σαν χωνί με τελειώμά του. χιόνια αντί για το κλασικό σκούφο του σκι

κάνει την εμφάνισή του και παραλλαγή αυτού του σκι, Πλεκτός και αυτός, αλλά πιο φούντα ή κρόσσια στο Χρησιμοποιείται για τα

ΕΙΚΟΝΑ 3.8. : www.screamerhats.com

Έχοντας ως πρότυπο τον σκούφο αυτό δημιουργήθηκε και ο γνωστός πλέον κόκκινος σκούφος του Αϊ – Βασίλη, με την άσπρη τούφα στο τελείωμά του, που με αγωνία όλοι, μικροί και μεγάλοι, περιμένουν γύρω από το τζάκι τη Πρωτοχρονιά για να τους γεμίσει με δώρα κέφι και χαρά.

ΕΙΚΟΝΑ 3.9. :
www.ukshoppingsearch.co

4.5.3. Καπέλα χημειοθεραπείας

Πρόκειται για καπέλα ειδικά που προορίζονται για όσους χάνουν τα μαλλιά τους από κάποια αρρώστια, όπως είναι η αλλοπεκείωση, ή

ΕΙΚΟΝΑ 3.10. :
www.chapellerie-
-tractlet.com

ΕΙΚΟΝΑ 3.11. :
www.softhats.com

εξαιτίας των παρενεργειών της χημειοθεραπείας που εφαρμόζεται για την καταπολέμηση του καρκίνου. Τα καπέλα αυτά είναι απαλά, λεπτά, όμορφα, ντελικάτα και πάνω απ' όλα άνετα. Φοριούνται μόνα τους ή κάτω από άλλα καπέλα, τουρμπάνια, σκούφους ή μαντίλες.

Είναι ιδανικά για ανάπαυση και ξεκούραση στο κρεβάτι, καθώς τα περισσότερα έχουν ένα χαλαρό λαστιχάκι στο πίσω μέρος τους, που τα κρατάει σταθερά ακόμα και κατά τη διάρκεια του ύπνου. Επιπλέον, αντίθετα με τα περισσότερα τουρμπάνια που έχουν το δέσιμο στο πίσω μέρος, αυτά τα συγκεκριμένα τουρμπάνια είναι ειδικά σχεδιασμένα με το δέσιμο να γίνεται στο εμπρός μέρος του κεφαλιού για να επιτρέπουν την άνεση σε αυτόν που το φοράει, καθώς ξεκουράζεται. Πρωταρχικός τους στόχος, δηλαδή είναι να παρέχουν πέρα από τέλεια κάλυψη του κεφαλιού, το περιορισμό της αμηχανίας που προκαλείται σε άτομα που τήνονται σε χημειοθεραπείες εξαιτίας της πτώσης των μαλλιών τους.

ΕΙΚΟΝΑ 3.12. : www.softhats.com

Στη πλειοψηφία τους είναι βαμβακερά, ώστε να είναι αναπνευστικά και ζεστά, και ταυτόχρονα να μην είναι επιβλαβή για το δέρμα. Είναι 100% πλενώμενα και εύκολοφορέτα. Είναι η εναλλακτική λύση της περούκας κατά τη διάρκεια της χημειοθεραπείας, αλλά πιο άνετα και ασφαλή για την υγεία του δέρματος απ' ό,τι οι περούκες, καθώς αφήνουν το δέρμα να «ανασαίνει» και επιτρέπουν τη χρήση κατά τη διάρκεια της μέρας, αλλά και της νύχτας

Από τους πλέον διάσημους και σημαντικότερους σχεδιαστές καπέλων, που ασχολήθηκε πολύ με το θέμα της χημειοθεραπείας, είναι ο νεοϋορκέζος Eric Javits, ο οποίος διατηρεί υποκαταστήματα στο Los Angeles, το Dallas και την Atlanta. Η

πλέον πρωτότυπη δημιουργία του είναι η συλλογή «Wig Hat collection» για την οποία λέει : «[είναι] η εύκολη, γρήγορη και φθηνή λύση να είσαι πάντα ωραία, είτε βρίσκεσαι στην παραλία, είτε στην πόλη». Μια φάσα από συνθετική τρίχα στερεώνεται με βέλκρο στο εσωτερικό μέρος του καπέλου και μπορεί να μεταμορφώσει αυτήν που το φοράει σε δευτερόλεπτα. Τα συνθετικά αυτά μαλλιά διατίθενται σε διάφορα χρώματα και είναι ιδανικά για να κρύψουν ουλές από πλαστικές εγχειρίσεις ή για γυναίκες που έχουν χάσει τα μαλλιά τους λόγω χημειοθεραπείας.

3.5.4. Κράνη

Είναι ειδική κατηγορία καπέλων που χρησιμοποιούνται έχοντας ως πρωταρχικό στόχο την προστασία αυτού που το φορά. Έχει συνήθως βαθύ θόλο και αρκετά μεγάλο γείσο, ώστε να προστατεύει και τη περιοχή του προσώπου. Μεγάλη σημασία δίνεται στο υλικό από το οποίο κατασκευάζονται, το

ΕΙΚΟΝΑ 3.13: www.lanador.com

οποίο πρέπει να είναι από σκληρό ανθεκτικό υλικό, αλλά ταυτόχρονα και φιλικό για τον άνθρωπο, ώστε να επιτρέπει την κυκλοφορία του αέρα και να μην προκαλεί ερεθισμούς στο τριχωτό της κεφαλής. Το χρώμα ενός κράνους πρέπει να είναι έντονο για να γίνεται ορατό από μακριά και κάτω από αντίξοες συνθήκες και συνήθως βγαίνει σε κόκκινο ή κίτρινο.

Τέτοιο κράνος είναι υποχρεωμένοι να φορούν όσοι δουλεύουν, ή απλά παραβρίσκονται, σε κάποια οικοδομική κατασκευή, στα ορυχεία, στη κατασκευή κάποιου τούνελ και γενικά όπου απαιτείται προστασία του κεφαλιού από πιθανό τραυματισμό. Μια παραλλαγή αυτού του κράνους φορούν και οι πυροσβέστες, μόνο που εκεί λαμβάνονται υπόψη για την επιλογή του υλικού κατασκευής τους, και οι υψηλές θερμοκρασίες στις οποίες εκτίθενται οι πυροσβέστες.

3.5.5. Είδη καπέλων που χαρακτηρίζουν εθνικότητες

Το καπέλο αποτελεί το απαραίτητο συμπλήρωμα της παραδοσιακής στολής κάθε χώρας, από τότε που οι άνθρωποι άρχισαν να ζουν σε οργανωμένες κοινωνικές ομάδες. Το καπέλο αυτό είναι χαρακτηριστικό και ξεχωριστό για την κάθε εθνικότητα ή φυλή. Κουβαλάει όλη την ιστορία τους και σημαδεύει κάθε σημαντικό γεγονός που τους σημάδεψε κατά τη πορεία των χρόνων. Θα μπορούσαμε να πούμε πως με το πέρασμα των χρόνων έγιναν εθνικά σύμβολα.

Παρακάτω δύνονται μερικά από αυτά τα καπέλα.

Χαρακτηριστικό των **ινδιάνων**

Χαρακτηριστικό των **βίκινκς**

Είναι το λεγόμενο **φέσι**, που συνοδεύει τη παραδοσιακή στολή των **Ελλήνων**, αλλά και των **Τούρκων**.

Το φορούσαν, αλλά και το φορούν ακόμα και σήμερα στη καθημερινή τους ζωή οι **ασιατικές φυλές**.

Το καπέλο των **Μεξικάνων**, το λεγόμενο **σομπρέρο**

Χαρακτηριστικό των **Ισπανών**.

Το καπέλο αυτό το φορούν στη **Ρωσία** και το χαρακτηριστικό του είναι ότι κατασκευάζεται από γούνα, για να κρατάει το κεφάλι ζεστό και να το προστατεύει από τις πολύ χαμηλές θερμοκρασίες που επικρατούν στη ρωσία.

3.6. ΚΑΠΕΛΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΠΟΙΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΩΝ

3.6.1. Καπέλα ενόπλων δυνάμεων

Πρόκειται για τα καπέλα σε που φορούν τα σώματα των ενόπλων δυνάμεων, στο ναυτικό στο στρατό ξηράς και στην αεροπορία.. Στο κάθε σώμα φορούν και διαφορετικό είδος καπέλου. Το καπέλο τους όμως διαφέρει και ανάλογα από το αξίωμα που κατέχει ο καθένας στις ένοπλες δυνάμεις.

Πιο συγκεκριμένα όσοι υπηρετούν στο ναυτικό φορούν το **τζόκεϊ** . είναι το καθημερινό καπέλο των ναυτών. Το καπέλο αυτό έχει βαθουλωτό σκληρό θόλο σαν μικρό ανάποδο χωνί. Ανάλογα από το χρώμα του καταλαβαίνουμε αν πρόκειται για τη στολή εργασίας (μπλε) ή τη στολή εξόδου(λευκό).Ακόμη, το χρώμα του τζόκεϊ διαφέρει ανάλογα με το αξίωμα : αν έχει εθνόσημο είναι μπλε ανοιχτό, ενώ αν έχει το όνομα της υπηρεσίας είναι μπλε σκούρο.

ΕΙΚΟΝΑ 3.14. :
www.villagehatshop.com.

κινδύνους

Το επίσημο καπέλο των ναυτικών είναι το **πηλίσκο**. Πρόκειται για ένα άσπρο καπέλο σκληρό που ο θόλος έχει μεγαλύτερη διάμετρο στη κορυφή, ενώ στο κάτω μέρος που ακουμπάει στο κεφάλι στενεύει. Και αυτό γιατί το καπέλο έχει και προστατευτικό ρόλο για τον ναύτη που διατρέχει συνεχώς μέσα στο καράβι σε μια θαλασσοταραχή. Στο τελειώμά του

έχει μια φάσα 2 με 3 πόντους μαύρη όπου μπαίνει η κορδέλα της υπηρεσίας του κάθε ναύτη(π.χ. πριν ορκιστεί η κορδέλα αυτή γράφει *Ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό* και μετά μπορεί να γράφει *Μ. Π. Εύρος* ή *Γ. Ε. Ν.*)

ΕΙΚΟΝΑ 3.15. :
www.villagehatshop.com

Οι Αξιωματικοί από την άλλη φορούν το **πηλίκιο**. Άσπρο και αυτό με μαύρο γείσο εμπρός όπου μπαίνει ο βαθμός του αξιωματούχου και δεξιά αριστερά από αυτόν μπαίνουν οι κλάρες. Οι κλάρες είναι σαν κλαδιά με φύλλα που δείχνουν το βαθμό (οι κατώτεροι δεν έχουν καθόλου κλάρες – οι ανώτεροι έχουν μία – και οι ανώτατοι αξιωματικοί δύο).

Αξίζει να σημειωθεί ότι το καπέλο που περιγράφεται παραπάνω αφορά μόνο τους άντρες αξιωματικούς. Για τις γυναίκες το καπέλο είναι εντελώς διαφορετικό και μοιάζει με αυτό της γυναίκας αστυνομικού. Είναι δηλαδή σαν καουμπόικο αλλά με πιο μικρό άσπρο θόλο και πλατύ μαύρο γείσο στα πλάγια που γυρίζει. Τα καπέλα αυτά παίρνουν τις ίδιες κλάρες που αντιστοιχούν στους άντρες αξιωματικούς,

Κάτι αντίστοιχο με το ναυτικό καπέλο είναι και το καπέλο της αεροπορίας. Το χρώμα του καπέλου είναι λευκό. Οι απλοί στρατιώτες της αεροπορίας φορούν το **πηλήκιο**, ενώ οι αξιωματικοί

ΕΙΚΟΝΑ 3.16. :
henschelhats.com

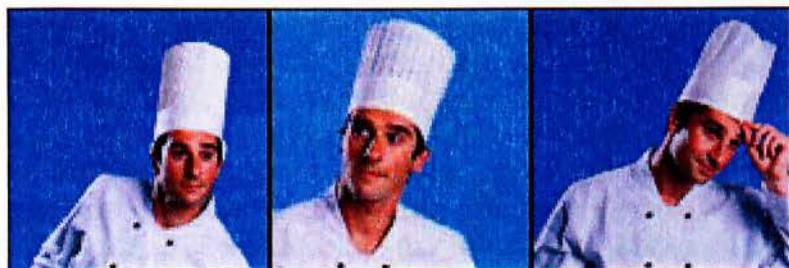
φορούν το **δίκωχο** Ενώ οι πιλότοι φορούν ειδικά καπέλα σε μορφή κράνους ώστε να προστατεύονται από τις υψηλές πιέσεις που ασκούνται λόγω της διαφοράς πίεσης σε μεγαλύτερα στρώματα αέρα., αλλά και από πιθανούς τραυματισμούς κατά τη διάρκεια της πύσης. Ακόμα είναι κατάλληλα διαμορφωμένα ώστε να μπορούν να έχουν επικοινωνία με τον πύργο ελέγχου.

Τέλος, όσοι υπηρετούν τη στρατιωτική τους θητεία στο στρατό ξηράς φορούν το **μπερέ**. Ο μπερές είναι το κατεξοχήν καπέλο του απλού στρατιώτη, του φαντάρου. Ανάλογα με το σώμα που υπηρετεί ο κάθε φαντάρος ο μπερές έχει μπλε, πράσινη, κόκκινο ή μαύρη απόχρωση. Οι πεζοναύτες φορούν μπλε, τα λοκ πράσινο, οι αεροπόροι στρατού κόκκινο και στα τεθωρακισμένα μαύρο

ΕΙΚ ΟΝΑ 3.17. :
www.villagehatshop.com

3.6.2. Καπέλο του ΣΕΦ

ΕΙΚΟΝΑ
3.18. : www.stop.com

Το καπέλο του ΣΕΦ, είναι ο γνωστός άσπρος σκούφος που φορούν οι Σεφ (οι μάγειροι δηλαδή) και που αποτελεί μαζί με την άσπρη ποδιά την απαραίτητη στολή ενός σεφ. Πρόκειται για ένα ψηλό καπέλο με στενό κυλινδρικό γείσο που εφαρμόζει στο κεφάλι και που καταλήγει σε φουσκωτό ψηλό ή φαρδύ θόλο, το οποίο ενώνεται με μικρές πιέτες με το κάτω κυλινδρικό γείσο.

Βέβαια υπάρχουν και πολλές παραλλαγές του σκούφου αυτού. Μπορεί να τον συναντήσουμε σε διάφορα χρώματα – μονόχρωμα ή σε συνδυασμό δυο και τριών χρωμάτων – ανάλογα με την πολιτική του εστιατορίου, του ξενοδοχείου ή γενικά της εταιρίας στην οποία εργάζονται οι σεφ. Εκτός από τις παραλλαγές στο χρώμα συναντάμε και διαφορές στο σχήμα του καπέλου. Παρακάτω βλέπουμε μερικές φωτογραφίες με σκούφους του σεφ. Άλλοι με ψηλό φουντωτό με πτυχές θόλο, άλλοι με θόλο πιο χαμηλό που μοιάζει με βαθύ πιάτο και άλλοι με θόλο που πέφτει πάνω στο στενό κυλινδρικό τμήμα του που εφαρμόζει στο κεφάλι.

Ο σκούφος του σεφ πέρα από χαρακτηριστικό έμβλημα του επαγγέλματός του, έχει και πρακτικό σκοπό. Είναι απαραίτητος κατά την ώρα εργασίας του σεφ, κατά την ώρα δηλαδή που βρίσκεται μέσα στη κουζίνα και ετοιμάζει τις γαστρονομικές λιχουδιές, καθώς προστατεύει από την πτώση στο φαγητό τριχών η γενικά κάποιας ακαθαρσίας του κεφαλιού.

3.6.3. Καπέλο των ιερέων

Τα καπέλα των εκπροσώπων της Χριστιανικής εκκλησίας διαφέρουν ανάλογα από τη θέση που κατέχουν στην ιεραρχία. Το κατεξοχήν χρώμα των καπέλων τους είναι το μαύρο. Σε μερικές μονές όμως, κυρίως στο Άγιο Όρος συναντάμε και μοναχούς με γρι ιερά άτια και καπέλα.

ΕΙΚΟΝΑ 3.19. : www.e-seasons.gr/

Οι μοναχοί φορούν ένα καπέλο που μοιάζει με σκούφο με χαμηλό θόλο που δημιουργεί πτυχώσεις οι οποίες ενώνονται στο κέντρο συχνά με μια μικρή φουντίτσα. Οι παπάδες φορούν ένα μαύρο καπέλο τύπου torquer με ψηλό θόλο, ενώ οι αρχιεπίσκοποι φορούν ένα χρυσό καπέλο που ονομάζεται μήτρα.

3.6.4. Ιατρικά καπέλα

Τα καπέλα που φορούν οι γιατροί και κυρίως οι χειρουργοί έχουν καθαρά προστατευτικό ρόλο και όχι λόγο καλαισθησίας. Τα καπέλα αυτά που συνήθως είναι χάρτινα σε τύπο σκούφου, χρησιμοποιούνται για λόγους υγιεινής και προστασίας των ασθενών από τις ακαθαρσίες της κεφαλής ή από την πτώση τριχών κατά τη διάρκεια κάποιας εγχείρησης. Είναι πάντα αποστειρωμένα και εκτός από τους χειρουργούς τα φορούν και οι ίδιοι οι ασθενείς κατά την επέμβαση αλλά και όσοι νοσοκόμοι ή γιατροί βρίσκονται μέσα στο χειρουργείο. Το χρώμα τους δεν είναι στάνταρ και διαφέρει ανάλογα από την κατασκευάστρια εταιρεία. Μπορεί να είναι μονόχρωμα – συνήθως μπλε, πράσινα ή λευκά– αλλά και πουά ή με ρίγες. Στο κάτω μέρος τους έχουν ένα λαστιχάκι το οποίο προσφέρει απόλυτη προστασία, αφού εφαρμόζει απόλυτα στο μέτωπο και συγκρατεί έτσι το τριχωτό της κεφαλής. Παράλληλα είναι κατασκευασμένο έτσι ώστε να επιτρέπει την κυκλοφορία του αέρα και είναι αδιάβροχο

3.6.5. Καπέλο της αστυνομίας

Το καπέλο που φορούν όσοι υπηρετούν στην αστυνομία είναι μπλε και μοιάζει με αυτό του ναυτικού ή των αξιωματικών του πολεμικού ναυτικού, το πηλίκιο. Έχει χαμηλό θόλο και σκληρό γείσο. Στο κέντρο αναφέρει και αστυνομικό τμήμα στο οποίο εργάζεται αυτός που το φοράει.

ΕΙΚΟΝΑ 3.20. : www.fotosearch.gr/

3.7. ΠΩΣ ΝΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΕΤΕ ΜΟΝΟΙ ΣΑΣ ΤΟ ΔΙΚΟ ΣΑΣ ΚΑΠΕΛΟ

Μια ευχάριστη και εύκολη ενασχόληση για όλα τα μέλη της οικογένειας είναι η κατασκευή ενός καπέλου. Εύκολα μπορεί κάποιος που ενδιαφέρεται να φτιάξει το δικό του πάνινο καπέλο, αρκεί να έχει όρεξη και φαντασία. Μιλάμε, βέβαια, για τη κατασκευή υφασμάτινων καπέλων και όχι για κάποιο περίπλοκο και δύσκολο, όπως το καπέλο παναμά, ή καπέλα που απαιτούν καλούπιασμα για τη δημιουργία τους. Το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να δημιουργήσετε σωστά τα πατρόν, με τη βοήθεια του οποίου θα κόψετε το ύφασμα της επιλογής σας και έπειτα συναρμολογώντας τα θα έχετε το καπέλο σας.

Το πρώτο στάδιο είναι να επιλέξετε το ύφασμα της αρεσκείας σας. Μπορεί να είναι κάποιο πανί δροσερό και ελαφρύ για το καλοκαίρι ή κάποιο μάλλινο και ζεστό για το χειμώνα. Μονόχρωμο ή με σχέδια. Μπορεί να θέλετε να δημιουργήσετε ένα τζιν καπέλο, ένα κοτλέ ή ένα δερμάτινο καπέλο. Όποιο ύφασμα και αν διαλέξετε τη προσοχή σας θα πρέπει να την εστιάσετε στο επόμενο στάδιο, τη δημιουργία του πατρόν.

3.7.1. Πατρόν Για Καπέλο Με Γαζιά Στο Μπορ

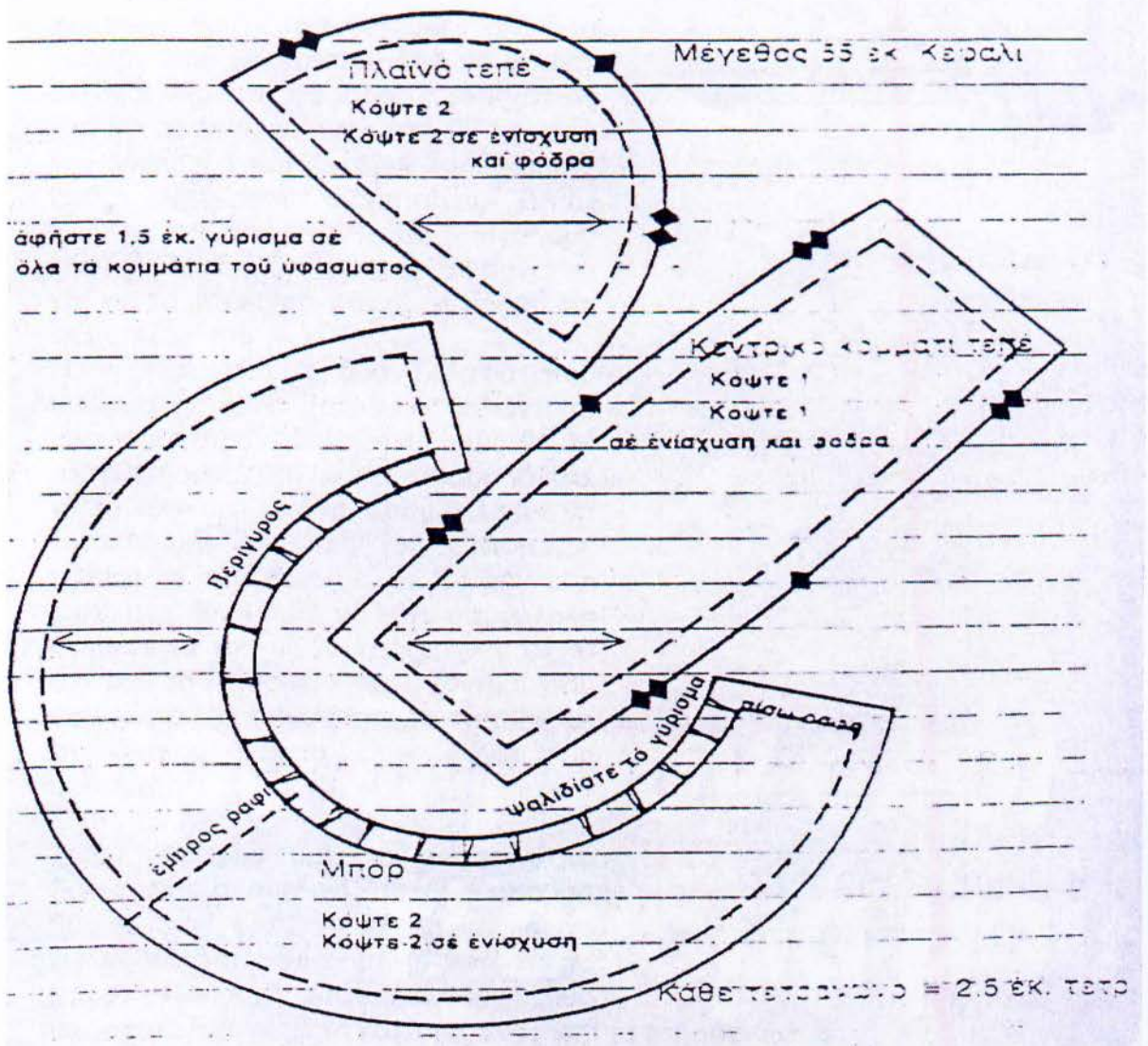
Τα υλικά που θα χρειαστείτε για να δημιουργήσετε το καπέλο είναι πολύ απλά, ένα τετραγωνισμένο χαρτί, ένας χάρακας, ένα καμπυλόγραμμο και ένα μαλακό μολύβι για το σχηματισμό του πατρόν. Ένα ψαλίδι, καρφίτσες, κλωστή και βελόνα για να κόψουμε το ύφασμα και να το ράψουμε και λίγο σύρμα για να δώσουμε το οβάλ σχήμα που θέλουμε στο μπορ.

ΕΙΚΟΝΑ 3.21... : Καπέλο με μπορ

Πριν ξεκινήσετε όμως, πρέπει πρώτα απ' όλα να γνωρίζετε το νούμερο του καπέλου που φοράτε. Πολύ απλά μετρήστε με μια μεζούρα τη περίμετρο του κεφαλιού σας λίγο πιο πάνω από τα αυτιά, στο σημείο δηλαδή που στέκεται το καπέλο, και έχετε αυτομάτως το νούμερο του καπέλου που σας κάνει. (Στο κεφάλαιο 5.4. αναφέρεται αναλυτικά ο τρόπος εύρεσης του μεγέθους του καπέλου)

Το πατρόν που δίνονται στο παρακάτω σχήμα είναι για μέγεθος κεφαλιού 55. Πρέπει ακόμα να γνωρίζετε πως κάθε τετράγωνο στο μιλιμετρέ χαρτί αντιστοιχεί σε 2.5 εκατοστά πραγματικής διάστασης. Για τη δημιουργία λοιπόν του καπέλου με γαζιά στο μπορ χρειαζόμαστε τα 3 παρακάτω πατρόν.

Γύρω γύρω από το κάθε πατρόν αφήνουμε 1.5 εκατοστά, ώστε να μπορέσουμε να το γυρίσουμε στη ραφή.

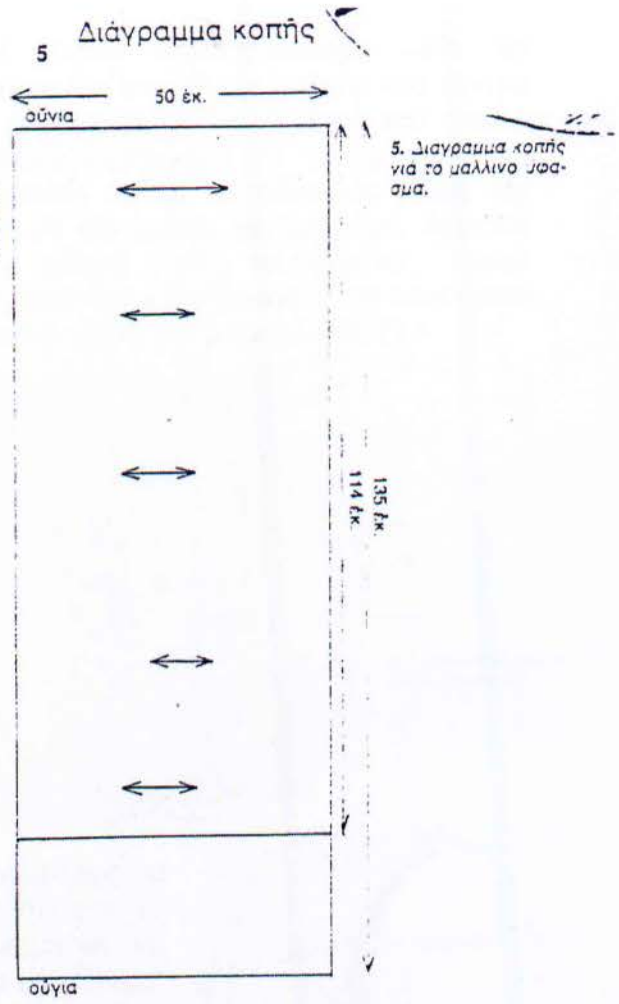
Όπου έχει το σύμβολο $\blacklozenge$ ή το $\blacklozenge\blacklozenge$ στα παραπάνω πατρόν σημαίνει πως εκεί κάνουμε κόντρα (μια μικρή φαλιδιά στο πανί) και όταν θα τα ενώσουμε μεταξύ τους στη ραφή θα πιάσουμε τη κόντρα του ενός πατρόν με την κόντρα του άλλου, ώστε να ραφτούν σωστά.

Πάνω στο κάθε πατρόν ακόμα αναφέρει επί πόσες φορές πρέπει να το βγάλουμε γιατί πέρα από το βασικό μας πανί πρέπει να χρησιμοποιήσουμε και ένα ειδικό αυτοκόλλητο για ρούχα, jersey ή καρίνα, για να ενισχύσει το καπέλο και ένα πατρόν για εσωτερική φόδρα, συνήθως κάποιο σατέν ή κάποιο πουκαμισόπανο. Έτσι το πατρόν του πλαϊνού τεπέ, το κόβουμε δυο φορές στο βασικό πανί, δυο από αυτοκόλλητο και δυο από τη φόδρα. Το κεντρικό τεπέ το κόβουμε από μία φορά στο βασικό πανί, στο αυτοκόλλητο και στη φόδρα. Το μπορ το κόβουμε δυο φορές από το βασικό πανί και δυο από το αυτοκόλλητο που θα το ενισχύσει.

Αμέσως μετά τοποθετούμε όλα τα πατρόν που θα κοπούν από το βασικό πανί, πάνω στο ύφασμα, προσέχοντας στο να αφήσουμε γύρω στα 20 εκ. από την ούγια. Τα τοποθετούμε τόσες φορές όσες αναφέραμε παραπάνω, όπως φαίνεται στο διπλανό σχήμα (Διάγραμμα κοπής). Το ίδιο θα κάνουμε στ συνέχεια και για τα υπόλοιπα πανιά, τη φόδρα και το αυτοκόλλητο.

Η γραμμή με τα δυο βελάκια που υπάρχει σε κάθε πατρόν ↔ δηλώνει το ίσιο του πατρόν, δηλαδή το πώς θα το τοποθετήσουμε πάνω στο ύφασμα ώστε να το κόψουμε σωστά. Όταν θέλουμε να το κόψουμε στο ίσιο του υφάσματος πρέπει να τοποθετούμε το πατρόν έτσι ώστε η γραμμή αυτή να είναι παράλληλη στην ούγια του υφάσματος. Αν πάλι το σχέδιο το απαιτεί στο κόντρα του υφάσματος, τοποθετούμε το πατρόν με τη γραμμή κάθετα στην ούγια του υφάσματος.

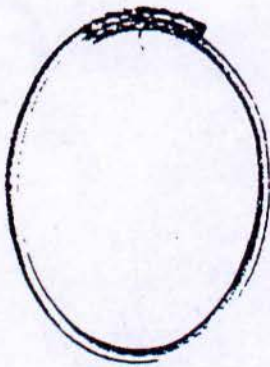
Τώρα, σιδερώνουμε το αυτοκόλλητο πάνω στο αντίστοιχο πατρόν από το βασικό πανί, ώστε να σκληρύνει και να ενισχυθεί (το πλαϊνό-κεντρικό τεπέ και το μπορ). Προσοχή όταν ενώνουμε δύο υφάσματα πιάνουμε τη καλή του ενός με τη καλή του άλλου.

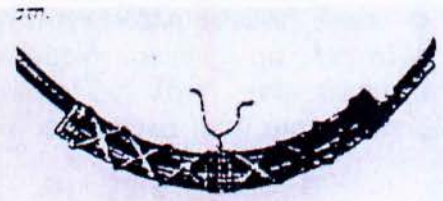
5. Διάγραμμα κοπής για το μαλλίνο υφάσμα.

Σε αυτό το στάδιο πρέπει να φτιάξουμε από σύρμα το καλούπι που θα μας βοηθήσει

2. Δώστε στο σύρμα σχήμα οβάλ.

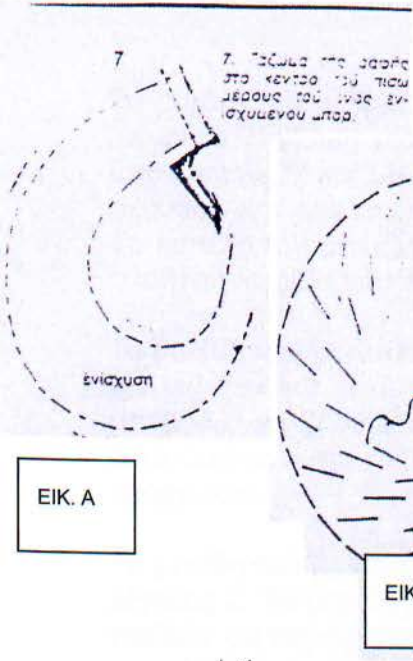

να στερεώσουμε το μπορ του καπέλου και ταυτόχρονα να δώσουμε το οβάλ σχήμα που επιθυμούμε. Απλά, παίρνουμε τόσα μέτρα σύρμα, όσο είναι η περίμετρος του κεφαλιού μας, για το παράδειγμά μας 55 εκατοστά, και ενώνουμε τις άκρες του με κλωστές, όπως φαίνεται στην από πάνω εικόνα.

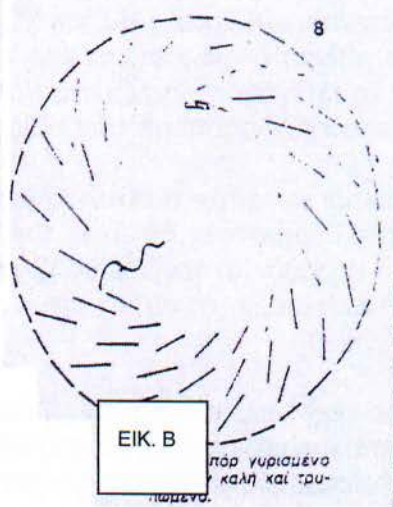

2. Δώστε στο σύρμα σχήμα οβάλ.

Λυγίζοντας το σύρμα του δίνουμε το οβάλ σχήμα που έχει εξ' άλλου και το κεφάλι μας.

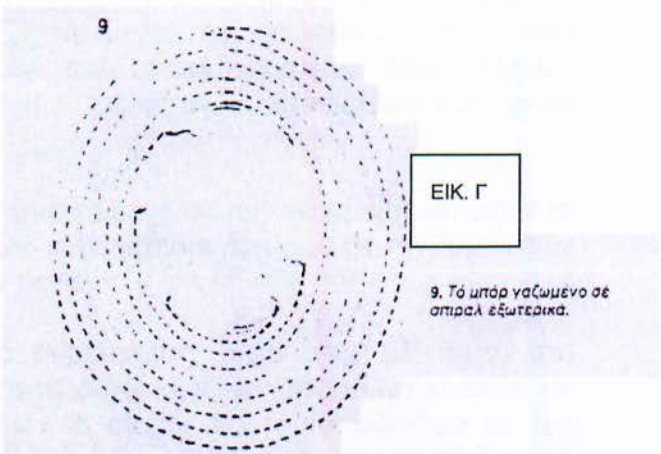

ΕΙΚ. Α

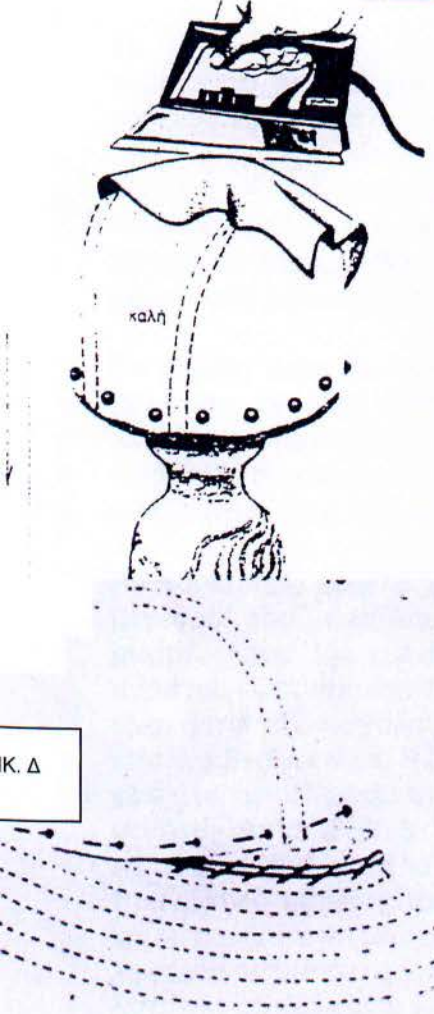

ΕΙΚ. Β

Έπειτα, τρυπώνουμε, αφού καρφισώσουμε ώστε να μπορέσουμε να το ράψουμε σωστά, τις ραφές στο κέντρο του πίσω μέρους του ενός ενισχυμένου μπορ και του πανιού (ΕΙΚ.Α) , γυρνάμε το μπορ από την ανάποδη και το τρυπώνουμε όπως την (ΕΙΚ.Β) και έπειτα με προσοχή, έχοντας ως οδηγό το τρυπωμένο μπορ, δημιουργούμε γαζώνοντας τα εσωτερικά σπιράλ γαζιά του μπορ. (ΕΙΚ. Γ)

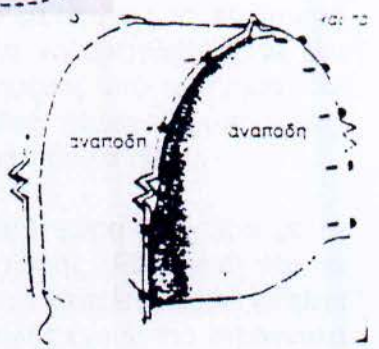

ΕΙΚ. Γ

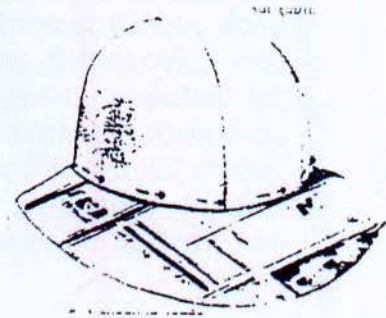
ΕΙΚ. Δ

Ενώνουμε, πρώτα πάντα με καρφίτσες τα δυο κομμάτια του τεπέ από το βασικό πανί, προσέχοντας να τα πιάνουμε κόντρα με κόντρα. Έπειτα, γαζώνουμε τα κομμάτια αυτά και αφαιρούμε τις καρφίτσες. Επαναλαμβάνουμε την ίδια διαδικασία με τη φόδρα και τώρα ενώνουμε τη φόδρα με το βασικό πανί, πιάνοντάς τα πάντα καλή με καλή. Αφού το ράψουμε πάνω στο περιθώριο ραφής, το γυρνάμε ανάποδα, ώστε να έρθει η καλή του βασικού υφάσματος από πάνω εξωτερικά και της φόδρας εσωτερικά.

Σιδερώνουμε το τεπέ. Αν έχουμε ένα καλούπτι όπως αυτό της διπλανής εικόνας, καλό είναι να το σιδερώσουμε πάνω σε αυτό, ώστε να πάρει τις καμπυλότητες και το σχήμα.

Τέλος, καρφισώνουμε τον τεπέ στο μπορ πάνω από το σύρμα (ΕΙΚ.Δ) και το γαζώνουμε εκεί που καρφισώσαμε. Το καπέλο

μας είναι τώρα έτοιμο να το φορέσουμε και να το χαρούμε.

3.8. ΤΑ ΜΕΓΕΘΗ ΤΩΝ ΚΑΠΕΛΩΝ

Τα μεγέθη των ανδρικών καπέλων αυξάνονται ανά 60 εκατοστά και ξεκινούν από το 6 "μέχρι το 7". Ένας μέσος όρος για τα αντρικά καπέλα είναι τα 58 εκατοστά για τους Ευρωπαίους, 7 και 1/8 για την Αμερική και 7 και 1/4 για την Αγγλία. Στην περίπτωση των σκούφων και των μπινιόν, τα μεγέθη είναι μικρό, μεσαίο, μεγάλο και πολύ μεγάλο. Το καπέλο του μπίζμπολ παράγεται σε ένα μέγεθος, αλλά έχει στο πίσω μέρος μια πλαστική λωρίδα που προσαρμόζεται στο μέγεθος του κεφαλιού..

Τα μεγέθη των γυναικείων καπέλων κυμαίνονται από το 21 "μέχρι το 23" Ο μέσος όρος για μια γυναίκα είναι 55 εκατοστά. Πιθανώς, το μεγαλύτερο μέγεθος καπέλο που μπορούμε να βρούμε είναι το νούμερο 64εκ. , ενώ το πιο μικρό είναι 48εκ. . Πολλά, κατατάσσονται και σε μικρό, μεσαίο και μεγάλο, ειδικά αν το καπέλο δεν είναι πολύ εφαρμοστό.

Τα μεγέθη των βρεφικών καπέλων ξεκινούν από το μέγεθος των νεογέννητων, μέχρι το μέγεθος 2. Τα μεγέθη των παιδικών καπέλων καθορίζονται ανάλογα με την ηλικία των παιδιών και παράγονται σε μικρό, μεσαίο και μεγάλο.

Τα γούνινα καπέλα δεν έχουν τάσεις για συρρίκνωση, αλλά παρ' όλ' αυτά, στη περίπτωση που το καπέλο απαιτεί μεγέθυνση αυτό ίσως να μπορεί να σταλθεί σε κάποιον ευυπόληπτο κατασκευαστή καπέλων, ο οποίος θα το τοποθετήσει σε ένα ειδικό μηχάνημα που τεντώνει το καπέλο, έως ότου αυτό αποκτήσει το επιθυμητό μέγεθος. Τα περισσότερα γούνινα καπέλα μπορούν εύκολα να αυξηθούν κατά ένα νούμερο, αν όχι δύο. Ακόμα, αν κάποιος δεν είναι ευχαριστημένος από το σχήμα του, μπορεί να απευθυνθεί σε κάποιον από τους πιλοποιούς που παρέχουν υπηρεσίες, μέσω κατάλληλων μηχανημάτων, ανασχηματισμού (reblocking) του καπέλου.

Τα μεγέθη ενός καπέλου και το σχήμα του, διαφέρουν από χώρα σε χώρα με τα μικρότερα κεφάλια αυτά των κατοίκων της Μακρινής Ανατολής (Far East) και τα μεγαλύτερα των κατοίκων της Γερμανίας. Ως προς το σχήμα, τα καπέλα μπορεί να είναι από πολύ στρογγυλά έως πολύ οβάλ. Στις χώρες της Ανατολής έχουν πιο στρογγυλά κεφάλια, ενώ στις Δυτικές χώρες τείνουν να αποκτήσουν ένα πιο οβάλ σχήμα.

Αν γυρίσουμε αρκετά χρόνια πίσω, λίγοι θα ήταν αυτοί που δεν θα γνώριζαν το μέγεθος του καπέλου που φορούσαν. Τότε το καπέλο ήταν απαραίτητο συμπλήρωμα της εμφάνισής τους και όλοι γνώριζαν το νούμερό τους, που τότε αντιστοιχούσε και στο πραγματικό μέγεθος του κεφαλιού. Δυστυχώς σήμερα, λίγοι είναι αυτοί που ασχολούνται και γνωρίζουν το πραγματικό τους νούμερο. Σήμερα, τα καπέλα βγαίνουν σε S , M , L , XL ή ακόμα και σε ένα μέγεθος(αυτό που λέμε one size), με αποτέλεσμα σε μερικούς να είναι πολύ μικρό και σε κάποιους άλλους πολύ μεγάλο. Αυτό βέβαια ως ένα σημείο έχει καλύψει και της βιομηχανίες που κατασκευάζουν καπέλα, γιατί αν χρησιμοποιούσαν τη περίμετρο του κεφαλιού ως πραγματικό μέγεθος του καπέλου, θα έπρεπε να βγάζουν το διπλάσιο αριθμό σε νούμερα, ώστε να μπορούν να καλύψουν την ίδια έκταση. Για τις βιομηχανίες ισχύει : λιγότερα νούμερα σημαίνει λιγότερη κατασκευή και λιγότερη κατασκευή σημαίνει λιγότερα έξοδα. Είναι λοιπόν πιο φτηνά το να παράγεις καπέλα σε S, M, L από ότι στα πραγματικά νούμερα του καπέλου.

Για να μετρήσει κάποιος σωστά το μέγεθος του κεφαλιού του, ώστε να μπορεί να επιλέξει το κατάλληλο μέγεθος για αυτόν καπέλο, αρκεί να πάρει μια μεζούρα και να μετρήσει γύρω γύρω την περίμετρο του κεφαλιού του, ελαφρώς πιο πάνω από τα αυτιά, στο ύψος του μετώπου του, όπως φαίνεται στη διπλανή εικόνα. Μετράμε ακριβώς στο σημείο όπου επικάθεται το καπέλο όταν το φοράμε(με εξαίρεση το καπέλο τύπου τζόκεϊ). Αν δηλαδή δεν μπορεί να βρει το σημείο αυτό, αρκεί να φορέσει ένα καπέλο και εκεί που θα δει ότι του κάθεται καλύτερα να μετρήσει με τη μεζούρα. Καλό είναι να κάνουμε αρκετές μετρήσεις και να πάρουμε τελικά το μέσο όρο αυτών προς το πλησιέστερο ακέραιο αριθμό. Στη

ΕΙΚΟΝΑ 3.22. : www.panamahats.comΕΙΚΟΝΑ 3.23. : www.panamahats.com

περίπτωση που χρησιμοποιεί μεζούρα που έχει ως μονάδα μέτρησης τα εκατοστά αυτομάτως, με τη μέτρηση της περιμέτρου του κεφαλιού του έχει και το μέγεθος του καπέλου που του αρμόζει. Αν όμως μετράει με μονάδα μέτρησης τις ίντσες, όπως γίνεται στο αμερικανικό σύστημα μέτρησης, πρέπει να διαιρέσει την περίμετρο του κεφαλιού του με το π (3.14) και το νούμερο του καπέλου του είναι ο πλησιέστερος αριθμός στο 1/8 της ίντσας.

Στη περίπτωση που ήδη κάποιος έχει ένα καπέλο,

που για παράδειγμα κάποιος του το έκανε δώρο και δεν του εφαρμόζει καλά, πάντα υπάρχουν λύσεις. Αν είναι μεγαλύτερο, μπορεί να βάλει μια λωρίδα από αφρολέξ ακριβώς κάτω από την ειδική λωρίδα για τον ιδρώτα που έχει το καπέλο στο εσωτερικό του. Αν από την άλλη είναι λίγο πιο μικρό υπάρχει ένα ειδικό μηχανήμα, όπως αυτό της διπλανής εικόνας, που μπορεί να αυξήσει το μέγεθος του καπέλου αρκετά, ώστε να μπορεί να το φορέσει και να το χαρεί.

ΕΙΚΟΝΑ 3.24. : www.panamahats.com

Ένα καπέλο πρέπει, για να πούμε ότι είναι το κατάλληλο νούμερο, να μην το αισθανόμαστε σφικτό στο μέτωπο. Αν μας πιέζει, είναι προτιμότερο να πάρουμε ένα νούμερο μεγαλύτερο. Αν πάλι, πέφτει κατευθείαν με το που θα το φορέσουμε, στα αυτιά μας και είναι αυτά που συγκρατούν το καπέλο, τότε μάλλον είναι πολύ μεγάλο.

Σημαντικό είναι ακόμα να γνωρίζουμε πως και στα καπέλα, όπως εξ ' άλλου συμβαίνει και στα παπούτσια, ένα νούμερο μπορεί να διαφέρει σε μέγεθος από βιομηχανία σε βιομηχανία, ή από καπελοποιό σε καπελοποιό. Για αυτό είναι προτιμότερο, ακόμα και αν ξέρουμε το νούμερο του καπέλου που φοράμε, όταν θέλουμε να κάνουμε παραγγελία να δίνουμε τη περίμετρο του κεφαλιού μας.. Τέλος πρέπει να θυμόμαστε ότι το μέγεθος του κεφαλιού μας μπορεί να αλλάξει ανάλογα από το κούρεμά μας ή από την απώλεια και την αύξηση του βάρους μας.

ΕΙΚΟΝΑ 3.25. : www.panamas.biz

Πιο κάτω παρατίθεται ένας γενικός πίνακας των μεγεθών ενός καπέλου με βάση πάντα τη περίμετρο του κεφαλιού :

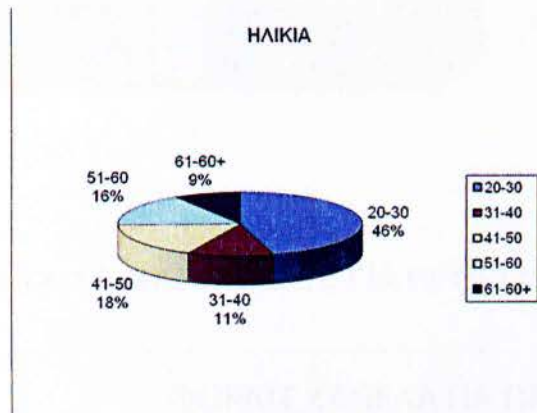
ΠΕΡΙΜΕΤΡΟΣ ΚΕΦΑΛΙΟΥ				ΜΕΓΕΘΟΣ ΚΑΠΕΛΟΥ			
ΕΚΑΤΟΣΤΑ (CM)	ΙΝΤΣΕΣ	65THS	8THS	(GB) ΑΓΓΛΙΑ	(FR) ΓΑΛΛΙΑ	(US) ΑΜΕΡΙΚΗ	ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ ΝΟΥΜΕΡΑ
48	18.7334	18 47/64	18 3/4	5 7/8	1/2	6	
49	19.1261	19 1/8	19 1/8	6	1	6 1/8	
50	19.5188	19 33/64	19 1/2	6 1/8	1 1/2	6 1/4	
51	19.9115	19 29/32	19 7/8	6 1/4	2	6 3/8	
52	20.3042	20 11/32	20 1/4	6 3/8	2 1/2	6 1/2	X Small
53	20.6969	20 45/64	20 3/4	6 1/2	3	6 5/8	
54	21.0896	21 1/64	21 1/8	6 5/8	3 1/2	6 3/4	Small
55	21.4823	21 31/64	21 1/2	6 3/4	4	6 7/8	
56	21.875	21 56/64	21 7/8	6 7/8	4 1/2	7	Medium
57	22.2677	22 17/64	22 1/4	7	5	7 1/8	
58	22.66041	22 21/32	22 5/8	7 1/8	5 1/2	7 1/4	Large
59	23.0531	23	23	7 1/4	6	7 3/8	
60	23.4458	23 39/64	23 1/2	7 3/8	6 1/2	7 1/2	X Large
61	23.8485	23 27/32	23 7/8	7 1/2	7	7 5/8	
62	24.2312	24 15/64	24 1/4	7 5/8	7 1/2	7 3/4	XX Large
63	24.6239	24 5/8	24 5/8	7 3/4	8	7 7/8	
64	25.0166	25	25	7 7/8	8 1/2	8	XXX Large

3.9. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΠΕΛΟΥ ΣΗΜΕΡΑ

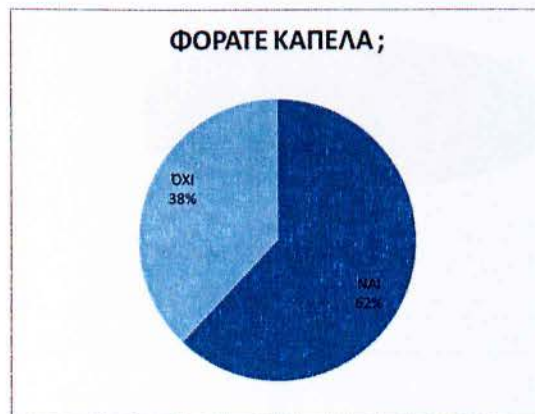
3.9.1. ΦΥΛΟ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

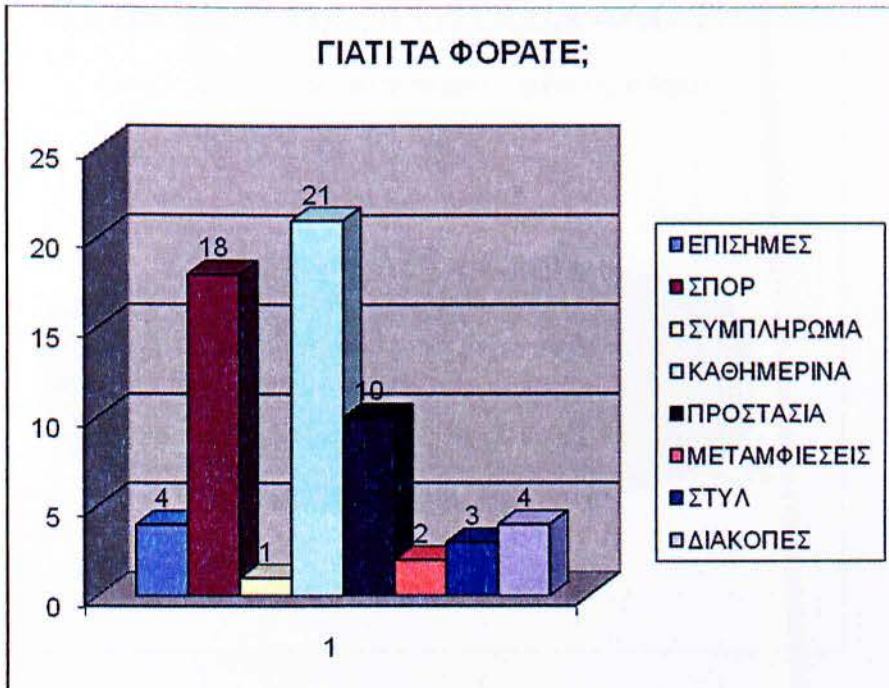
3.9.2. ΗΛΙΚΙΑ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

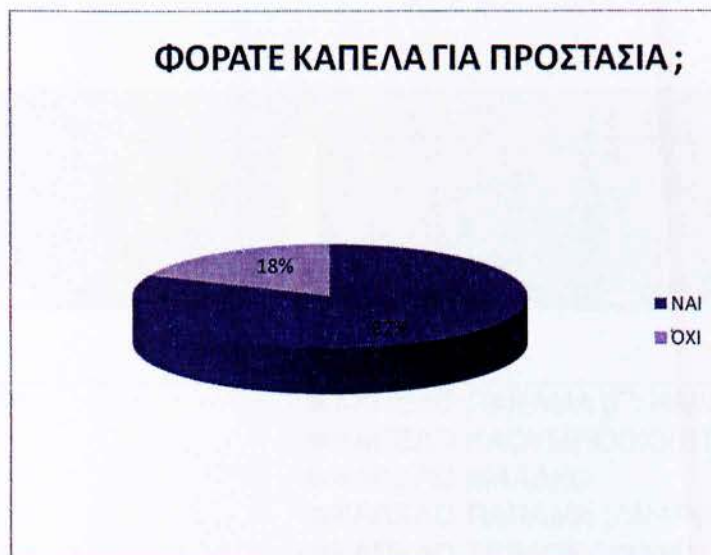
3.9.3. ΠΟΣΟΙ ΦΟΡΟΥΝ ΚΑΠΕΛΑ

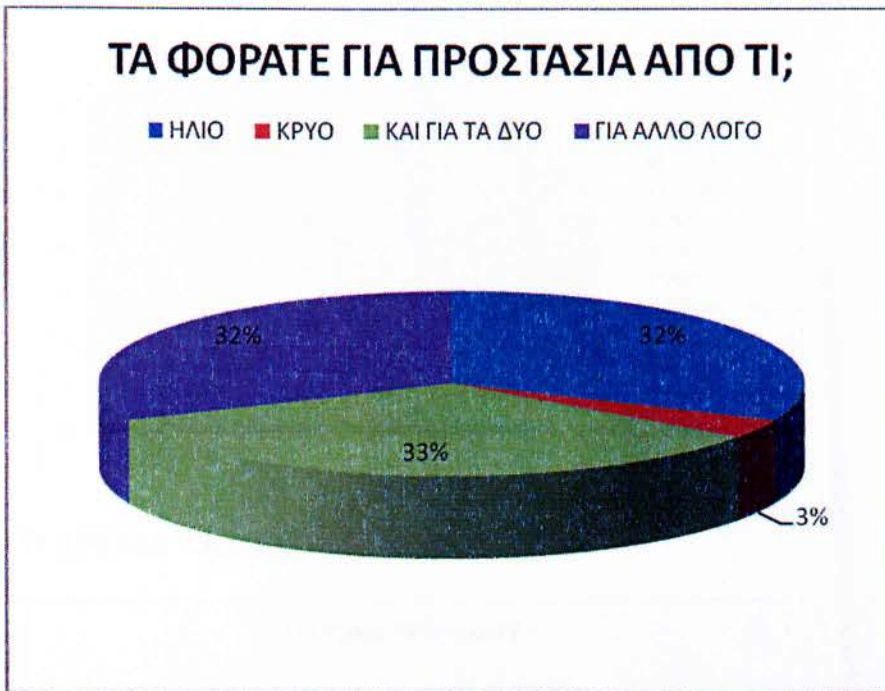
3.9.4. ΑΝ ΝΑΙ, ΤΑ ΦΟΡΑΤΕ ΣΕ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΒΑΣΗ ΩΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΕΝΔΥΣΗΣ ΣΑΣ Ή ΣΕ ΚΑΠΟΙΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ Κ ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΕΣ?

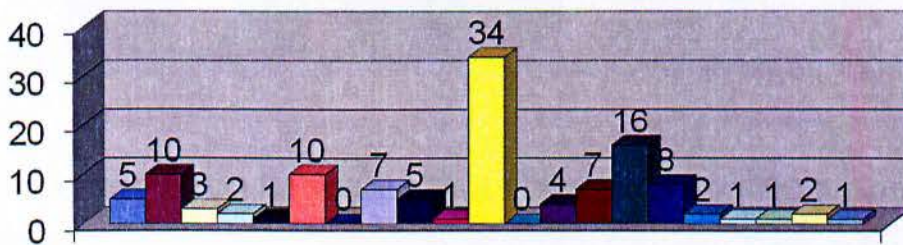
3.9.5. ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ ΤΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ ΓΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ?

3.9.6. ΑΝ ΝΑΙ, ΓΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ ΤΙ?

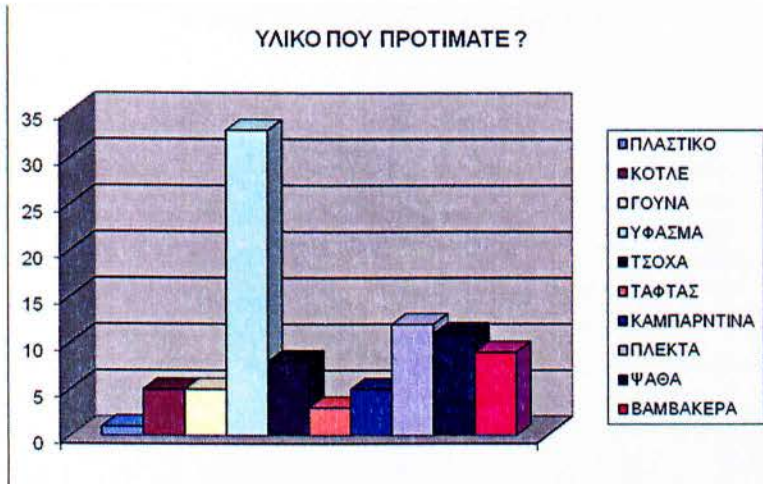
3.9.7. ΠΟΙΟ ΣΤΥΛ ΚΑΠΕΛΟΥ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ?

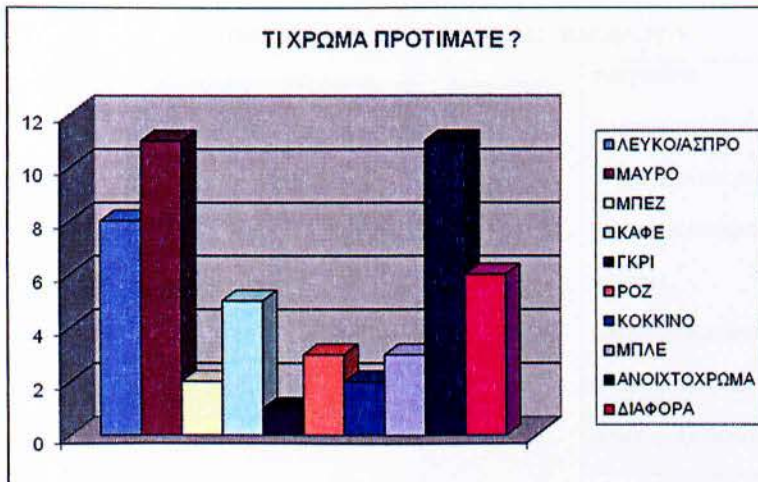
1

- ΚΑΠΕΛΟ ΝΤΕΡΜΠΥ
- ΚΑΠΕΛΟ ΠΑΝΑΜΑ (ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ)
- ΚΑΠΕΛΟ ΜΠΕΡΕ
- ΚΑΠΕΛΟ ΚΑΟΥΜΠΟΪΚΟ (STETSON)
- ΚΑΠΕΛΟ ΨΗΛΟ
- ΚΑΠΕΛΟ ΜΑΛΑΚΟ
- ΚΑΠΕΛΟ ΤΟΡΡΕΡ
- ΚΑΠΕΛΟ ΠΑΝΑΜΑ (ΑΝΔΡΙΚΟ)
- ΚΑΠΕΛΟ ΤΡΑΓΙΑΣΚΑ
- ΚΑΠΕΛΟ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ
- ΚΑΠΕΛΟ ΜΠΕΪΖΜΠΟΛ
- ΚΑΠΕΛΟ ΒΟΩΛΕΡ
- ΚΑΠΕΛΟ ΝΑΥΤΙΚΟ
- ΚΑΠΕΛΟ ΚΛΟΣ

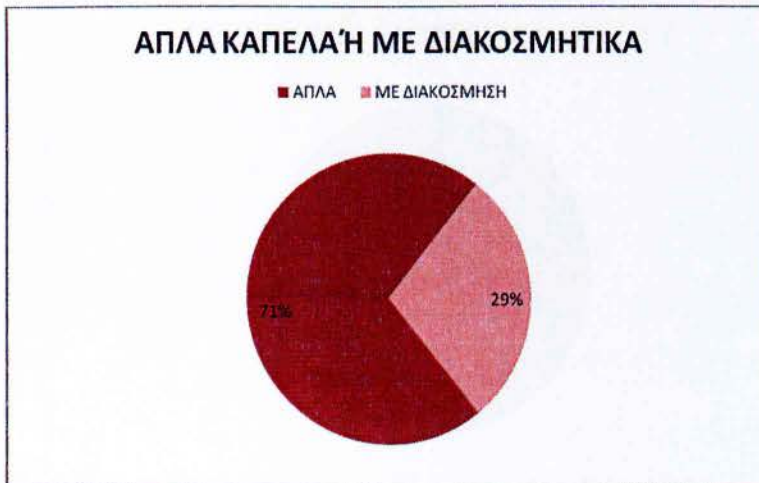
3.9.8. ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ ΠΟΥ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΚΥΡΙΩΣ ΑΠΟ ΤΙ ΥΛΙΚΟ ΕΙΝΑΙ?

3.9.9. ΤΙ ΧΡΩΜΑ ΤΑ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ?

3.9.10. ΣΑΣ ΑΡΕΣΟΥΝ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ Ή ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΚΑΠΟΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ?

3.9.11. ΤΙ ΥΛΙΚΑ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΝΑ ΔΙΑΚΟΣΜΟΥΝ ΤΑ ΚΑΠΕΛΟ ΣΑΣ?

3.9.12. ΜΕ ΠΟΙΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΔΙΑΛΕΓΕΤΕ ΣΥΝΗΘΩΣ ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ ΣΑΣ?

3.9.13. ΠΟΣΟ ΣΥΧΝΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΚΑΠΕΛΑ?

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

4.1. ΖΗΤΗΣΗ – ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Μέσα στο πέρασμα των χρόνων, ο ρόλος των καπέλων άρχισε να χάνει την κοινωνική του υπόσταση και να περνάει σταδιακά καθαρά σε χρηστικούς ρόλους. Έτσι, στη σημερινή κοινωνία, η χρήση του καπέλου γίνεται είτε για λόγους συμπλήρωσης της στολής κάποιων χαρακτηριστικών επαγγελματιών, όπως είναι του πιλότου, του ιερέα, του στρατιωτικού και του ιατρού. Είτε, από την άλλη, για προστασία του κεφαλιού από τα καιρικά φαινόμενα και κυρίως από τον ήλιο τους καλοκαιρινούς μήνες, καθώς και στα σπορ.

Στο συμπέρασμα αυτό καταλήξαμε και από τα αποτελέσματα του ερωτηματολογίου, που διαμορφώθηκε για το ερευνητικό μέρος της πτυχιακής αυτής εργασίας. Το ερωτηματολόγιο απαντήθηκε από 79 άτομα (39 γυναίκες και 40 άνδρες), επιλεγμένα έτσι ώστε, να έχουν συμπεριληφθεί όλες οι ηλικίες από 20 χρονών έως 60⁺, από όλα τα κοινωνικά στρώματα και από διάφορες περιοχές, αστικές και επαρχιακές.

Συγκεκριμένα, από τα 79 αυτά άτομα απάντησαν πως φορούν καπέλα το 62%. Θα λέγαμε, λοιπόν, πως σήμερα η ζήτηση για τα καπέλα έχει μειωθεί σε σχέση με τις προηγούμενες δεκαετίες. Μάλιστα έχει περιοριστεί η χρήση του σε συγκεκριμένες εκδηλώσεις, κυρίως στα σπορ και στις διακοπές για τη προστασία του κεφαλιού από τα καιρικά φαινόμενα, δηλαδή από τον ήλιο (32%), το κρύο (3%). Άλλοι λόγοι (33%) που τα φορούν είναι γιατί αποτελούν μέρος της στολής τους στην εργασία τους ή γιατί συμπληρώνουν την εμφάνισή τους.

Το πιο δημοφιλή από τα καπέλα, όπως διαπιστώνουμε και από την έρευνά μας (το προτιμούν 34 άτομα από το σύνολο αυτών που ερωτήθηκαν, δηλαδή το 43%), είναι το καπέλο μπέιζμπολ ή αλλιώς jockey, όπως έχει γίνει ευρύτερα γνωστό. Το στρογγυλό, δηλαδή, εφαρμοστό καπέλο, κατασκευασμένο από αρκετά τριγωνικά κομμάτια με μπροστινό σκέπαστρο.

ΕΙΚΟΝΑ 4.1. :
www.villagehatshop

Χρησιμοποιείται κυρίως στον αθλητισμό είναι συνήθως πάνινο βαμβακερό, ώστε να μην εμποδίζει τον αερισμό της κεφαλής, αλλά ταυτόχρονα να απορροφά και τον ιδρώτα. Και είναι κυρίως λόγω αυτής της ιδιότητάς του, που το 90 τις εκατό του πληθυσμού της γης το προτιμά για την προστασία της κεφαλής από τον ήλιο κατά την έκθεσή τους σε αυτόν. Το συναντάμε, όμως και σε δερμάτινο, όπου όμως η χρήση του περιορίζεται καθαρά ως αξεσουάρ.

Παράγονται σε ένα μέγεθος, αλλά προσαρμόζονται στο κεφάλι χάρη στην προσαυξανόμενη ταινία που έχουν στο πίσω μέρος.

Δεύτερο στις προτιμήσεις (16 άτομα) ο σκούφος, που συνήθως είναι μάλλινος και προστατεύει το κεφάλι από το κρύο τους χειμερινούς μήνες.

ΕΙΚΟΝΑ 4.2. : www.villagehatshop

Ακολουθώντας, λοιπόν, τις τάσεις της εποχής, οι καπελοβιομηχανίες κατευθύνουν την παραγωγή τους, στο μεγαλύτερο ποσοστό, στη κατασκευή καπέλων jockey. Ακολουθούν κατά σειρά στη ζήτηση, οπότε και στη προσφορά, τα ψάθινα καπέλα, όπως είναι τα καπέλα στυλ Παναμά, καουμπόικα και Stetson, καθώς και το ναυτικό καπελάκι, αλλά και ο μπερές.

Τα τελευταία κυρίως χρόνια είναι η μόδα που έχει επαναφέρει τη χρήση των καπέλων αυτών, ως συμπλήρωμα της εμφάνισης, ως αξεσουάρ. Έτσι, η παραγωγή τους γίνεται ως επί το πλείστον, από βιομηχανίες και είναι μαζική, χωρίς να δίνεται έμφαση στη μοναδικότητα και τη καινοτομία.

Σε εξαιρετικά λίγες περιπτώσεις, σε μερικά μέρη του κόσμου και σε πιο ανώτερες οικονομικά τάξεις, συναντάμε ακόμα την χρήση κάποιων καπέλων κατασκευασμένων με τη τέχνη των παλιών καπελάδων, που ως κύριο χαρακτηριστικό τους έχουν την μοναδικότητα και την πρωτοτυπία.

4.2. ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΩΝ ΚΑΠΕΛΩΝ

Το πιο κοινό υλικό που χρησιμοποιείται στη κατασκευή καπέλων είναι η τσόχα. Η τσόχα αρχικά ανακαλύφθηκε από νομαδικές φυλές της Ασίας, οι οποίες είναι γνωστό ότι χρησιμοποιούσαν το μαλλί των προβάτων για να κατασκευάσουν τσόχες για ρούχα και σκηνές. Στις μέρες μας αποτελεί ένα από τα πιο εύχρηστα υλικά κατασκευής καπέλων κυρίως λόγω του μικρού κόστους παρασκευής τους και επομένως της προσιτής τους τιμές προς τους καταναλωτές.

ΕΙΚΟΝΑ
4.3.:www.sunbody.

ΕΙΚΟΝΑ 4.4. :
www.henschelhats

Πέρα όμως από τη τσόχα ένα άλλο πολύ δημοφιλές υλικό κατασκευής καπέλων, είναι η ψάθα. Παλιότερα όλα τα ψάθινα καπέλα κατασκευάζονταν στο χέρι με μια αρκετά επώδυνη και χρονοβόρα

διαδικασία από δεξιόχενες πλέκτες, οι οποίοι συχνά πληρωνόταν μόνο το ένα δέκατο της λιανικής τιμής του καπέλου. Η τέχνη αυτή ξεκίνησε από το Εκουαδόρ αλλά γρήγορα αντιγράφηκε. Σήμερα, η

πλειοψηφία των ψάθινων καπέλων γίνεται από βιομηχανίες με αποτέλεσμα να έχει μειωθεί κατά πολύ ο χρόνος κατασκευής τους, και κατά συνέπεια το κόστο τους.

Συχνά συναντάμε καπέλα φτιαγμένα από το δέρμα κάποιου ζώου, όπως του λαγού, του αρνιού, της αρκούδας, του κουνελιού, του κάστορα ή κάποιου φιδιού. Τα γούνινα καπέλα παρέχουν μεγάλη προστασία από το κρύο και τον αέρα. Λόγω όμως της ιδιαίτερης επεξεργασίας που πρέπει να υποστεί το δέρμα τα καπέλα αυτά κοστίζουν πιο ακριβά από τα υπόλοιπα.

ΕΙΚΟΝΑ 4.5.:
www.henschelhats.com

Τα υφασμάτινα καπέλα από την άλλη χρησιμοποιούνται κατά κόρον, κυρίως στα σπορ. Προτιμούνται υφάσματα μαλακά, που αντέχουν στις υψηλές ή χαμηλές θερμοκρασίες και που αφήνουν το δέρμα να αναπνέει. Πολλά από αυτά είναι από αδιάβροχα υφάσματα, κατάλληλα για τη προστασία του κεφαλιού από τη βροχή. Τέτοια είναι η καμπαρτίνα, τα κοτλέ και κυρίως κάποια συνθετικά υφάσματα. Το τζόκεϊ είναι από τα πιο συνηθισμένα καπέλα που κατασκευάζονται από τέτοια υλικά και τα συναντάμε πολύ συχνά στα σπορ.

EIKONA 4.6. :
www.tillev.com

Δυστυχώς, σήμερα πιο σπάνια βλέπουμε καπέλα κατασκευασμένα από πιο καλά υφάσματα όπως είναι ο ταφτάς, η δαντέλα ή το μετάξι. Τα καπέλα αυτά φοριούνται πλέον από λίγους, κυρίως γυναίκες, και σε συγκεκριμένες περιστάσεις όπου απαιτείται πολύ επίσημο ένδυμα.

EIKONA 4.7. :
www.villarehatshop.com

Ακόμα, υπάρχουν πολλά μάλλινα και βαμβακερά καπέλα. Τα μάλλινα καπέλα είναι ευκολοφόρετα και πολύ ζεστά, για αυτό και προτιμούνται κυρίως τους χειμερινούς μήνες και από τους λάτρεις των χειμερινών σπορ. Το μαλλί και το βαμβάκι μπορεί να το χρησιμοποιήσουν οι παρασκευαστές καπέλων απευθείας ως ύλη για την κατασκευή καπέλων, ή να τα επεξεργαστούν και από αυτά να δημιουργήσουν κάποια υφάσματα με πιο ανθεκτικές ίνες. Τέτοια υφάσματα είναι το карабόπανο(ο καμβάς), το οποίο είναι σφιχτό μάλλινο πανί, με τετράγωνη ύφανση, φινιρισμένο και έχει τέλεια εφαρμογή. Είναι ένα υλικό γερό και ανθεκτικό με μεγάλη διάρκεια ζωής, που προσφέρει άνεση και αντοχή στο νερό.

EIKONA 4.8. :
www.parkhurdtd.ca

Ακόμα υπάρχει το twill, ένα ύφασμα με μεγάλη ιστορία. Κυρίως είναι φτιαγμένο από βαμβάκι, αλλά μπορούμε να το συναντήσουμε και από άλλες φυσικές ίνες, όπως το μαλλί. Συνήθως ελαφρότερο από το карабόπανο, είναι στη πλειοψηφία του κυματιστό και χαρακτηριστικές είναι οι διαγώνιες σειρές ινών στην επιφάνεια του υφάσματος. Το πανί αυτό το χρησιμοποιούν σε ποικιλία βάρους. Πολλές φορές σε κάποια υφάσματα twill, φτιαγμένα από βαμβακερές ίνες, βουρτσίζουν την επιφάνεια, ώστε να γίνουν ακόμα πιο μαλακά.

EIKONA 4.9. :
www.screamerhats.com

Σε αυτή την κατηγορία ανήκει και το 'κερωμένο βαμβάκι', όπως το αποκαλούν. Στον 18^ο αιώνα οι Βρετανοί ήταν εκείνοι που πρώτοι απ' όλους ανακάλυψαν τη χρήση κεριού και λαδιού ώστε να κάνουν το βαμβάκι αδιάβροχο. Μαζί με τις κατάλληλες ίνες οι κερωμένες βαμβακερές ίνες μπορούν να προσφέρουν μεγάλη σκληρότητα – αντοχή. Παρ' όλο που δεν είναι τόσο καθαρές (απαλλαγμένο από β ύλες, όπως χύμα κλαδάκια και άλλα), όσο οι αρχικές μορφές του βαμβακιού, σε κάποιες ποικιλίες κερωμένου βαμβακιού προσθέτουν ιδικές ουσίες που έχουν ως βάση το πετρέλαιο, ώστε να επιτύχουν καλύτερο αποτέλεσμα : να κάνουν το ύφασμα πιο ανθεκτικό στο νερό και αδιάβροχο.

Τα φύλλα βαμβακιού, είναι μια άλλη πρώτη ύλη για τη κατασκευή καπέλων. Τα φύλλα αυτά έχουν τετράγωνη δομή και φτιάχνεται από την ελαφρότερη ποικιλία

βαμβακερών ινών. Το ότι το ύφασμα αυτό είναι εύκαμπτο και πολύ ελαφρύ, το κάνει την καλύτερη επιλογή για την κατασκευή καλοκαιρινών καπέλων.

Τέλος, στη κατηγορία αυτή ανήκει και το ληνό. Το λινό είναι το πιο ανθεκτικό από τα υφάσματα που παρασκευάζονται με πρώτη φυτική ύλη. Έχει 2 με 3 φορές μεγαλύτερη αντοχή από το βαμβάκι. Επιπλέον, είναι από τη φύση του δροσερό και απορροφητικό και μπορεί να δουλευτεί πολύ εύκολα. Ανακαλύφθηκε περισσότερο από 400 χρόνια πριν. Το ληνό είναι φτιαγμένο από λινάρι, μια ίνα που παίρνεται από το μίσχο του φυτού. Στο χρώμα του είναι σπαστό άσπρο με ανοιχτή απόχρωση και μπορεί να βαφτεί πολύ εύκολα χωρίς να ξεθωριάσει όταν πλυθεί.

Τα τελευταία χρόνια βέβαια, με την εξέλιξη της τεχνολογίας έχουν δημιουργηθεί πολλές συνθετικές ίνες, οι οποίες ως επί το πλείστον έχουν καλύτερες ιδιότητες από τις φυσικές. Το νάυλον είναι οι πιο γνωστές συνθετικές ίνες που χρησιμοποιούνται για τη κατασκευή καπέλων. Έτσι υπάρχουν πολλά παράγωγά του και ανάλογα από την εταιρία που το δημιουργεί παίρνει και διάφορα ονόματα.

Για παράδειγμα, στη κατασκευή των καπέλων χρησιμοποιείται πολύ το

Supplex νάυλον, το οποίο ως συνθετική ίνα αντικαθιστά το βαμβάκι. Τα υφάσματα που περιέχουν τέτοιες ίνες είναι ελαφριά, έχουν μαλακή επιφάνεια, ανθεκτικά και έχουν μεγάλη διάρκεια ζωής. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν κυρίως για καλοκαιρινά καπέλα, καθώς είναι αδιάβροχα και παρέχουν προστασία από την ηλιακή ακτινοβολία.

Μια άλλη εταιρεία είναι η **CORDURA**, η οποία κατασκευάζει συνθετικό νάυλον ως εναλλακτικό του καραβόπανου. Υπάρχουν πολλές ποικιλίες που διαφέρουν στο βάρος των ινών. Αρχικά το νάυλον αυτό χρησιμοποιούταν στη κατασκευή αποσκευών, αλλά πιο ελαφριές ίνες νάυλον χρησιμοποιούνται πλέον για την κατασκευή ρούχων και καπέλων. Χαρακτηριστικό του νάυλον αυτού είναι η μεγάλη αντοχή που προσδίδει στα υφάσματα που το περιέχουν.

Η **COOLMAX** είναι μια ακόμα εταιρεία, χαρακτηριστικό της οποίας είναι ότι το νάυλον που κατασκευάζει έχει μεγάλη απορροφητικότητα. Έτσι τα καπέλα που περιέχουν ίνες αυτού του νάυλον έχουν καλή απορρόφηση του ιδρώτα και επί πλέον προσφέρουν μια ευχάριστη αίσθηση δροσιάς.

4.3. Η ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΠΕΛΩΝ

Η διακόσμηση μπορεί να περιορισθεί στο ελάχιστο, αλλά οι ευφάνταστοι κατασκευαστές καπέλων χαίρονται να χρησιμοποιούν μετάξια, τούλια, οργάντζες, φτερά ή λουλούδια. Το εύρος των υλικών που χρησιμοποιούνται στη διακόσμηση περιορίζεται μόνον από την φαντασία του σχεδιαστή καπέλων. Ένας ταλαντούχος κατασκευαστής μπορεί να είναι ασυμβίβαστος και εξαιρετικά δημιουργικός, αλλάζοντας ή απορρίπτοντας τους κανόνες. Μοναδικό κριτήριο είναι η προσωπικότητα του πελάτη και η κοινωνική εκδήλωση στην οποία θα φορεθεί το καπέλο. Η όλη γοητεία και η πρόκληση του ντιζάιν καπέλων είναι ακριβώς ότι δεν υπάρχουν σταθεροί κανόνες. Ένα κλασικό, απλό στυλ μιλά με την φόρμα και το σχήμα τους – ένα άλλο καπέλο μπορεί να είναι αποτέλεσμα μιας οργιώδους

φαντασίας, χρωμάτων και ιδεών. Κάθε καπέλο έχει το ρόλο και τον σκοπό του. Μην ξεχνούμε ποτέ ότι το καπέλο αποτελεί αξεσουάρ της μόδας και ο ίδιος ο λόγος της ύπαρξής του είναι να κάνει μια γυναίκα φινετσάτη, μυστήρια, σοφιστική και όμορφη.

Στους άνδρες αρέσουν οι γυναίκες με καπέλα και οι γυναίκες συχνά εύχονται οι άνδρες να φορούν καπέλο περισσότερο συχνά. Το καπέλο προκαλεί την προσοχή περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο αξεσουάρ της μόδας και –ίσως το σημαντικότερο- μένει στην μνήμη για πάντα.

4.4. ΧΡΗΣΗ Α' ΚΑΙ Β' ΥΛΩΝ ΣΤΑ ΚΑΠΕΛΑ

ΕΙΚΟΝΑ 4.10.: www.villagehatshop.com

Πολύ συχνά τα καπέλα κάθε είδους διακοσμούνται με ποικίλα πανέμορφα αξεσουάρ. Χρειάζεται βέβαια πολύ προσοχή στην επιλογή των αξεσουάρ που θα διακοσμήσουν ένα καπέλο γιατί όσο εύκολο είναι να αναδείξουν το καπέλο, άλλο τόσο εξίσου εύκολο είναι και να το καταστρέψουν.

ΕΙΚΟΝΑ 4.11.: www.villagehatshop.com

Απαστράφτουσες πούλιες, λαμπερές παγέτες και χάντρες, εντυπωσιακές καρφίτσες, αποξηραμένα άνθη, κορδέλες κάθε φάρδους, φούντες και πολύχρωμα φτερά ή ακόμα και πέρλες και ημιπολύτιμοι λίθοι, χρησιμοποιούνται κατά κόρων στη διακόσμηση των καπέλων.

ΕΙΚΟΝΑ 4.12.: www.villagehatshop.com

Από πολύ παλιά στην Ιστορία του ανθρώπου, οι διακοσμήσεις των καπέλων με φτερά ήταν ένδειξη πλούτου και σύμβολο κοινωνικής θέσης. Τα φτερά ήταν διαθέσιμα σε πληθώρα χρωμάτων, διαφορετική υφή και ποικιλία. Υπήρχαν γυαλιστερά φτερά, φουντωτά από μαραμπού, ποικιλόχρωμα από φασιανούς, σοβαρότερα από στρουθοκαμήλους, άλλα από ερωδιούς ή πουλιά του παραδείσου. Οι κατασκευαστές τα προτιμούσαν όλα και η πελατεία της Belle Epoque δεν τα χόρταινε. Ένα πανέμορφο καπέλο, κοσμημένο με φτερά στα φυσικά χρώματα του σμαραγδιού, του κίτρινου, του κρεμ, από πουλί του παραδείσου,

ΕΙΚΟΝΑ 4.13.: www.couturecreation.net

μπορούσε να φθάσει και τα 100 δολάρια, μια περιουσία το 1905. Τα φτερά εισάγοντο σε μεγάλες ποσότητες στην Ευρώπη από την Αμερική και τη Νότια Αφρική καθώς και από κάθε γωνιά της Βρετανικής αυτοκρατορίας. Πολλά εξωτικά πτηνά κινδύνευαν από αφανισμό μέχρις ότου άρχισαν να ακούγονται φωνές διαμαρτυρίας για την προστασία τους. Η Βασιλική Εταιρία για την Προστασία των Πτηνών (Royal Society for the Protection of Birds) ιδρύθηκε το 1889 στην Αγγλία. Στις ΗΠΑ, η Audubon Society προσπάθησε να σταματήσει το εμπόριο φτερών εξωτικών πτηνών και δημιούργησε μια περιβαλλοντική συνείδηση στις κυρίες της υψηλής κοινωνίας. Μετά από πολλές εκστρατείες απαγόρευσης, η βασίλισσα Αλεξάνδρα δέχθηκε να απαγορεύσει την είσοδο την αυλή σε κυρίες της υψηλής κοινωνίας που θα έφεραν στο καπέλο φτερά από φασιανό. Η κίνηση αυτή οδήγησε τελικά στην απαγόρευση της χρήσης φτερών από πολλά άλλα πτηνά που κινδύνευαν με αφανισμό. Σήμερα, οι γυναίκες εξακολουθούν να αγαπούν το φτερωτό διάκοσμο στο καπέλο και οι κατασκευαστές εξακολουθούν να σχεδιάζουν τέτοια

καπέλα, όμως έμαθαν να χρησιμοποιούν την επινοητικότητα τους καθώς και φτερά από πτηνά εκτροφής, όπως στρουθοκάμηλο, φασιανό, ή πάπιες.

Γύρω στο 1910, εάν ένα καπέλο δεν ήταν διακοσμημένο με φτερά, τότε ήταν φορτωμένο με ντραπαρισμένο μεταξωτό ύφασμα και βέλο. Το βελούδο, ο ταφτάς, το σατέν ήταν δημοφιλή υλικά, από τα οποία κατασκευάζονταν και κορδέλες διαφορετικού φάρδους και ποικιλιών. Αυτά τα «γλυπτά» από υφάσματα, φτερά και κορδέλες έπρεπε να ισορροπούν με πολύ προσοχή πάνω στην υψηλή και σύνθετη κομμωτική της εποχής. Στερεώνονταν με μακριές καρφίτσες ειδικές για καπέλα – μερικές από αυτές έφτασαν, το 1920, το μήκος-ρεκόρ των 12 ιντσών. Αυτές οι καρφίτσες για καπέλα, με τα όμορφα σχέδια και την προσεγμένη κατασκευή έδωσαν την ευκαιρία για περισσότερη καλλιτεχνική δημιουργικότητα, αυτή τη φορά σε χρυσοχόους, οι οποίοι έφτιαχναν έξοχα κομμάτια χρησιμοποιώντας μια μεγάλη γκάμα από μέταλλα, πέρλες και ημιπολύτιμους λίθους.

4.5. ΤΙ ΡΟΛΟ ΠΑΙΖΟΥΝ ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΣΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥ ΣΤΥΛ ΠΟΥ ΜΑΣ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ;

Από την έρευνα, επίσης, διαπιστώνουμε πως η λειτουργικότητα αποτελεί το πρωταρχικό κριτήριο επιλογής καπέλου σήμερα (43%). Ακολουθεί η αισθητική (28%) και το υλικό κατασκευής του καπέλου (15%). Ωστόσο, υπάρχει και ένα ποσοστό (5%) που διαλέγει το καπέλο με βάση το τι του ταιριάζει, δηλαδή με βάση τα χαρακτηριστικά του προσώπου του.

Θα μπορούσαμε να πούμε πως υπάρχουν κάποιοι γενικοί κανόνες, ή μάλλον κάποιες συμβουλές, που μπορεί κάποιος αν επιθυμεί να ακολουθήσει όταν διαλέγει ένα καπέλο. Είναι γεγονός πως κάποια στυλ καπέλων ταιριάζουν πιο πολύ σε συγκεκριμένα χαρακτηριστικά προσώπου, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει πως όποιος δεν τα διαθέτει δεν μπορεί να φορέσει αυτό το στυλ. Το σχήμα, το χρώμα και το μέγεθος του καπέλου εξαρτάται από το σωματότυπο αλλά και το χαρακτήρα του κάθε ανθρώπου.

Έτσι, θα λέγαμε πως σε ένα στενόμακρο πρόσωπο ταιριάζει περισσότερο ένα καπέλο με μεγάλο και γυρισμένο προς τα πάνω γείσο. Συνιστάται ένα καπέλο με το γείσο του ναυτικού. Σε ένα τετραγωνισμένο πρόσωπο, θα πήγαινε καλύτερα ένα καπέλο με γείσο που γέρνει και καλύπτει τη μια μεριά του προσώπου, ή γενικά ένα καπέλο που μπορεί να το τοποθετήσει έτσι ώστε να γέρνει. Ιδανικό είναι ο μπερές ή καπέλο με ναυτικό στυλ. Στα στρογγυλά πρόσωπα προτείνουν κυρίως μεγάλα καπέλα με φαρδύ γείσο όπως είναι τα καπέλα σε στυλ Stetson, παναμά ή τα ναυτικά με μεγάλο γείσο. Γενικά πάντως στα στρογγυλά πρόσωπα ταιριάζουν πολλά είδη καπέλων. Όσοι έχουν μικρό και παχουλό πρόσωπο καλό είναι να προτιμά καπέλα με μέτριο γείσο, ενώ όσοι έχουν μεγάλο, μακρόστενο αλλά παχουλό πρόσωπο είναι καλύτερα να διαλέγουν καπέλα με γεμάτο θόλο και σχετικά μεγάλο γείσο. Τέλος, όσοι έχουν οβάλ πρόσωπο θα λέγαμε πως είναι οι πιο τυχεροί απ' όλους, αφού όλα τα στυλ των καπέλων τους ταιριάζουν εξ' ίσου καλά. Ακόμα, οι κοντοί και μικρόσωμοι άνθρωποι μπορούν να βοηθηθούν με το να φορούν καπέλα με ψηλό θόλο, καθώς έτσι φαίνονται ψηλότεροι.

Όσον αφορά το χρώμα του καπέλου, αυτό πολλές φορές καλό είναι να συνδυάζεται με το χρώμα του ρούχου που φοράει κάποιος. Γενικά, κάποια χρώματα καπέλων ταιριάζουν περισσότερο σε κάποια χρώματα δέρματος από κάποια άλλα. Για παράδειγμα, στα ανοιχτόχρωμα δέρματα και στα καστανά, ξανθά μαλλιά ταιριάζουν οι αποχρώσεις του γκρι(ανοιχτό και σκούρο γκρι). Τα μπλε καπέλα πάνε πολύ στους ανθρώπους που έχουν μπλε μάτια και σε κάθε χρώμα μαλλιών, κυρίως όμως με τα πυρόξανθα και κόκκινα μαλλιά. Το σκούρο μπλε του ναυτικού δεν συνιστάται σε ανθρώπους με ανοιχτόχρωμες επιδερμίδες. Το καφέ χρώμα ταιριάζει κυρίως στις σκούρες και ροδοκόκκινες επιδερμίδες και στα πυρόξανθα ή κόκκινα μαλλιά. Τέλος τα πράσινα καπέλα μπορούν να φορεθούν απ' όλους ανεξαρτήτως του χρώματος των μαλλιών τους, αλλά ταιριάζει πιο πολύ σε ανθρώπους με καστανά και ξανθά μαλλιά.

Όλες οι παραπάνω προτάσεις πάντως, είναι μόνο συμβουλές. Αγοράστε όποιο καπέλο θέλετε που σας αρέσει και που εσείς νοιώθετε καλά και όμορφοι φορώντας το.

4.6. Η ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΩΝ ΚΑΠΕΛΩΝ

Η φροντίδα καθορίζεται από το στυλ του καπέλου και από τα υλικά που έχουν χρησιμοποιηθεί. Τα τσόχινα και ψάθινα μοντέλα πρέπει να φυλάσσονται σε κουτιά και να παραγεμίζονται με χαρτί, ώστε να διατηρούν το σχήμα τους. Το κουτί πρέπει να είναι ευρύχωρο ώστε να επιτρέπει τον αέρα να κυκλοφορεί και να μην στριμώνει και τσαλακώνει το καπέλο. Σημαντικό είναι να μην ακουμπάει η καμφορά στο καπέλο. Στο τέλος της σεζόν, πρέπει να πηγαίνετε το καπέλο στο καθαριστήριο για να το επαναφέρουν στο αρχικό του σχήμα

Τα πλεκτά και άλλα μαλακά καπέλα πρέπει να φυλάσσονται σε ράφια. Ορισμένα μπορούν να πλυθούν, ενώ άλλα απαιτούν επαγγελματικό καθαρισμό, όπως στην περίπτωση των καπέλων από σουέτ. Οι ετικέτες συνήθως περιλαμβάνουν οδηγίες για τη φροντίδα τους.

Κάθε κηλίδα, άρωμα ή τσάκιση μπορεί να αφαιρεθεί από το καπέλο όταν αυτό έρθει σε επαφή με νερό που τρέχει υπό μεγάλη πίεση. Ένας βραστήρας είναι ιδανικός για αυτό το σκοπό. Οι τσακίσεις μπορούν εύκολα να αφαιρεθούν με τον τρόπο αυτό. Παρόμοιες λεπτές, ελαφριές κηλίδες μπορούν να αφαιρεθούν εύκολα εξ' ίσου καλά, είτε με το νερό, είτε με τη βοήθεια μιας ειδικής βούρτσας για καπέλα. Τη βούρτσα αυτή μπορεί να την προμηθευτεί κάποιος από τα περισσότερα μαγαζιά που πουλούν καπέλα.

ΕΙΚΟΝΑ 4.14. :
<http://www.lockhatters.co.uk>

Στα καπέλα Παναμά (δηλαδή τα ψάθινα καπέλα), από την άλλη, πρέπει να συμπεριφέρεται κανείς με μεγάλη φροντίδα και προσοχή αν θέλει να τους εξασφαλίσουμε μεγάλη διάρκεια ζωής. Πρέπει να αποφεύγει ο ιδιοκτήτης τους να τα φέρνει σε άμεση επαφή με τη ζέστη και τον ήλιο καθώς η υπερβολική ζέστη έχει ως αποτέλεσμα την εξάτμιση της υγρασίας από τις ίνες, γεγονός που προκαλεί ραγίσματα στο ψάθινο καπέλο. Η πιο επιζήμια για το καπέλο παναμά κίνηση που μπορεί να κάνει κάποιος είναι να το αφήσει στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου του. Αυτή είναι η χειρότερη θέση. Αν επιθυμεί κάποιος να το να κρατήσει πάνω από μία

σεζόν, πρέπει να βρει κάποια εναλλακτική θέση να το τοποθετεί μέσα στο αυτοκίνητο.

Ακόμα δεν πρέπει να πιάνουμε το καπέλο παναμά από το θόλο, αλλά να προσπαθούμε να το πιάνουμε από το γείσο για να αποφύγουμε έτσι την πιθανότητα να δημιουργηθούν σπασίματα στο θόλο. Για τον ίδιο λόγο, πρέπει να βεβαιωνόμαστε ότι το καπέλο έχει επαρκή υγρασία στις ίνες του, με το να το ψεκάσουμε ανά τακτά χρονικά διαστήματα με νερό. Ένας ειδικός ψεकाστήρας φυτών είναι ιδανικός για αυτή τη περίπτωση.

Ποτέ δεν βάζουμε ένα καπέλο Παναμά στο πλυντήριο. Επειδή το να καθαρίσεις το καπέλο χωρίς να χάσει το αρχικό του σχήμα είναι πολύ δύσκολο πρέπει πριν ξεκινήσουμε να το καθαρίζουμε να είμαστε σίγουροι πως διαθέτουμε μια φόρμα, η οποία θα δώσει στο καπέλο το κατάλληλο σχήμα που επιθυμούμε όταν αυτό στεγνώσει. Υπάρχουν ειδικές κατασκευές, τις οποίες μπορούμε να τις προμηθευτούμε από τα μαγαζιά που πουλούν καπέλα, ή ακόμα μπορούμε και να τη φτιάξουμε μόνοι μας. Είναι μια πολύ απλή κατασκευή: ένας απλός κύλινδρος φτιαγμένος από χαρτόνι σε διάσταση ίσος με την ακριβή εσωτερική περίμετρο του καπέλου μας, πριν αυτό πλυθεί. Η μεζούρα για να πάρουμε τη μέτρηση δεν πρέπει να είναι ούτε σφιχτή, ούτε χαλαρή, αλλά να εφαρμόζει ακριβώς. Το χαρτόνι καλό είναι να είναι άχρωμο και μόλις φτιάξουμε τον κύλινδρο πρέπει να τον στερεώσουμε με ταινία, ώστε να μην ανοίξει αργότερα. Προσπαθήστε να δώσετε στο κύλινδρο ένα κάπως οβάλ σχήμα, όπως είναι εξ' άλλου το σχήμα του κεφαλιού σας και επομένως του καπέλου σας. Μια καλή συμβουλή είναι να βγάλετε φωτογραφία το καπέλο σας από όλες τις πλευρές, ώστε να σας βοηθήσει να του ξαναδώσετε το ίδιο σχήμα μετά το πλύσιμο.

Για να καθαρίσουμε κάποια βρόμικα σημάδια που πιθανόν να σχηματιστούν, μπορούμε να εφαρμόσουμε ένα ελαφρώς βρεγμένο βαμβακερό ή μάλλινο πανί στο σημάδι και να το τρίψουμε μαλακά.

Αν όμως θέλουμε να το πλύνουμε ολόκληρο, σε καθαρή λεκάνη ή ακόμα και στο νεροχύτη μπορούμε να ρίξουμε νερό, σε θερμοκρασία σώματος και να προσθέσουμε σαπούνι τσαγιού, όπως αυτό της φωτογραφίας, ή λίγο από το κοινό υγρό απορρυπαντικό. Καλύτερο πάντως είναι το απορρυπαντικό πιάτων και όχι των ρούχων, γιατί των ρούχων δεν αφαιρεί το ίδιο καλά λεκέδες από γράσο ή λίγδα. Με 'ευγενικές' προσεχτικές κινήσεις βυθίζουμε το καπέλο στη λεκάνη για λίγα λεπτά. Δεν χρησιμοποιούμε σκληρή βούρτσα, ούτε κάνουμε βίαιες κινήσεις.

Η βούρτσα που θα χρησιμοποιήσουμε για να τρίψουμε ελαφριά τα σημεία που έχουν κάποιο λεκέ, πρέπει να είναι μαλακιά. Σημαντικό είναι ακόμα να μην χρησιμοποιούμε απορρυπαντικό που περιέχει χλωρίνη, γιατί υπάρχει κίνδυνος να φθαρεί το καπέλο και να ξεθωριάσει η λουρίδα που το στολίζει.

Όταν το πλύνουμε, σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να το στραγγίσουμε, όπως κάνουμε με τα ρούχα. Πρέπει απλά να το τραβήξουμε από το νερό και να αφήσουμε τη μεγάλη ποσότητα νερού να φύγει μόνη της. Έπειτα, στερεώνουμε μια βαμβακερή πετσέτα στο εσωτερικό του καπέλου και το βάζουμε πάνω στη χάρτινη φόρμα που φτιάξαμε να στεγνώσει. Με μια άλλη βαμβακερή πετσέτα, με προσεχτικές κινήσεις το στεγνώνουμε ελαφριά. Πριν στεγνώσει εντελώς, αφαιρούμε το καπέλο από τη φόρμα και με αργές και 'ευγενικές' κινήσεις διορθώνουμε το σχήμα του καπέλου ώστε να πλησιάζει όσο το δυνατόν πιο πολύ στο αρχικό του σχήμα και το αφήνουμε πάνω στο τραπέζι μέχρις ότου να στεγνώσει εντελώς. Αν θέλουμε να στεγνώσει πιο

ΕΙΚΟΝΑ 4.15. :
<http://www.lockhatters.co.uk>

γρήγορα μπορούμε να το τοποθετήσουμε μπροστά από ένα ανεμιστήρα ή ακόμα και στο ψυγείο, γιατί ο αέρας που βγαίνει από το μηχανισμό του μπορεί να το στεγνώσει ομοιόμορφα. Δεν πρέπει όμως να το στεγνώσουμε με το σεσουάρ μαλλιών ή στο φούρνο γιατί δεν αν στεγνώσει γρήγορα θα χάσει την ευκινησία του και θα σκληρύνει. Υπάρχει ακόμα μεγάλος κίνδυνος να συρρικνωθεί η εσωτερική φάσα του καπέλου και αν γίνει αυτό είναι πολύ δύσκολο να επανέλθει στις αρχικές της διαστάσεις. Επίσης, το σεσουάρ μαλλιών αναπτύσσει πολύ υψηλές θερμοκρασίες, μεγαλύτερες από αυτή του βρασμού του νερού, με αποτέλεσμα να καούν μερικές περιοχές του καπέλου σας και να συρρικνωθούν οι ίνες του.

Όταν δεν τα χρησιμοποιούμε, ή όταν θέλουμε να το πάρουμε μαζί μας σε κάποιο ταξίδι, μπορούμε να το διπλώσουμε προσεκτικά, κατά μήκος της κορυφογραμμής, και να το τοποθετήσουμε μαλακά σε ένα οβάλ κουτί. Καλό είναι πάντως να αποφεύγουμε τη μακροχρόνια φύλαξή τους σε κουτιά, καθώς αυτό μπορεί να καταστρέψει το καπέλο.

Τα μάλλινα καπέλα, πρέπει να τα στέλνουμε για το καθαρισμό τους, σε ειδικά καθαριστήρια. Το στεγνό καθάρισμα δεν ενδείκνυται για τα μάλλινα καπέλα γιατί συμβάλλει στο να χάνουν το σχήμα τους.

Στα δερμάτινα καπέλα γενικά η βροχή δεν επιδρά αρνητικά, αρκεί να τα στεγνώσουμε σωστά. Πρέπει να τα στεγνώσουμε αμέσως με ένα λευκό μαλακό πανί και να το αφήσουμε να στεγνώσει κάπου όπου να μην έρχεται σε άμεση επαφή με ζεστό αέρα. Υπάρχουν βεβαίως και πολλά χημικά τα οποία μπορούν να επιδράσουν στο καπέλο και να το κάνουν αδιάβροχο. Για να αφαιρέσουμε τους καθημερινούς λεκέδες από τα μαλακό δέρματα, αρκεί περιοδικά να τα περνάμε με ένα νωπό(όχι υγρό) πανί. Ένα φυσικό σαπούνι μπορεί μερικές φορές να βοηθήσει στο καθάρισμα. Για να διατηρήσετε την επιφάνεια του δερμάτινου καπέλου μαλακή και εύκαμπτη και να ανακτήσει το δέρμα τα φυσικά του λάδια, που χάνονται με την καθημερινή χρήση, μπορούμε που και που να του απλώνουμε μια ειδική λοσιόν με κυκλικές κινήσεις.

Τα καπέλα από σουέτ πρέπει συχνά να βουρτσίζονται ώστε να αφαιρούνται οι τοπικοί λεκέδες. Οι υγροί λεκέδες πρέπει αμέσως να αφαιρούνται με ένα απορροφητικό λευκό πανί. Μια μαλακή βούρτσα θα φανεί πολύ χρήσιμη στην αφαίρεση της βρόμας και θα βοηθήσει στο να ξαναγίνει το σουέτ μαλακό. Υπάρχουν στην αγορά και πολλά σπρέι με βάση σιλικόνης που βοηθούν τα σουέτ καπέλα να αντιστέκονται στο νερό και στη βρομιά. Μια καλή συμβουλή είναι να αποφεύγετε να πιάνετε το σουέτ καπέλο σας από τη μέση του θόλου γιατί αυτό θα έχει ως τελική συνέπεια το 'σπάσιμο' του δέρματος και τη διχρωμία αυτού από τα λάσια των δακτύλων μας.

Τα πάνινα καπέλα πρέπει να τα ψεκάσουμε με ένα ειδικό υγρό για να εμποδίσουμε τη βρομιά και τα λάδια να εισχωρήσουν στο πανί. Αν ένα πάνινο καπέλο έχει έναν λεκέ, απλά με ένα νωπό μαλακό πανί και με μια μικρή ποσότητα από μέτριο σαπούνι, με απαλό τρίψιμο μπορούμε κάλλιστα να τον αφαιρέσουμε. Για να μπορέσουμε να διατηρήσουμε για χρόνια το σχήμα του καπέλου μας, πρέπει να αποφεύγουμε να τα πλένουμε στα πλυντήρια ρούχων, καθώς κάτι τέτοιο μπορεί ακόμα και να καταστρέψει εντελώς το καπέλο σας.

Αυτό που πρέπει να θυμόμαστε πάντα, είναι πως πολλά από τα καπέλα είναι σαν ένα έργο τέχνης και έτσι θα έπρεπε να τους συμπεριφερόμαστε. Όπως το οτιδήποτε

στη ζωή μας, όση περισσότερη φροντίδα δείχνουμε σε κάτι, τόσο πιο πολύ αλλά και καλά αυτό θα “ζήσει”.

4.7. ΧΡΗΣΙΜΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ ΠΟΥ ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΦΡΟΝΤΙΖΕΙ ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ ΤΟΥ

Τα παρακάτω υλικά είναι απαραίτητα να τα διαθέτει κάποιο κατάστημα που πουλάει καπέλα και που αναλαμβάνει την φροντίδα και τον καθαρισμό αυτών. Ωστόσο καλό είναι, όποιος νοιάζεται για τη πραγματική φροντίδα των καπέλων του, να τα διαθέτει. Δύο από τα πιο σημαντικά αναφέρθηκαν ήδη παραπάνω. Οι βούρτσες είναι απαραίτητες για το καθαρισμό την σκόνης και των λεκέδων. Συνήθως είναι ελαφρώς καμπυλωτές και στενές στο σχήμα τους, ώστε να διευκολύνουν στο καθαρισμό του γείσου.

Ο βραστήρας, ιδανικός για την αφαίρεση των σημαδιών και το φρεσκάρισμα των καπέλων. Ο ατμός που δημιουργείται βοηθάει στο να μαλακώνει και να νοτίζει το καπέλο και έτσι να αφαιρούνται πιο εύκολα οι λεκέδες. Ο συνδυασμός μάλιστα του ατμού με τη βούρτσα αφαιρεί γρήγορα και εύκολα στάμπες που οφείλονται στο τρόπο αποθήκευσής τους ή στη βροχή, αλλά ακόμα και ζάρες, τσακίσεις που δημιουργούνται στο θόλο και στη φάση που τον διακοσμεί.

Ακόμα υπάρχουν ειδικές βάτες καπέλων, που θα φανούν πολύ χρήσιμες σε όποιον θελήσει να μικρύνει το μέγεθος του καπέλου του, που του πέφτει λίγο μεγάλο. Ανάλογα με το πόσο πολύ θέλει να το στενέψει, μπορεί να τοποθετήσει αυτές τις βάτες κάτω από τη δερμάτινη φάσα για τον ιδρώτα που υπάρχει στο εσωτερικό κάθε καπέλου. Πρέπει να γνωρίζει πως τέσσερις τέτοιες βάτες στενεύουν το καπέλο κατά ένα εκατοστό.

Στην αντίθετη περίπτωση, όταν δηλαδή κάποιος επιθυμεί να φαρδύνει το καπέλο του και να μεγαλώσει το νούμερό του, υπάρχει μια ειδική κατασκευή που μπορεί να τεντώσει το καπέλο, όπως αυτή της διπλανής εικόνας. Το εργαλείο αυτό είναι ιδανικό κυρίως για κατασκευαστές καπέλων που παράγουν σε S, M, L, XL μεγέθη γιατί με αυτό μπορούν να τεντώσουν το καπέλο και να πετύχουν ένα νούμερο ανάμεσα σε αυτά.

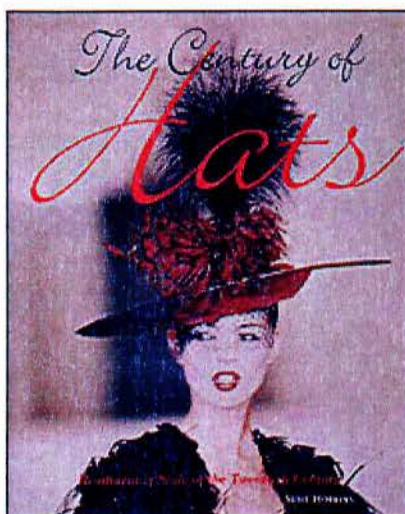
ΕΙΚΟΝΑ 4.16. :
<http://www.lockhatters.co.uk>

Τέλος, υπάρχουν και κάποια υλικά που βοηθούν στην αποθήκευση των καπέλων και στη σωστή φύλαξη αυτών. Τέτοια είναι οι διαχωριστές καπέλων, οι οποίοι τοποθετούνται ανάμεσα στα καπέλα, ώστε να είναι πάντα τακτοποιημένα και να αποφεύγονται οι μεταξύ τους φθορές. Αν κάποιος θέλει να αποθηκεύσει καπέλα για μεγάλο χρονικό διάστημα, ιδανικά είναι τα κουτιά που υπάρχουν σε πλήθος σχεδίων και μεγεθών στην αγορά. Πάντα να τοποθετείτε το μικρότερο καπέλο μέσα στο πιο μεγάλο, ώστε να μην δημιουργούνται τσακίσεις και να μην αυξάνονται οι ζάρες τους. Στο κενό χώρο ανάμεσα από το καπέλο και τα τοιχώματα του κουτιού καλό είναι να βάζετε χαρτί για να μην μετακινούνται και χάνουν το σχήμα τους, χωρίς όμως να τα παραγεμίζετε, γιατί πρέπει να επιτρέπεται στον αέρα να κυκλοφορεί. Αν βάζετε καμφορά, πρέπει να προσέχετε να μην ακουμπάει στο καπέλο

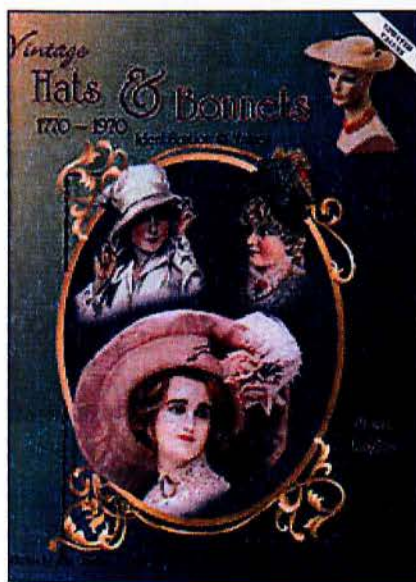
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

5.1. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

The Century of Hats, Susie Hopkins, Εκδόσεις Quintet Publishing and Chartwell Books (USA), 1999.

Vintage Hats & Bonnets, Susan Langley, Εκδόσεις Collector Books, 1998

5.2. ΠΗΓΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

- www.thehatsite.com
- www.villagehatshop.com
- www.lockhatters.co.uk
- www.hatshopping.com
- www.chapellerie-traclet.com
- www.softhats.com
- www.panamahats.com
- www.henschelhats.com
- www.resistolhat.com

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ : Η ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΠΕΛΩΝ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΟΧΗ

Συμπληρώστε τα παρακάτω στοιχεία βάζοντας ✕ στα αντίστοιχα πλαίσια .

■ Φύλο :   ΑΝΤΡΑΣ   ΓΥΝΑΙΚΑ

■ Ηλικία :   20 – 30   31 – 40   41 – 50   51-60   61 –60⁺

Απαντήστε συνοπτικά τις παρακάτω ερωτήσεις ή βάλτε ✕ όπου υπάρχουν πλαίσια.

1) ΦΟΡΑΤΕ ΚΑΠΕΛΑ;   ΝΑΙ   ΟΧΙ

2) ΑΝ ΝΑΙ, ΤΑ ΦΟΡΑΤΕ ΣΕ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΒΑΣΗ ,ΩΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ ΤΗΣ ΕΝΔΥΣΗΣ ΣΑΣ, Ή ΣΕ ΚΑΠΟΙΕΣ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΕΣ ; (Για παράδειγμα σε γάμους , επίσημες εκδηλώσεις , στα σπορ κ.α.)

3) ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ ΤΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ:
ΓΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΙΟΥ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ;
ΝΑΙ   ΟΧΙ

3.ι) ΑΝ ΤΑ ΦΟΡΑΤΕ ΓΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ, ΤΑ ΦΟΡΑΤΕ ΚΥΡΙΩΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΠΟ:

- ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΤΟΥΣ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΥΣ ΜΗΝΕΣ
- ΤΟ ΚΡΥΟ ΚΑΙ ΤΗ ΒΡΟΧΗ ΤΟΥΣ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΟΥΣ ΜΗΝΕΣ
- ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΛΟΓΟΥΣ
- Ή ΓΙΑ ΑΛΛΟ ΛΟΓΟ .....

4) ΠΟΙΟ ΣΤΥΛ ΚΑΠΕΛΟΥ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ? ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΠΟΙΟ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΒΑΛΤΕ ✓ ΔΙΠΛΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΗ ΕΙΚΟΝΑ. ΑΝ ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΣΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΟ ΠΕΡΙΓΡΑΨΕΤΕ; (οι παρακάτω εικόνες είναι ενδεικτικές μόνο σε ότι αφορά το στυλ του καπέλου που προτιμάτε και όχι του χρώματος ή του υφάσματος)

ΚΑΠΕΛΟ ΝΤΕΡΜΠΥ

ΚΑΠΕΛΟ ΤΟΡΠΕΡ

ΚΑΠΕΛΟ ΠΑΝΑΜΑ

ΚΑΠΕΛΟ ΠΑΝΑΜΑ

ΚΑΠΕΛΟ ΜΠΕΡΕ

ΚΑΠΕΛΟ ΤΡΑΓΙΑΣΚΑ

ΚΑΠΕΛΟ ΚΑΟΥΜΠΟΙΚΟ
(STETSON)

ΚΑΠΕΛΟ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΚΑΠΕΛΟ ΨΗΛΟ

ΚΑΠΕΛΟ ΜΠΕΙΖΜΠΟΛ

ΚΑΠΕΛΟ ΜΑΛΑΚΟ

ΚΑΠΕΛΟ BOWLER

ΚΑΠΕΛΟ ΝΑΥΤΙΚΟ

ΣΚΟΥΦΟΣ

ΚΑΠΕΛΟ ΚΛΟΣ

ΚΑΠΕΛΟ JOCKEY

ΑΝ ΘΕΛΕΤΕ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΟ
ΣΧΕΔΙΑΣΕΤΕ ΕΔΩ.

- 5) ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ ΠΟΥ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΚΥΡΙΩΣ ΑΠΟ ΤΙ ΥΛΙΚΟ ΕΙΝΑΙ;(π.χ. τσόχα, ψάθα, κοτλέ, γούνα, ταφτά, πλεκτά, καμπартίνα κ.α.) ΚΑΙ ΤΙ ΧΡΩΜΑ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ;

- 6) ΣΑΣ ΑΡΕΣΟΥΝ ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ ΣΑΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΑ Ή ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΚΑΠΟΙΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ;

ΑΝ ΑΠΑΝΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΤΙ ΥΛΙΚΑ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΝΑ ΔΙΑΚΟΣΜΟΥΝ ΤΟ ΚΑΠΕΛΟ ΣΑΣ; (π.χ. στρας, τούλια, δαντέλες, κορδέλες, χάντρες, φτερά, αγκράφες, λουλούδια κ. α.)

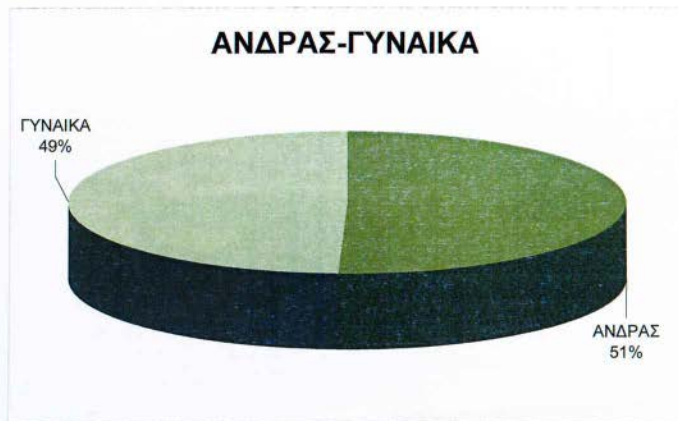

- 7) ΜΕ ΠΟΙΟ(- Α) ΚΡΙΤΗΡΙΟ(- Α) ΔΙΑΛΕΓΕΤΕ ΣΥΝΗΘΩΣ ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ ΣΑΣ; (καθαρά από αισθητική, με βάση το τι ταιριάζει στα χαρακτηριστικά του προσώπου σας ή λειτουργική πλευρά ή προσέχετε και το υλικό κατασκευής του και τα υλικά που το διακοσμούν;)

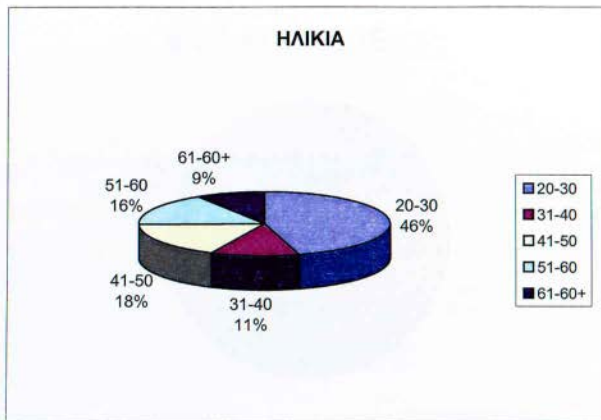

- 8) ΠΟΣΟ ΣΥΧΝΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΚΑΠΕΛΑ;

ΜΙΑ ΜΕ ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ ΤΟ ΧΡΟΝΟ

ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΚΑΙ ΧΡΟΝΟΣ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ

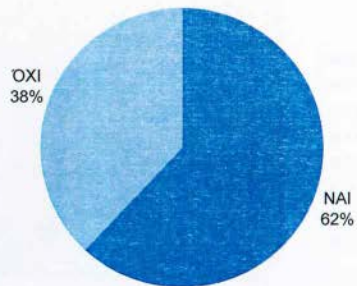
20-30	36
31-40	9
41-50	14
51-60	13
61-60+	7

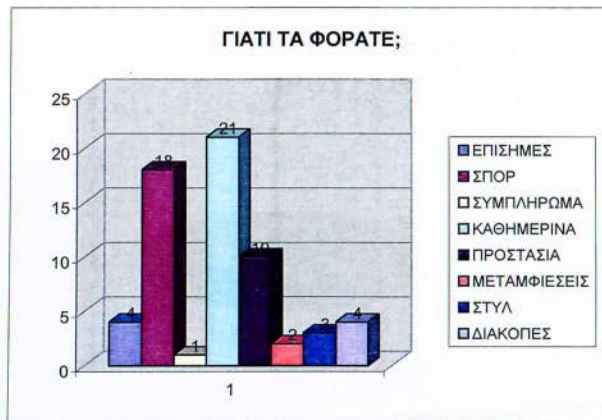
ΝΑΙ
ΟΧΙ

49
30

ΦΟΡΑΤΕ ΚΑΠΕΛΑ ;

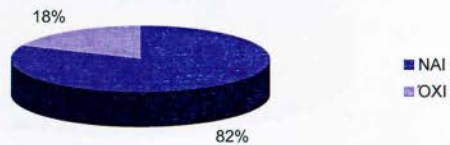
ΕΠΙΣΗΜΕΣ	4
ΣΠΟΡ	18
ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ	1
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ	21
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ	10
ΜΕΤΑΜΦΙΕΣΕΙΣ	2
ΣΤΥΛ	3
ΔΙΑΚΟΠΕΣ	4

ΝΑΙ
ΟΧΙ

40
9

ΦΟΡΑΤΕ ΚΑΠΕΛΑ ΓΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ;

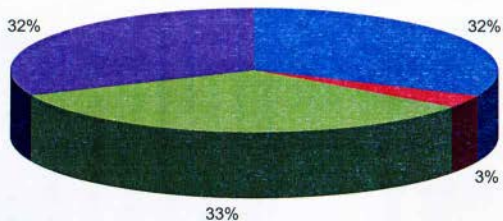

ΗΛΙΟ	19
ΚΡΥΟ	2
ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΔΥΟ	20
ΓΙΑ ΑΛΛΟ ΛΟΓΟ	19

ΤΑ ΦΟΡΑΤΕ ΓΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

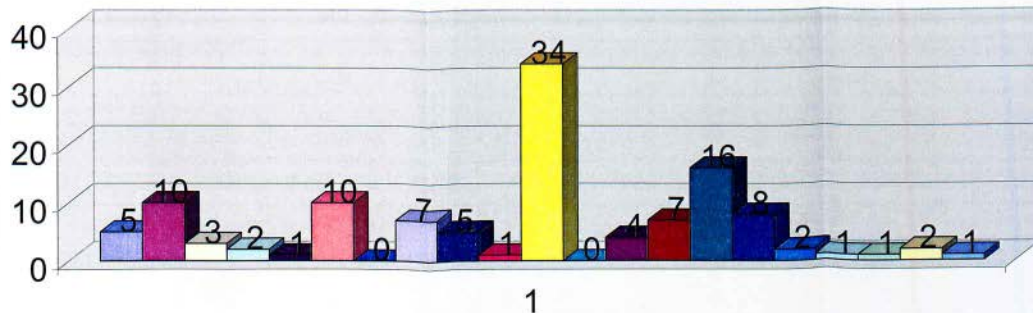
ΑΠΟ ΤΙ:

■ ΗΛΙΟ ■ ΚΡΥΟ ■ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΔΥΟ ■ ΓΙΑ ΑΛΛΟ ΛΟΓΟ

ΚΑΠΕΛΟ ΝΤΕΡΜΠΥ
 ΚΑΠΕΛΟ ΠΑΝΑΜΑ (ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ)
 ΚΑΠΕΛΟ ΜΠΕΡΕ
 ΚΑΠΕΛΟ ΚΑΟΥΜΠΟΪΚΟ(STETSON)
 ΚΑΠΕΛΟ ΨΗΛΟ
 ΚΑΠΕΛΟ ΜΑΛΑΚΟ
 ΚΑΠΕΛΟ TORRER
 ΚΑΠΕΛΟ ΠΑΝΑΜΑ (ΑΝΔΡΙΚΟ)
 ΚΑΠΕΛΟ ΤΡΑΓΙΑΣΚΑ
 ΚΑΠΕΛΟ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ
 ΚΑΠΕΛΟ ΜΠΕΪΖΜΠΟΛ
 ΚΑΠΕΛΟ BOWLER
 ΚΑΠΕΛΟ ΝΑΥΤΙΚΟ
 ΚΑΠΕΛΟ ΚΛΟΣ
 ΣΚΟΥΦΟΣ
 ΚΑΠΕΛΟ JOCKEY
 ΜΑΝΤΙΛΑ
 ΚΑΠΕΛΑΚΙ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΥ
 ΣΚΟΥΦΑΚΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΗ
 ΚΑΠΕΛΑΚΙ ΝΟΣΟΚΟΜΑΣ
 ΚΑΠΕΛΟ ΠΑΠΑ

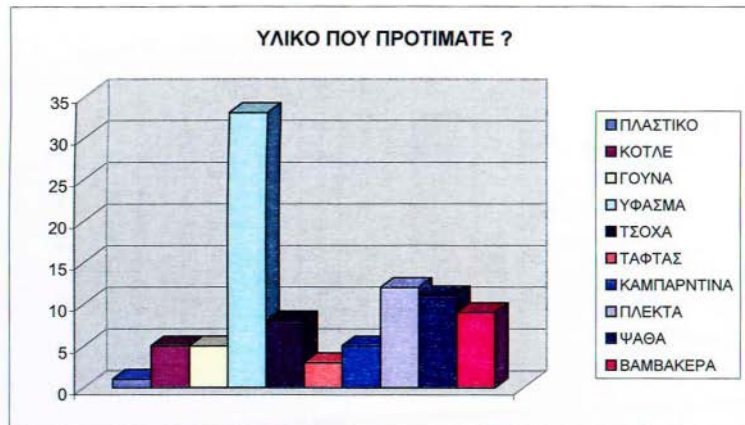
ΠΟΙΟ ΣΤΥΛ ΚΑΠΕΛΟΥ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ;

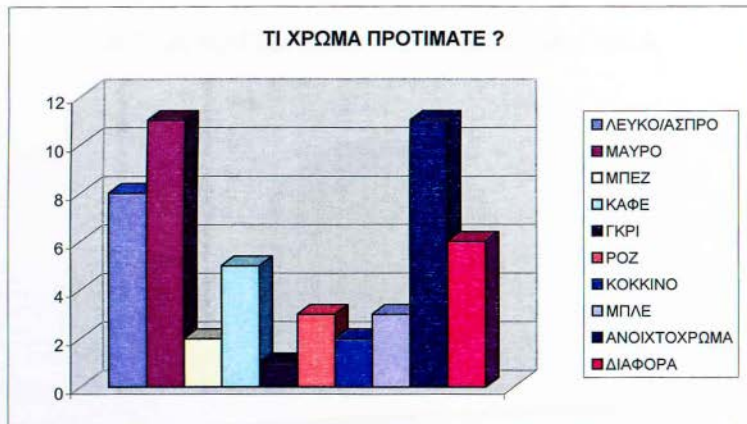
■ ΚΑΠΕΛΟ ΝΤΕΡΜΠΥ	■ ΚΑΠΕΛΟ ΠΑΝΑΜΑ (ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ)
□ ΚΑΠΕΛΟ ΜΠΕΡΕ	□ ΚΑΠΕΛΟ ΚΑΟΥΜΠΟΪΚΟ(STETSON)
■ ΚΑΠΕΛΟ ΨΗΛΟ	■ ΚΑΠΕΛΟ ΜΑΛΑΚΟ
■ ΚΑΠΕΛΟ TORRER	■ ΚΑΠΕΛΟ ΠΑΝΑΜΑ (ΑΝΔΡΙΚΟ)
■ ΚΑΠΕΛΟ ΤΡΑΓΙΑΣΚΑ	■ ΚΑΠΕΛΟ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ
■ ΚΑΠΕΛΟ ΜΠΕΪΖΜΠΟΛ	■ ΚΑΠΕΛΟ BOWLER
■ ΚΑΠΕΛΟ ΝΑΥΤΙΚΟ	■ ΚΑΠΕΛΟ ΚΛΟΣ
■ ΣΚΟΥΦΟΣ	■ ΚΑΠΕΛΟ JOCKEY
■ ΜΑΝΤΙΛΑ	■ ΚΑΠΕΛΑΚΙ ΧΕΙΡΟΥΡΓΕΙΟΥ
□ ΣΚΟΥΦΑΚΙ ΚΟΛΥΜΒΗΤΗ	■ ΚΑΠΕΛΑΚΙ ΝΟΣΟΚΟΜΑΣ
■ ΚΑΠΕΛΟ ΠΑΠΑ	

ΠΛΑΣΤΙΚΟ	1
ΚΟΤΛΕ	5
ΓΟΥΝΑ	5
ΥΦΑΣΜΑ	33
ΤΣΟΧΑ	8
ΤΑΦΤΑΣ	3
ΚΑΜΠΑΡΝΤΙΝΑ	5
ΠΛΕΚΤΑ	12
ΨΑΘΑ	11
ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ	9

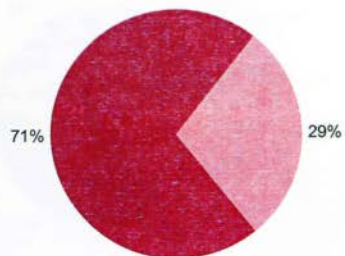

ΛΕΥΚΟ/ΑΣΠΡΟ	8
ΜΑΥΡΟ	11
ΜΠΕΖ	2
ΚΑΦΕ	5
ΓΚΡΙ	1
ΡΟΖ	3
ΚΟΚΚΙΝΟ	2
ΜΠΛΕ	3
ΑΝΟΙΧΤΟΧΡΩΜΑ	11
ΔΙΑΦΟΡΑ	6

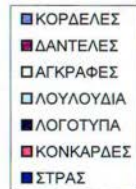
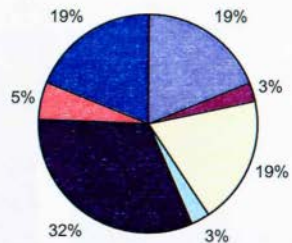
ΑΠΛΑ ΚΑΠΕΛΑ Ή ΜΕ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ

■ ΑΠΛΑ ■ ΜΕ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ

ΚΟΡΔΕΛΕΣ	7
ΔΑΝΤΕΛΕΣ	1
ΑΓΚΡΑΦΕΣ	7
ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ	1
ΛΟΓΟΤΥΠΑ	12
ΚΟΝΚΑΡΔΕΣ	2
ΣΤΡΑΣ	7

ΤΙ ΥΛΙΚΑ ΔΙΑΚΟΣΜΟΥΝ ΤΟ ΚΑΠΕΛΟ ΣΑΣ

ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ	22
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ	34
ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ	12
ΥΛΙΚΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗΣ	8
ΧΡΩΜΑ	3
ΑΓΟΡΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ	1
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΟΥ	4
ΓΙΑ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ	1

ΠΟΣΟ ΣΥΧΝΑ ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΚΑΠΕΛΑ ?

